மலரும் மாலையும்

[illegible]

மலரும் மாலையும்

கவிஞர் இயற்றியுள்ள
வேறு நூல்கள்.

ஆசிய ஜோதி

நாஞ்சில் நாட்டு
மருமக்கள்வழி மான்மியம்

மலரும் மாலையும்

கவிஞர்

சி. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

அவர்களின்

கவிதைத் தொகுதி

புதுமைப் பதிப்பகம் லிமிட்டெட்

காரைக்குடி

முதற் பதிப்பு : 30. நவம்பர். 1938
இரண்டாம் பதிப்பு : 30. ஏப்ரல். 1941
மூன்றாம் பதிப்பு : 10. செப்டம்பர். 1944

விலை ரூபா ஆறு

சாது அச்சுக்கூடம், இராயப்பேட்டை, சென்னை.

ஆசிரியரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

இந்நூலாசிரியராகிய தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையவர்கள் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள சுசீந்திரத்தை யடுத்த தேரூர் என்னும் கிராமத்தில் கி. பி. 1876-ம் ஆண்டு (தாது வருஷம் ஆடி மாதம் 14-ஆம் தேதி) பிறந்தார்கள். இவர்களுடைய தந்தையார் சிவதாணுப் பிள்ளை என்பவர்; இவர் நாஞ்சில் நாட்டிலே முதன்முதலில் ஆங்கிலம் படித்தவர்களுள் ஒருவர்; உப்பளம் விசாரணை அதிகாரியாக இருந்தார். தாயார் ஆதிலக்ஷ்மி யம்மாள் என்பவர்; மாணிக்கவாசகம்பிள்ளை மூத்தபிள்ளை என்றவரின் புதல்வியார்.

பிறப்பும் தாய் தந்தையரும்

இந்த மூத்தபிள்ளை என்பார் ஒரு தமிழ் வித்துவானாக விளங்கியவர்; கவிபாட வல்லவர். தாமரைக்குளம் என்னும் ஊரிலுள்ள சாஸ்தாமீது 'காரியந்தாதி' என்ற பிரபந்தம் பாடியிருக்கிறார். இதன் ஏட்டுப்பிரதி இப்போது கிடைக்கவில்லை. இவருடைய புதல்வரும், ஆதிலக்ஷ்மியம்மாளின் இளைய சகோதரருமான பாலசுப்பிரமணிய பிள்ளை என்பவர் ஒரு சிறந்த பௌராணிகரா யிருந்தவர்; கம்பராமாயணத்தில் மிக்க பயிற்சியுடையவர்.

முன்னோர்

ஆதிலக்ஷ்மி யம்மாள் பிறந்த இடம் நாகைப்பட்டினம். அங்கு அவருடைய தாய்வீட்டார் பிரபல வியாபாரிகளா

யிருந்தனர். அவர்கள் சொந்தக் கப்பல்வைத்து வியாபாரம நடத்திவந்தார்கள். பிற்காலத்தில் பெருநஷ்டம ஏற்பட்டு விட்டதனால் நாஞ்சில் நாட்டிற்குக் குடிவந்து விட்டார்கள்.

கல்வி

ஸ்ரீ தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை திருவாங்கூர் சர்க்கார் பாடசாலைகளில் தமிழும மலையாளமும் படித்தார்கள். பிறகு கோட்டாற்றிலுள்ள அரசாங்க ஆங்கிலக் கல்லூரியில் 'மெட்ரிகுலேஷன்' பரீக்ஷையில் தேர்ச்சி பெற்றார்கள். அதன்பின்னர், நாகர்கோயிலிலுள்ள கலாசாலையில் எப். ஏ. வகுப்பில் வாசித்து வரும்போது, இடையிலே படிப்பை நிறுத்திவிட்டார்கள். இதன்பின் சிலகாலம் சென்று, திருவனந்தபுரம் போதனை முறைப் பாடசாலையில் படித்துப் பரீக்ஷையில் தேர்ச்சியடைந்தார்கள். தேரூரின் பக்கத்திலுள்ள 'வாணன் திட்டு' மடத்தில் தங்கியிருந்த திருவாவடுதுறையாதீனம ஸ்ரீலஸ்ரீ சாந்தலிங்கத் தம்பிரானவர்களிடம் தமிழிலக்கண இலக்கியங்களை இளமையில் ஐந்தாறு வருஷகாலம் முறையாகப் பாடங்கேட்டார்கள். திருநெல்வேலி உடையொருபாகக் குருக்களிடம் சிவதீக்ஷை பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

உத்தியோகம்

1901-ம் ஆண்டு (ஐப்பசி மாதத்தில்) இவர்கள் முதன் முதலில் சமஸ்தான சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தார்கள். முதலிலே கோட்டாறு மத்தியதரப் பாடசாலையில் உதவியாசிரியராகவும், பின்னர் நாகர்கோயில் போதனாமுறைப் பாடசாலை, திருவனந்தபுரம் பெண்கள் போதனாமுறைப் பாடசாலை ஆகியவற்றில் உதவியாசிரியராகவும் இருந்தார்கள். இவர்களுடைய தமிழ்

அறிவின் திறத்தையும் புலமையையும் தெரிந்து, அரசாங்கத்தார் இவர்களைப் பெண்களுக்குரிய அரசாங்க உயர்தரக் கலாசாலையில் தமிழாசிரியராகவும், கடைசியில் திருவனந்தபுரத்தில் பெண்களுக்குரிய அரசர் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகவும் நியமித்தார்கள். 1931-ஆம் ஆண்டு இக்கல்லூரியினின்றும் விலகி ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார்கள்.

இவர்கள் ஸ்ரீலஸ்ரீ சாந்தலிங்கத் தம்பிரானிடம் தமிழ் பயின்றுவரும்போது, அப்பெரியாருடைய கட்டளையின்படி

கவிகள்

அழகம்மை ஆசிரியவிருத்தமும் சுசிந்தை மாலையும் பாடினார்கள். அப்போது இவர்களுக்கு வயது இருபது. ஆசிரியவிருத்தம்மட்டும் சிறிது காலத்துக்குப் பின் இவர்களுடைய தூரபந்து ஒருவர் பெயரால் அச்சிடப்பட்டது. சுசிந்தைமாலையின் கையெழுத்துப் பிரதி ஆசிரியரிடமிருந்து தவறிப்போய்விட்டது. (ஆசிரியவிருத்தமும், சுசிந்தைமாலையில் ஆசிரியருக்கு ஞாபகமிருந்த ஒரு செய்யுளும் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல்கள் தவிர, பல சந்தர்ப்பங்களில் தனிப்பாடல்கள் அனேகம் பாடியிருக்கிறார்கள். பிறருக்காக இவர்கள் எழுதிக் கொடுத்த பாடல்கள் பல.

ஆசிரியராக இருந்தபொழுது இவர்கள் சிறுவர்களுக்காகப் பல பாடல்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்; அனேகம் ஆங்கிலப் பாடல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துமிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் பெரும்பாலனவற்றில் இவர்களுடைய பாடல்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன. ஆண்டான் கவிராயன், ஐயம் பிள்ளை, தேவி, குயில் என்ற புனை பெயர்களில் பல பாடல்கள் வெளியாயின.

ஆங்கிலத்தில் பல பத்திரிகைகளுக்கு[1] ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இவை பெரும்பாலும் புனை பெயராலேயே வெளிவந்தன. இவற்றுள், 'நாஞ்சில் நாட்டு மக்கள் வரலாறு' என்ற ஆங்கிலக் கட்டுரை[2] சிறப்பாகக் கூறத்தக்கது. 'காந்தளூர்ச்சாலை' என்பதுபற்றிய அரிய ஒரு சிறு ஆராய்ச்சியுரை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

கட்டுரைகள்

'யதார்த்தவாதி' என்ற புனை பெயரால் 'நாஞ்சில் நேசன்' என்ற பத்திரிகையில் தமிழிலே பல கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். 'தமிழன்' என்ற பத்திரிகையில் 'நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள்வழி மான்மியம்' என்ற நகைச்சுவை மிக்க நூலொன்று எழுதி வெளியிட்டார்கள். இது தனிப் புத்தகமாகவும் இப்போது வெளி வந்துள்ளது.

சரித்திர சம்பந்தமான கட்டுரைகள் சென்னையிலும்[3] திருவனந்தபுரத்திலும்[4] வெளியான பல பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அழகிய பாண்டியபுரம் 'பெரிய முதலியார்' வீட்டில் சேமித்துவைக்கப்பெற்றுள்ள ஓலைப் பிரமாணங்களைச் சோதனை செய்துவெளியிட்டிருக்கிறார்கள்; இப்பிரமாணங்களுட் சில 600 வருஷங்களுக்கு முற்பட்டவை. சென்னைச் சருவகலாசாலையார் வெளியிட்ட தமிழ்ப் பேரகராதி வேலை நடந்து வந்தபொழுது அதற்கு உதவி புரிந்துவந்தார்கள்.

[1] *The Western Star, People's Weekly, Travancore Times, Daily News.*

[2] *Malabar Quarterly Review.*

[3] *The Journal of Oriental Research.*

[4] *The Kerala Society Papers.*

இப்போது இவர்கள் நாகர்கோயிலையடுத்துள்ள புத்தேரியில் இருந்துகொண்டு, தமிழ் நூல்களையும் ஆங்கில நூல்களையும் படித்து அனுபவிப்பதிலும் சிலாசாசனங்கள் முதலியவற்றை ஆராய்வதிலும் பொழுதுபோக்கி வருகிறார்கள். இடையிடையே கவிகள் இயற்றித் தமிழ் மக்களை மகிழ்விக்கிறார்கள்.

பிள்ளையவர்கள் குழந்தைபோன்ற களங்கமற்ற உள்ளமும் நிறைந்த உற்சாகமும் உடையவர்கள். இவர்களுக்குப் பூர்ணமான தேகசுகத்தையும் நீண்ட ஆயுளையும் தந்து, தமிழன்னைக்கு இன்னும் பல புது அணிகள் செய்ய ஊக்கமளிக்கும்படி தமிழுலகம் இறைவனை இறைஞ்சுகின்றது.

பதிப்புரை

நமது வாழ்நாளிலேயே ஒரு சிரஞ்சீவிக் கவிஞராகப் போற்றப்படுகிற சி. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையவர்களின் மலரும் மாலையும் என்னும் இந்தக் கவிதைத் தொகுதி இப்போது மூன்றாம் பதிப்பாக வெளிவருகிறது. இரண்டாம் பதிப்பு செலவாகிப் பல மாதங்களாகின்றன. காலந்தாழ்த்து மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட நேர்ந்தமைக்காக மிகவும் வருந்துகிறோம்.

இந்த மூன்றாம் பதிப்பில் கவிஞரின் புதிய பாடல்கள் பல சேர்க்கப்பட்டுள்ளன: கவிதை, சித்தார்த்தன் கேட்ட தேவகீதம், திருவள்ளுவர், திருக்குறள், கம்பர், இயற்கை வாழ்வு, தைப்பொங்கல், நாட்டுக்கே யுழைப்போம், யாருக்குச் சொந்தம், ஓர் ஏழையின் பிரார்த்தனை முதலியன புதுப் பாடல்களாகும். இந்தப் புதிய பாடல்கள் யாவும் சிறந்த இலக்கிய விருந்தாக அமையுமென நம்புகிறோம்.

போதிய அளவு காகிதம் கிடைக்காமையாலும், புதிய பாடல்கள் பலவற்றைச் சேர்த்து வெளியிட வேண்டுமென்று எண்ணியமையாலும், இரண்டாம் பதிப்பிலிருந்த கதம்பம் எனும் பகுதியையும் ஆசிய ஜோதி எனும் பகுதியையும் நீக்கிவிட்டு இந்த மூன்றாம் பதிப்பை வெளியிட்டிருக்கிறோம். காகித வசதி ஏற்பட்ட பின், நீக்கிவிட்ட பாடல்களையும் சேர்த்து வெளியிடப்பெறும்.

கிறிஸ்து மகாத்மா காந்தி, ஆகிய இரண்டு வர்ணப் படங்களையும் உதவிய சக்தி காரியாலய அதிபர், நண்பர் வை. கோவிந்தன் அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி உரியது.

ராவ்சாகிப் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களும், மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்களும் இந்த மூன்றும் பதிப்பு வெளிவருவதற்கு வேண்டிய உதவிசெய்து ஊக்கமளித்தார்கள். அதற்கு நாங்கள் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

காரைக்குடி
10-9-44

புதுமைப் பதிப்பகத்தார்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

அஞ்சலி

1. சரஸ்வதி துதி ... 3
2. இலக்குமி துதி ... 4
3. அஞ்சலி ... 5
4. கோயில் வழிபாடு ... 9
5. சக்திப் பாட்டு ... 11
   க. ஞான நிஷ்டை ... 11
   உ. ஞானப் பயிர் ... 12
   ௩. ஞானச் சேய் ... 14
6 சுகிர்தை மாலை ... 16
7 அழகம்மை ஆசிரிய விருத்தம் ... 17

இலக்கியம்

8. கவிதை ... 27
9. இலக்கிய பஞ்சகம் ... 29
10. ஒளவை ... 30
11. பாரதியும் பட்டிக்காட்டானும் ... 32
12. சித்தார்த்தன் கேட்ட தேவகீதம் ... 37
13 அன்பின் வெற்றி ... 42
14. இரக்ஷகர் ... 56
15. திருவள்ளுவர் ... 62
16. திருக்குறள் ... 64
17. கம்பர் ... 65

			பக்கம்
	இயற்கை இன்பம்		
18.	சரத் காலம்	...	71
19.	சந்திரன்	...	73
20.	கிளி	...	76
21.	மலர்கள்	...	81
22.	சூரியகாந்தி	...	82
23.	கடல்	...	84
24.	வெண்ணிலா	...	86
25.	குழந்தை	...	88
26.	கைத்திறன்	...	91
27.	ஆறு	...	93
	மழலை மொழி		
28.	கிளி	...	97
29.	காக்காய்	...	98
30.	பசு	...	99
31.	காலைப் பாட்டு	...	100
32.	கடிகாரம்	...	101
33.	தாலாட்டு	...	103
34.	கோழி	...	108
35.	நாய்	...	109
36.	ஆகாய விமானம்	...	110
37.	புலிக் கூடு	...	112
38.	ஸைக்கிள்	...	114
39.	பொம்மைக் கலியாணம்	...	115
40.	எலிக் கலியாணம்	...	116
41.	முத்தந்தா	...	116
42.	பசுவும் கன்றும்	...	117

பக்கம்

43. ஊக்கமுள்ள காகம் ... 118
44. அப்பம் திருடின எலி ... 119
45. நெற்பானையும் எலியும் ... 122

உள்ளமும் உணர்வும்

46. முதல் துயரம் ... 125
47. ரோஜாவே ஏன் வாடுகிறாய்? ... 129
48. மூன்று விஷயங்கள் ... 130
49. ஒரு பறவையின் சிந்தனை ... 131
50. குதிரையின் புலம்பல் ... 133
51. புல் ... 137
52. மலையும் அணிலும் ... 140
53. குருட்டுப் பையன் ... 141
54. செல்வமும் சிறுமையும் ... 143
55. எனது சுகதுக்கங்கள் ... 147

வையமும் வாழ்வும்

56. இயற்கை வாழ்வு ... 151
57. குருவின் உபதேசம் ... 155
58. சுவாமி இராமதீர்த்தரின் போதனை ... 157
59. ஊன்றி உணரக்கூடிய உண்மைகள் ... 158
60. வாழ்க்கை நிலையாமை ... 159
61. நினைவும் முடிவும் ... 160
62 உத்தம ஜீவிதம் ... 160
63. அழியா உயிர்ப்பு ... 162
64. உமார்காயம் பாடல்கள் ... 163
65. பாரசீகத் தனிப்பாடல்கள் ... 178

பக்கம்

சமூகம்

66. தைப் பொங்கல் ... 187
67. உடல்நலம் பேணல் ... 189
68. நாட்டுக்கே உழைப்போம் ... 190
69. யாருக்குச் சொந்தம் ... 191
70. ஓர் ஏழையின் பிரார்த்தனை ... 192
71. ஒற்றுமையின் உயர்நிலை ... 197
72. தீபாவளிப் பண்டிகை ... 200
73. பெண்களின் உரிமை ... 203
74. தீண்டாதார் விண்ணப்பம் ... 206
75. தீண்டாதார் நிலைமைக்காக
மேல்வகுப்பினர் வருந்தல் ... 213
76. தீண்டாமைப் பேய் ... 215
77. பிச்சைக்காரர் கும்மாளம் ... 218
78. சர்வாதிகாரி ... 220
79. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ... 221
80. தேசக் கொடி - க ... 225
81. தேசக் கொடி - உ ... 227
82. காங்கிரஸ் கப்பல் ... 231
83. கதர் விற்பனை ... 232
84. வட்டமேசை மகாநாடு ... 236
85. உமையொருபாகக் குருக்கள் துதி ... 239
86. யார் பெரியார் - கவிராயரா
உரைகாரரா ... 239
87. வாழ்த்து ... 240

அஞ்சலி

1. சரஸ்வதி துதி

நாடிப் புலங்கள் உழுவார் கரமும்
நயவுரைகள்
தேடிக் கொழிக்குங் கவிவாணர் நாவுஞ்
செழுங்கருணை
ஓடிப் பெருகும் அறிவாளர் நெஞ்சும்
உவந்துநடம்
ஆடிக் களிக்கும் மயிலேஉன் பாதம்
அடைக்கலமே.

2. இலக்குமி துதி

பொருளற் றவர்க்கிவ் வுலகில்லை என்றிப்
புவிபுகழும்
தெருளுற்ற ஞானியப் பொய்யா மொழியில்
தெரிந்துரைத்தான்
மருளுற்ற மாந்தரும் வற்றாத செல்வம்இவ்
வையகத்துன்
அருளுற் றலாதடை வாரோசெந் தாமரை
ஆண்டவளே. 1

சித்தந் தெளிந்திடும் செய்வினை யாவுந்
திருத்தமுறும்
நித்தம் மறிந்தெழு செல்வமும் தங்கி
நிலைபெறும்நல்
முத்தர்க் குரிய பெரும்பதம் வாய்க்கும்இம்
மூதுலகில்
பத்தர்க் கருளுந் திருமகள் பாதம்
பணிபவர்க்கே. 2

---

1. குறள் 247.

3. அஞ்சலி

என்றுமெனை அழிவிலாப் பொருளா யியற்றினை
ஈதுனது திரு வுள்ளமே
ஈடற்ற கலமிது கவிழ்த்திக் கவிழ்த்தியுயிர்
ஏனோ திருத்தி வைப்பாய்
குன்றினொடு குழியெலாம் இச்சிறிய வேயின்வரு
குழல்கொண்டு சென்று நீயுன்
குமுதவாய் வைத்துநவ நவமான இசைகள்செவி
குளிரவே ஊதி நிற்பாய்
பொன்றுத லிலாதநிலை தரவல்ல உன்கரப்
புனிதமுடல் தீண்ட லாலே
பூரித்த உள்ளமகி ழெல்லையற மாய்ந்ததும்
போற்றமொழி யற்று நின்றேன்
நன்றுதவு கொடைகோடி இக்குழவி கைகளில்
நாளும்நீ அள்ளி யிடினும்
நான்குறைகள் சொல்லிஅருள் வேண்டா திருந்திடேன்
ஞானஒளி வீசு மதியே. 1

பண்ணொழுகு பாடலைப் பாடென் றெனக்கருள்
பாலிக்கும் வேளை இந்தப்
பாரெங்கும் அறியாத கர்வமது பொங்கிப்
பரந்துளம் விம்ம நிற்பேன்
அண்ணலுன் திருமுகம் நோக்கிநிற்பேன் விழிகள்
அருவிநீர் பாய நிற்பேன்
ஆகாத குணமெலாம் அடியோடு நீங்கநல்
அமுதகுணம் ஓங்க நிற்பேன்

1. வேயின் வருகுழல் - புல்லாங்குழல்; வேய் - மூங்கில்.

எண்ணரிய ஆழியைத் தாண்டுபுள் போலன்பும்
இறகினை விரிக்கும் அதனால்
ஏத்தியிசை பாடத் தொடங்குவேன் நீயும்அதில்
இன்புறுவை என்ப துணர்வேன்
நண்ணுதற் கானவழி வேறெதுங் கண்டிலேன்
நானுமென் களிமயக்கால்
நண்பனென் றேயழைக் கின்றனன் என்னையாள்
நாதனே ஞான பரனே. 2

ஈசனே ஒருகணப் பொழுதுயான் உன்னரு
கிருந்திடற் கருளல் வேண்டும்
ஏழையேன் செய்வதற் காகவுள கருமங்கள்
யாவுமே பின் செய்குவேன்
நேசமுற நின்முகம் காணு திருக்கிலென்
நெஞ்சுதடு மாறி யழியும்
நேர்ந்துகொள் பணியெல்லை யில்லாத ஆழியாய்
நீண்டுதுயர் தந்து நிற்கும்
வாசமெழு சோலைவாய் மதுவுண்டு வண்டினம்
மதுரகீ தங்கள் பாட
மந்தமா ருதம்வீச வேனிலிங் கின்றெனது
வாசலில் வந்த தையா
ஆசையொடு நின்னையெதிர் நோக்கியிவ் வுள்ளத்தில்
அமைதிபெற வீற்றி ருந்தென்
ஆவியை உனக்குரிமை ஆக்கிவழி படுவதற்
கானவொரு தருணம் இதுவே. 3

வேறு

ன்னிசைநீ பாடுமுறை ஏதுமறி யேன்யான்
இரவுபகல் கேட்டின்பம் எய்திவியந் திடுவேன்
ன்னுலகை ஒளிசெய்வ துன்னிசையின் ஒளியாம்
வானெங்கும் உலவுயிரும் உன்னிசையின் உயிராம்
ன்னரிய நின்னிசையின் பாலாறு பொங்கிப்
பாறைகளும் உடைந்துருளப் பாய்ந்தொழுகு மதனோ(டு)
ன்னிசையுங் கலந்தொழுக ஏற்றகுரல் காணேன்
எண்ணிலிசை வலையிலிழுத் தெனையாளும் இறையே.

றுப்பனைத்தும் உயிர்பரந்திவ் வுருவமையும் வண்ணம்
உனதுகரம் தீண்டுகுறிப் புணர்வதனால் எளியேன்
வெறுப்பரிய உடலென்றும் விளக்கமுறச் செய்வேன்
மேலாகி உயிர்க்குயிராய் விளங்குபரம் பொருளே. 5

ன்னுளத்து ஞானஒளி ஏற்றியமெய்த் தீபம்
இறையாகும் நீஅதனால் இறையேனும் பொய்கள்
ன்னுபல நினைப்புகளில் வந்துகல வாமல்
வன்மையொடு காத்திடுவேன் வழுத்தரிய சிவமே. 6

ழையுளந் திருக்கோயில் எனக்கொண்டு நீயும்
எழுந்தருளி யிருக்குமுறை அறிந்தடிமை அங்கே
ழுவரு வஞ்சனையைத் துரத்திநிறை அன்பாம்
சுந்தரநாண் மலர்மாலை சூட்டிநிதம் தொழுவேன். 7

---

6. இறையேனும் - சிறிதேனும்.

ஆயபல தொழிலெடுக்க ஆற்றல்தரு வதுநீ
அதனால்என் செய்கருமம் அனைத்தூடும் அடியேன்
தூயநிலை துலக்கிடவே துணிந்திடுவேன் எவர்க்கும்
சொல்லரிய பரம்பொருளே சுயஞ்சோதிப் பொருளே.

வேறு

சின்னஞ் சிறிய மலர் இந்தச்
சிறிய மலரைக் கொய்திடுவாய்
இன்னுங் காலஞ் செல்லின் ஒளி
இழந்து வாடி விழுந்திடுமே. 9

ஐய னே நீ அணிமாலைக்(கு)
ஆகா மலரே யானாலும்
செய்ய உன்றன் திருக்கரத்தால்
தீண்டும் பெருமை அளிப்பாயே. 10

நேரம் இருண்டு போய்விடுமோ
நியமப் பூசை தவறிடுமோ
ஓரும் உள்ளம் அயர்கின்றேன்
உண்மை அறியா துழல்கின்றேன். 11

மணமும் நிறமும் இல்லாவோர்
மலரே எனினும் ஐயாநின்
பணியிற் சேரத் தாழாது
பறித்துக் கொள்ள வேண்டினனே. 12

இவை ஸ்ரீ ரவீந்திரநாத தாகூர் பாடிய 'கீதாஞ்சலி'யில் சில பாடல்களின் கருத்தையொட்டி எழுதப்பெற்றவை.

4. கோயில் வழிபாடு

க

கோவில் முழுதுங்கண்டேன் - உயர்
கோபுரம் ஏறிக்கண்டேன்
தேவாதி தேவனையான் - தோழி
தேடியுங் கண்டிலனே. 1

தெப்பக் குளங்கண்டேன் - சுற்றித்
தேரோடும் வீதிகண்டேன்
எய்ப்பில்வைப் பாமவனைத் - தோழி
ஏழையான் கண்டிலனே. 2

சிற்பச் சிலைகண்டேன் - நல்ல
சித்திர வேலைகண்டேன்
அற்புத மூர்த்தியினைத் - தோழி
அங்கெங்கும் கண்டிலனே. 3

பொன்னும் மணியுங்கண்டேன் - வாசம்
பொங்குபூ மாலைகண்டேன்
என்னப்பன் எம்பிரானைத் - தோழி
இன்னும்யான் கண்டிலனே. 4

தூப மிடுதல்கண்டேன் - தீபம்
சுற்றி எடுத்தல்கண்டேன்
ஆபத்தில் காப்பவனைத் - தோழி
அங்கேயான் கண்டிலனே. 5

தில்லைப் பதியுங்கண்டேன் - அங்கு
சிற்றம் பலமுங்கண்டேன்
கல்லைக் கனிசெய்வோனைத் - தோழி
கண்களாற் கண்டிலனே. 6

உ

கண்ணுக் கினியகண்டு - மனத்தைக்
காட்டில் அலையவிட்டுப்
பண்ணிடும் பூசையாலே - தோழி
பயனொன் றில்லையடி. 7

உள்ளத்தில் உள்ளானடி - அதுநீ
உணர வேண்டுமடி
உள்ளத்தில் காண்பாய்எனில் - கோயில்
உள்ளேயுங் காண்பாயடி. 8

5. சக்திப் பாட்டு

க. ஞான நிஷ்டை

மனமே நீயும் வருந்துவதேன்
மகிழ்ந்து தேவி திருநாமம்
தினமும் மறவா தன்போடு
தியானஞ் செய்து வாழ்வாயே
கனமா மணிசே கண்டியெலாம்
கணக ணென்று முழக்காது
நினைவை ஒடுக்கி நிகழ்த்திடும்அந்
நிஷ்டைக் கேதும் நிகருண்டோ ?

வேறு

மண்ணினைக் கல்லதனைச் - செம்பினை
வடிவஞ் செய்துவைத்துப்
பண்ணிடும் பூசையாலே - யாதுமோர்
பலன்அ டைவதுண்டோ
எண்ணிய எண்ணிலெழும் - உருவை
இதய கமலத்தில்
திண்ணமாய் ஏற்றிவைத்து - நிதமும்
செபங்கள் செய்வாயே.

வேறு

பூவும் வேண்டாமே - பழமும்
பொரியும் வேண்டாமே
மேவும் உள்ளன்பே - தேவி
விரும்பும் நல்லமுதாம். 3

குருடர் கூடிநின்று - கற்பூரம்
கொளுத்திக் காட்டுவதால்
சிறிதும் நன்மையுண்டோ - இதனைச்
சிந்தனை செய்வாயே. 4

ஒளியை நோக்கிடவே - விளக்கின்
உதவி வேண்டுவதேன்
தெளிய உள்ளத்தில் - ஞான
தீபம் ஏற்றுவையே. 5

மேயும் ஆட்டினைப் - பிடித்து
வெட்ட வேண்டாமே
தீய குணமெல்லாம் - பலிநீ
செய்தாற் போதுமே. 6

உ. ஞானப் பயிர்

வாழிஎன் மனமே - உழவின்
வழியறி யாயோ
பாழ்நில மெல்லாம் - உழுதால்
பயிர்செழித் திடுமே. 7

விரிசடைத் தேவி - பெயரால்
வேலிகட் டுவையேல்
அரிய காலனுமே - வந்தங்(கு)
அணுக மாட்டானே. 8

என்றிவ் வுலகமெலாம் - நாசம்
எய்தி வீழ்ந்திடுமோ
இன்றோ நாளையோ - அதனை
யாவர் அறிகுவார்? 9

இந்த நாளேநீ - வாழ்வோ(டு)
இருக்கும் நாளாகும்
முந்திப் பயிர்செய்து - நல்ல
முதலெடுப் பாயே. 10

விரும்பி ஞானகுரு - தந்த
விதையை நீவிதைத்துப்
பெருகும் அன்புநீரைப் - பாய்ச்சிப்
பேணிக் காப்பாயே. 11

தனியே நிற்பாயேல் - மனமே
தளர்ந்து போவாய்நீ
எனையும் கூடவே - துணையாய்
ஏற்றுக் கொள்வாயே. 12

வெண்பா

துன்பத்தில் நீயே துணையென்பேன் அன்றிவரும்
இன்பத்தில் ஏதும்உனை எண்ணுகிலேன் - அன்பற்ற
பாவிஎனைப் போலிந்தப் பாரில் ஒருவருண்டோ
தேவிகா மாட்சியே செப்பு. 13

௩. ஞானச் சேய்

மனைவி மக்களும் மாண்டு மறைந்தனர்
வாழ்ந்த வீடும் குடியும் இழந்தனன்
இனிய நட்பினர் யாவரும் ஏகினர்
ஏழை ஆண்டி ஏகாங்கியும் ஆயினேன்
எனையும் இந்நிலை கண்டனை இன்னுமிங்(கு)
இன்ன லேதும் இழைத்திட உள்ளதோ
உனையும் அன்னையென் றோதி அழைத்திடேன்
உலகெ லாந்தரும் தேவி காமாட்சியே. 14

வேறு

திண்ணமாய் வீடுதோறும் - இரந்து
திரியத் தேறிவிட்டேன்
மண்ணிலே தாயில்லாப் - பிள்ளையும்
வளர்வ துண்டலவோ? 15

எண்ணி யுனைத்தேடி - அம்மாவென்(று)
ஏங்கி அழுதுநின்றேன்
கண்ணுந் தெரிவதில்லை - உனக்குக்
காதுங் கேட்பதில்லை. 16

தாய்இருக் கையிலே - மிகவே
தளர்ந்து வாடுமெனில்
சேயினுக் கவளால் - உலகில்
சிறிதும் நன்மையுண்டோ? 17

ஈன்ற பிள்ளைக்கே - கொடிய
எதிரி ஆவாயோ
ஆன்ற உலகிலே - தாயின்
அறமும் ஈதேயோ? 18

பின்னும் பின்னுமெனைப் - பிறவிப்
பிணியில் இடுவையேல்
என்ன செய்வதெனத் - தினமும்
எண்ணி நைவேனே. 19

இவை ஸ்ரீ ராமப்பிரசாத ஸென் பாடிய வங்காளிப் பாடல்களைத் தழுவி அமைக்கப்பட்டவை.

6. சுசிந்தை மாலை

திங்களுன் கருணை காட்டும்
　　தீக்கணுன் வெகுளி காட்டும்
கங்கையுன் பெருமை காட்டும்
　　கடுவுமுன் ஆண்மை காட்டும்
சிங்கமுன் இடையைக் காட்டச்
　　சிறையனம் நடையைக் காட்டும்
மங்கையோர் பாகா தாணு
　　மாலயா சுசிந்தை வாழ்வே.

சுசீந்திரம் என்பது திருவிதாங்கூர் இராச்சியத்திலுள்ள மிகப் பழமையான சிவஸ்தலம். இங்கே கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சுவாமியின் திருநாமம் தாணுமாலயன் என்பது. தாணு - சிவம்; மால் - விஷ்ணு; அயன் - பிரமா; மூவரும் சேர்ந்த மூர்த்தி. கடு - விஷம்.

7. அழகம்மை ஆசிரியவிருத்தம்

காப்பு

உதயமார்த்தாண்ட விநாயகர்

வெண்பா

சீருதவும் நல்லூரராந் தேரூர் அழகிதிருப்
பேருதவும் பாவினையான் பேசவே - ஓருதய
மார்த்தாண்ட வேழம் வழுவேதும் வாராமல்
காத்தாண்டு கொள்ளக் கடன்.

பூவாகி அப்பூ பொருந்துவண மாகிஅப்
பூவினுறு மணமு மாகிப்
பூதமாய்ப் புலனுய்ப் புறப்பாழு மாய்அப்
புணர்ப்பைஅறி விக்கும் அறிவாய்
ஓவாத அறிவினுக் குறுமிலக் காகிநின்(று)
உண்மையை உணர்த்து கின்ற
ஒண்சுடர்க் கற்பூர தீபமாய் வல்லிருள்
ஒழித்திலகு நெறிவிளக்கும்

இரதபுரி-தேரூர் ; இது சுசீந்திரத்துக்கு அருகிலுள்ளது ; ஆசிரியர் பிறந்த ஊர். அங்குள்ள விநாயகர் திருநாமம் உதய மார்த்தாண்ட விநாயகர் என்பது.

மாவேத மாய்ஆக மப்பொருளு மாகியே
மலியும்உன் னருளை யென்றும்
வாயார வாழ்த்தித் துதிப்பதினும் மேலான
வாழ்வேதும் எங்கு முண்டோ
தேவாதி தேவர்தொழு மூவா மருந்தே
சிவானந்த போக விளைவே
தென்னிரத புரிவாழும் என்னரிய செல்வமே
தேவியழ கம்மை உமையே. 1

பத்திக்கும் என்மடப் புத்திக்கும் ஓயாத
பகையலால் பட்ச மில்லை
பஞ்சமா பாதகமும் எஞ்சா தெனக்குற்ற
பள்ளியிற் பாட மம்மா
துத்திக்கும் உன்பதம் சுற்றிப் பணிந்துசிறு
தொண்டுகள் செய்தும் அறியேன்
தோத்திரப் பாமாலை சாத்தியறி யேன்இவை
சொல்லுதற் கொன்றி ரண்டோ
மத்திக்கும் வெண்தயிரை யொத்துக் கலங்குமென்
மறுக்கம்நீ காண விலையோ
மைந்தனேன் செய்கின்ற குற்றங்கள் ஏதுமொரு
வகையா யெடுக்க லாமோ
தித்திக்கும் முக்கனிகள் எத்திக்கும் உதிர்கின்ற
செறிமரச் சோலை சூழும்
தென்னிரத புரிவாழும் என்னரிய செல்வமே
தேவியழ கம்மை உமையே. 2

ஆற்றுப் பெருக்கையொத் தழிகின்ற செல்வத்தை
அடைவதில் விருப்பு மில்லேன்
ஆண்டியாய் வேண்டிப் புசித்துண்டு நாடோறும்
அலைவதில் வெறுப்பு மில்லேன்
காற்றுப் பெயர்ந்திடிற் காயமோ சூத்திரக்
கயிறற்ற பாவை அதனால்
காரியம் சிறிதேனு முளதோஉன் இருபதக்
கஞ்சமே தஞ்ச மென்று
போற்றிப் பெரும்பேறு பெறுதற்கென் உள்ளம்எப்
போதுந் தவிக்கு தம்மா
பொங்கிடுங் குரவையிட் டெங்குமோ ரொலிசெய்து
பொலிவாக மள்ள ரெல்லாம்
சேற்றுப் பெருக்கூடு நாற்றைப் புதைக்கின்ற
செய்யகஞ் சூழும் ஊராம்
தென்னிரத புரிவாழும் என்னரிய செல்வமே
தேவியழ கம்மை உமையே. 3

பொன்னையே பெண்ணையே மண்ணையே எண்ணிஎன்
பொழுதெலாம் போக்கி விட்டேன்
புண்ணியச் செயலெதும் பண்ணியான் அறிகிலேன்
பொல்லாங்கு புரியும் நெறியேன்
முன்னையோர் சொன்னமொழி உன்னாத முழுமூடன்
மூர்க்கரோ டுறவு கொண்டேன்
மூவுலகும் என்னையொப் பாரில்லை யில்லைஇது
முக்காலும் உண்மை யுண்மை

அன்னையே நின்னையே அல்லாது பின்னையோர்
ஆதாரம் வேறும் உண்டோ
அறிவற்ற சிறியேனை அன்பற்ற கொடியேனை
அடிமையாய் ஆண்டு கொள்வாய்
தென்னையே புன்னையே மன்னிவளர் சோலைத்
திக்கினுஞ் சூழும் ஊராம்
தென்னிரத புரிவாழும் என்னரிய செல்வமே
தேவியழ கம்மை உமையே. 4

தையலார் மீதிலே மையலாய் ஓயாது
சண்டாள நெறியி னெல்லாம்
சாடிக் குதித்தோடி அலைகின்ற மனதையான்
சற்றேனும் உன்னை நோக்கிப்
பொய்யிலா மெய்யன்பு பூண்டே துதித்திடப்
போதனைகள் செய்வ தெல்லாம்
பொறியெழும் பாலைவிழு நீரியாவ தன்றிஒரு
புண்ணியம் பெறுதல் காணேன்
மையிலா நெறிகாட்டி அடியரிற் கூட்டியுன்
மலர்ப்பதஞ் சென்னி சூட்டி
வற்றாத கருணையாந் தெள்ளமுதம் ஊட்டிஎனை
வாழ்விப்ப தெந்த நாளோ
செய்யெலாந் துய்யவெண் சங்கினம் இராப்பொழுது
திங்களின் ஒளியை வீசும்
தென்னிரத புரிவாழும் என்னரிய செல்வமே
தேவியழ கம்மை உமையே. 5

மூக்கோண முதலான கோணங்க ளிட்டுனது
மூலாட் சரத்தை யிட்டு
மும்மலம் அறுக்குமுன் செம்மலர்த் தாளையே
முறையுடன் பூசை புரிவோர்
மிக்கோ ரெனச்சித்தி எட்டையும் பெற்றபின்
மேலான வீடும் அடைவார்
மேதினியில் இவ்வுண்மை அறியாத மாந்தரே
வேறுதெய் வங்கள் பணிவார்
பொக்கான் எள்ளிணை மிக்கவே ஆட்டினும்
பூசுதற் கெண்ணெய் தருமோ
பொய்யான தெய்வங்கள் ஒருகோடி போற்றினும்
புண்ணியம் சிறிதும் உளதோ
திக்கா றிரண்டோடு மிக்காறு பாய்கின்ற
செய்யகஞ் சூழும் ஊராம்
தென்னிரத புரிவாழும் என்னரிய செல்வமே
தேவியழ கம்மை உமையே. 6

சந்ததிக் கேயென்ன என்னைப் பயந்திட்ட
தந்தைதாய் செய்த தவமோ
தலைநாளில் யான்செய்த புண்யமோ அல்லதுன்
தண்ணருட் பெற்றி தானோ
சிந்தையுன் பெயரினொடு நாவுனது சீரையும்
திரமென்று கொண்டு நித்தம்
சீமாட்டி யென்றுனது கால்மாட்டி லேவந்து
சென்னியும் பணிய நின்றேன்

எந்தநாள் உள்ளமும் இரங்கிநீ ஆள்வையோ
எவ்விதத் துய்க்கு வேனோ
இவ்வுடலை இன்னமும் எடுத்தெடுத் துழல்வெனோ
யாதொன் றும் அறிகி லேனே
செந்தமிழ் மணத்தினொடு செல்வர்மனை முங்கொடைச்
செங்கைதரு மணமும் மாறுத்
தென்னிரத புரிவாழும் என்னரிய செல்வமே
தேவியழ கம்மை உமையே. 7

ஆங்காரி ஆனந்தி அம்பிகை நிரந்தரி
அந்தரி ஆவி யூர்தி
ஆரணி சர்வபரி பூரணி நாரணி
அயிராணி புயக வேணி
பாங்கான பார்வதி பார்க்கவி புராதனி
பகவதி வீரி நாரி
பயிரவி மகிடசம் மாரியென் றனதுபேர்
பல்லாயி ரங்கள் சொல்லி
ஓங்கா தரத்தோடு பணிகின்ற அடியாரின்
உபயபதம் என்ற னக்கிவ்
உலகாளும் இறைவன் கவிக்குமொரு முடியினும்
உயர்ந்ததிரு முடிகள் அம்மா
தேங்கா மரத்திலே மாங்காய் பறிக்கவொரு
கிளைமந்தி கொக்கை நோக்கும்
தென்னிரத புரிவாழும் என்னரிய செல்வமே
தேவியழ கம்மை உமையே. 8

---

8. தேங்காமரம் - தேம் காமரம், கொக்கு - மாமரம்

வாணிக்கும் நளினிக்கும் அரியதாய் என்றுன்னை
வாயார வாழ்த்தி நின்றேன்
மந்தார முல்லைஇரு வாட்சிநீ யென்றுதலை
மாலையின் அணிந்து கொண்டேன்
கோணுக்குள் வளர்கின்ற குயிலென் றுனைத்தினம்
கோணாது பேணு கின்றேன்
குளிரான திங்களொடு கொண்டலென் றென்பவக்
கோடையுந் தீர வந்தேன்
மாணிக்கம் வயிரமர கதமும்நீ யென்றென்
மனப்பே டகத்து வைத்தேன்
வையகத் தெளியேனை ஆட்கொள்ள வந்தகுல
மாதெய்வம் நீயே அம்மா
சேணுக்கு நாட்டுபல தூணுக்கு நிகரெனத்
தெங்கினஞ் சூழும் ஊராம்
தென்னிரத புரிவாழும் என்னரிய செல்வமே
தேவியழ கம்மை உமையே. 9

கொண்டலைக் கண்டனைய கூந்தலுங் குவியாத
கோகனக மொத்த முகமும்
குண்டலந் திகழ்கின்ற காதும்ஒப் பின்றிஅருள்
குடிகொண்ட நீண்ட விழியும்
தொண்டையங் கனிவாயும் வெண்மூர லும்ஞான
சுதைதங்கு கும்ப தனமும்
துடியொத்த இடையும்ஒரு பிடியொத்த நடையும்முச்
சூலஞ் சுமந்த கரமும்

பண்டைநாள் சிவனோடு வாதாடி நடமிட்ட
பாதார விந்த மலரும்
பாலனேன் கண்டுகளி கூரவே திருவுளம்
பாலிக்க வேண்டும் அம்மா
தெண்டிரை யுடுத்தபூ மண்டலத் தேவந்த
தேவபுரி யொத்த புரியாம்
தென்னிரத புரிவாழும் என்னரிய செல்வமே
தேவியழ கம்மை உமையே.

—

இலக்கியம்

8. கவிதை

வண்டி அற்புதப் பொருளாம் - வண்டி
மாடும் அற்புதப் பொருளாம்
வண்டி பூட்டும் கயிறும் - என்றன்
மனத்துக் கற்புதப் பொருளாம். 1

வண்டல் கிண்டி உழுவோன் - கையில்
வரிவில் ஏந்தி நின்ற
பண்டை விஜயன் போல - இந்தப்
பாரில் அற்புதப் பொருளாம். 2

பறக்கும் குருவி யோடென் - உள்ளம்
பறந்து பறந்து திரியும்
கறக்கும் பசுவைச் சுற்றி - அதன்
கன்று போலத் துள்ளும். 3

ஈயும் எனக்குத் தோழன் - ஊரும்
எறும்பும் எனக்கு நேசன்
நாயும் எனக்குத் தோழன் - குள்ள
நரியும் எனக்கு நண்பன். 4

கல்லின் கதைகள் எல்லாம் - இரு
காது குளிரக் கேட்பேன்
புல்லின் பேச்சும் அறிவேன் - அதைப்
புராண மாக விரிப்பேன். 5

அலகில் சோதி யான - ஈசன்
அருளி னாலே அமையும்
உலகில் எந்தப் பொருளும் - கவிக்கு
உரிய பொருளா மையா. 6

உள்ளத் துள்ளது கவிதை - இன்பம்
உருவெ டுப்பது கவிதை
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உண்மை
தெரிந் துரைப்பது கவிதை. 7

---

9. இலக்கிய பஞ்சம்

வள்ளுவர் தந்த திருமறையைத் - தமிழ்
மாதின் இனிய உயர்நிலையை
உள்ளம் தெளிவுறப் போற்றுவமே - என்றும்
உத்தம ராகி ஒழுகுவமே. 1

பாவின் சுவைக்கடல் உண்டெழுந்து - **கம்பன்**
பாரிற் பொழிந்ததீம் பாற்கடலை
நாலின் இனிக்கப் பருகுவமே - நூலின்
நன்னயம் முற்றுந் தெளிகுவமே. 2

தேனிலே ஊறிய செந்தமிழின் - சுவை
தேரும் **சிலப்பதி கார**மதை
ஊனிலே எம்முயிர் உள்ளளவும் - நிதம்
ஓதி யுணர்ந்தின் புறுவோமே. 2

கற்றவர் மெச்சும் **கலித்தொகை**யாம் - இன்பக்
கற்பனை சேருங் களஞ்சியத்தை
முற்ற அளந்து தெரிவோமே - காதல்
மூழ்கும் துறைகண்டு வாழ்வோமே. 4

பண்டை இயற்கை வளங்களெல்லாம் - **பத்துப்
பாட்டின்** வளத்தினிற் கண்டறிந்து
மண்டல மெங்கும் கமழும் அருந்தமிழ்
வாசம் நுகர்ந்து மகிழ்வோமே. 5

10. ஔவை

ஔவைக் கிழவி நம்கிழவி
அமுதின் இனிய சொற்கிழவி
செவ்வை நெறிகள் பற்பலவும்
தெரியக் காட்டும் பழங்கிழவி. 1

நெல்லிக் கனியைத் தின்றுலகில்
நீடு வாழும் தமிழ்க்கிழவி
வெல்லற் கரிய மாந்தரெலாம்
வியந்து போற்றும் ஒருகிழவி. 2

கூழுக் காகக் கவிபாடும்
கூனக் கிழவி அவளுரையை
வாழும் வாழ்வில் ஒருநாளும்
மறவோம் மறவோம் மறவோமே. 3

11. பாரதி பாடலும் பட்டிக்காட்டானும்

[பட்டிக்காட்டான் பட்டணம் போனான்; பாரதி பாடலைப் பண்ணோடு கேட்டான்; அதில் அவன் மனம் ஈடுபட்டது; சில தினங்களில் ஊருக்குத் திரும்பினான்; அங்கே தன் நண்பர்களுக்கு அப்பாடல்களின் அருமைபெருமைகளை உணர்ந்தமட்டில் விவரித்துக் கூறுகிறான்.]

வெண்பா

உள்ளக் கருத்தையெலாம் உள்ளபடி யானிந்த
வெள்ளைக் கவியில் விளம்பினேன் - தெள்ளுதமிழ்
வெண்பாப் புலியும் விகட கவியுமெனைக்
கண்பார்த்துக் காத்தல் கடன்.

பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதியடா - அவன்
பாட்டைப் பண்ணோடொருவன் பாடினானடா
கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப் போனேனேயடா - அந்தக்
கிறுக்கில் உளறுமொழி பொறுப்பாயடா. 1

சொல்லுக்குச் சொல்லழகும் ஏறுமேயடா - கவி
துள்ளும் மறியைப்போலே துள்ளுமேயடா
கல்லும் கனிந்துகனி யாகுமேயடா - பசுங்
கன்றும்பால் உண்டிடாது கேட்குமேயடா. 2

குயிலும் கிளியும்பாட்டில் கூவுமேயடா - மயில்
குதித்துக் குதித்துநடம் ஆடுமேயடா
வெயிலும் மழையுமதில் தோன்றுமேயடா - மலர்
விரிந்து விரிந்துமணம் வீசுமேயடா. 3

அலைமேலே அலைவந்து மோதுமேயடா - அலை
அழகான முத்தையள்ளிக் கொட்டுமேயடா
மலைமேலே மலைவளர்ந் தோங்குமேயடா - அதை
வனங்கள் அடர்ந்தடர்ந்து சூழுமேயடா. 4

விண்ணி லொளிருமீன்கள் மின்னுமேயடா - விண்ணில்
விளங்கும் மதிநிலவு வீசுமேயடா
கண்ணுக் கினியசோலை காணுமேயடா - அதில்
களித்திள மான்கள்விளை யாடுமேயடா. 5

தேனும் தினையும்பாவில் உண்ணலாமடா - மிகத்
தித்திக்கும் முக்கனியும் உண்ணலாமடா
கானக் குழலிசையும் கேட்கலாமடா - ஊடே
களிவண்டு பாடுவதும் கேட்கலாமடா. 6

நாட்டு மொழியுமவன் பாட்டினிசையில் - மிக்க
நல்ல கற்கண்டினிமை சொட்டுமேயடா
ஏட்டிலிம் மந்திரந்தான் கண்டவருண்டோ - ஈதவ்
ஈசன் திருவருளென் றெண்ணுவாயடா. 7

உள்ளந் தெளியுமொரு பாட்டிலேயடா - மிக்க
ஊக்கம் பிறக்குமொரு பாட்டிலேயடா
கள்ளின் வெறிகொளுமோர் பாட்டிலேயடா - ஊற்றாய்க்
கண்ணீர் சொரிந்திடுமோர் பாட்டிலேயடா. 8

வேறு

‘கரும்புத் தோட்டத்திலே’ - எனுங்கவி
காதைச் சுடுகுதடா
இரும்பு நெஞ்சமுமே - நீராய்
இளகி யோடுதடா. 9

‘செந்தமிழ் நாட்டின்’ - முதன்மொழி
செவியிற் சேருமுன்னே
அந்தமில் லாமல் - உள்ளத்தில்
அமுத மூறுதடா. 10

‘பாப்பாப் பாட்டிலே’ - நெஞ்சைப்
பறிகொடுத்தேனடா
சாப்பா டேதுக்கடா - சீனி
சர்க்கரை ஏதுக்கடா. 11

அன்னை ‘பாஞ்சாலி - சபதம்’
அறைதல் கேட்டேனடா
முன்னைக் கதையெல்லாம் - கண்ணின்
முன்ன டந்ததடா. 12

‘வந்தே மாதர’த்தைப் - பாடவே
வாய்தி றந்தவுடன்
சந்தேக மில்லை - ஒருபுதுச்
சக்தி தோன்றுதடா. 13

'எங்கள் நாடு' தா ன் - பூபாள
இசையி லேறிடுமேல்
கங்கை யா றுபோல் - உள்ளத்தில்
களிப்பெொ ழுகுதடா. 14

'சின்னஞ் சிறுகிளி' - கனவில்
தினமும் கா ணுதடா
கன்னங் குழியவே - முத்தமும்
கனிந்த ளிக்குதடா. 15

'கண்ணன் காதலன்' - எனக்கொரு
களிய முதமடா
விண்ண முதமுமே - அதனை
வெல்ல மாட்டாதடா. 16

'குயிலின் பாட்டி'லே - காதல்
கொப்பு ளிக்குதடா
செயல்ம றந்தேனடா - லாகிரி
சிரசிற் கொண்டதடா. 17

'சுதந்திரப் பாட்டில்' - உள்ளம்
துடிது டிக்குதடா
பதமெ ழும்புதடா - கையும்
படப டக்குதடா. 18

'தொண்டு செய்யுமடிமை' - என்னும்
சுடுச ரம்ஓடி
மண்டையைத் தாக்குதடா - நெஞ்சம்
மடியப் பாயுதடா. 19

பெண்டு பிள்ளைகளின் - பெருமை
பெரித றிந்தேனடா
சண்டைகள் செய்ததெல்லாம் - எண்ணித்
தலைக விழ்ந்தேனடா. 20

ஏழை துயரெலாம் - அவனும்
எடுத்த டுக்கையிலே
மூளை கலங்குதடா - விம்மி
மூச்சும் முட்டுதடா. 21

பாவின் நயமெலாம் - யானும்
பகர வல்லேனோ
ஆவின் பாற்சுவையை - நாழி
அளந்து காட்டிடுமோ? 22

12. சித்தார்த்தன் கேட்ட தேவகீதம்

[ஒரு நாள் சித்தார்த்தன் யசோதரையின் அந்தப்புரத்தில் அமர்ந்திருக்கிறான். அழகிய வீணையொன்று ஒரு புறத்தில் இருக்கிறது. காற்று வீசும்பொழுது அந்த வீணையிலிருந்து ஒலி உண்டாகிறது. அந்த ஒலியில் கலந்திருக்கும் தேவகீதம் சித்தார்த்தனுடைய செவிக்கு மட்டும் கேட்கிறது. தேவ கீதத்தில் பொதிந்துள்ள விஷயத்தைப் பின்வரும் பாடலில் காணலாம்.]

தேடும் இடங்களெல்லாம் - ஓய்வு
தேடியும் காணுமல்
ஓடி ஓடி அலையும் - காற்றின்
ஒலியே நாங்களையா. 1

ஆன்ற புவிவாழ்வும் - எண்ணில்
அற்ப வாழ்வேயாம்
தோன்று மொருமூச்சாம் - புயலாம்
சூரு வளியேயாம். 2

இந்த உயிர்களெல்லாம் - மீள
இடமும் எவ்விடமோ ?
இந்த உயிர்களெல்லாம் - மீள
ஏகும் இடமெதுவோ ! 3

எங்கிருந்து வந்தோம் - நாங்கள்
 எதனுக் காகவந்தோம்
இங்கிவ் வுண்மையெலாம் - அறிவார்
 எவரு மேயுண்டோ? 4

ஒத்த பிறப்பாகும் - நாங்களும்
 உங்க ளைப்போல
சுத்த சூனியத்தில் - நின்று
 தோன்றிய ஆவிகளாம். 5

மாறி வருந்துயரால் - இன்ப
 வாழ்வே நமக்கில்லை
தேறும் அறிஞனே நீ - உண்மை
 தெரியக் கூறுகின்றோம். 6

நித்திய ஆனந்தத்தை - அரசே
 நீயும் அடைவதுண்டோ
சித்தத் தெளிவுடையாய் - சிறிது
 சிந்தனை செய்திடுவாய். 7

அன்பி ருக்குமெனில் - அதிலும்
 அளவ றியவொண்ணு
இன்ப மெய்திடலாம் - ஐயம்
 யாது மேயில்லை. 8

கண்ட வாழ்விதுதான் - நிலையாக்
காற்றின் வாழ்வேயாம்
கொண்ட தந்தியின்மேல் - எழும்
குரலே போன்றதுவாம். 9

சால வேஉலகம் - துயரால்
தளர்ந்து வாடுதையா
மாலை மாலையாய்க் - கண்ணீர்
வடிய விடுதையா. 10

வாழ்வு மாயமெனும் - உண்மை
மனத்திற் கொள்ளாமல்
நாளும் நைந்திடுதல் - எமக்கு
நகைப்பே தருகுது. 11

நீல மேகந்தான் - ஆணையால்
நிலையில் நின்றிடுமோ ?
தாலத் தோடும்நதி - கையால்
தடுக்க மாறிடுமோ ? 12

துன்பச் சுழியிலே - விழுந்து
சுழலும் உலகத்தை
இன்பக் கரையேற்ற - நீயும்
இரங்கிட வேண்டும். 13

வைய முழுவதையும் - காக்க
வந்திங் கவதரித்த
ஐயனே ஆளுதற்குக் - காலம்
அணுகி வருகுதையா 14

என்று வந்திடுவான் - ரக்ஷகன்
எவ்விடம் தோன்றிடுவான்
என்றிப் புவியெலாம் - நோக்கி
எதிரே நிற்குதையா. 15

கண்ணி லாஉலகம் - இடறிக்
கவிழ்ந்து வீழாமல்
அண்ண லேஎழுந்து - விரைவில்
அருள வேண்டுகின்றோம். 16

இன்னும் தூங்காமல் - வெளியில்
இறங்கி வந்திடுவாய்
அன்னே மாயைதரும் - இனிய
அரசிளங் குமரா! 17

ஓய்வு கண்டிடவே - எமைப்போல்
ஓடி ஓடி அலேவாய்
தாயும் தந்தையுமாய் - உலகைத்
தாங்க வந்தோனே! 18

உலகின் உண்மையைநீ - இன்னும்
  உணர்ந்திட வில்லை
அலகில் கருணையால் - உயிரை
  ஆள வந்தோனே ! 19

அன்ப ருக்காக - ஆசை
  அறுத்திட வேண்டும்
துன்பம் நீக்கிடவே - அரசும்
  துறந்திட வேண்டும். 20

மாயப் பொம்மைகளைக் - கண்டு
  மயங்கி டாதே ஐயா
நேய மாக உண்மை - நாங்கள்
  நிகழ்த்த வந்தோமையா. 21

---

13. அன்பின் வெற்றி

[தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆண்டாள் சரித்திரம் போலவே வடநாட்டிலே மீராபாய் என்னும் பக்தையின் சரித்திரம் வழங்கிவருகிறது. ஆண்டாள் பாடிய பாசுரங்களை யொப்ப ஹிந்திமொழியில் மீராபாய் பாடிய பாடல்கள் பிரபலமாக வழங்கிவருகின்றன. கீழ்வரும் பாடல்கள் மீராபாயின் பாடல்களைத் தழுவிப் பாடப்பட்டனவாகும்.]

௧

[ராஜபுதனத்திலுள்ள ஒரு சிற்றரசனுக்குப் புதல்வியாக மீராபாய் 1601-ம் ஆண்டில் பிறந்தாள். சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது அவள் விளையாடிக்கொண்டிருந்த கிருஷ்ண விக்கிரகத்தைச் சுட்டி 'இவரே உன் மாப்பிள்ளை' என்று தாயார் விளையாட்டாகச் சொன்னதைக் கருத்திலேகொண்டு, மீராபாய், கண்ணனையே தன் நாயகனாக வரித்து, அவனிடத்திலே அளவற்ற அன்பு செலுத்திவந்தாள். சாது ரவிதாஸ் என்ற ஒரு பக்தர் பூஜித்துவந்த கிரிதரகோபால விக்கிரகத்தைப் பெற்று, அதை அன்போடு பூஜித்து ஆடியும் பாடியும் பஜனை செய்துவரும் நாளில், கிரிதரகோபாலன் தன்னை மணந்ததாக ஓரிரவிலே கனாக்கண்டு, பொழுது புலர்ந்தபின் தாயினிடம் தன் கனவைக் கூறுகிறாள் :]

அன்னையே தாயே அழகன் ஜகதீசன்
என்னை மணக்க இரவில் கனாக்கண்டேன்
நென்னல் இரவுகண்ட நீண்ட கனாமுழுதும்
உன்னை ஒளியாமல் உரைக்கின்றேன் கேளம்மா. 1

ஆல மரங்கள் அடர்ந்து வளர்ந்தவொரு
சோலையும் அந்தச் சோலை நடுவாக
நீல மணிநீர் நிறைந்த குளமொன்றும்
காலை எழுமுன் கனுக்கண்டேன் அம்மாநான். 2

நங்கையர் கூடி நலங்கனிந் தென்மீது
குங்குமம் பூசிக் குளிர்சந் தனம்பூசி
மங்கள மாக மஞ்சள் மிகப்பூசி
அங்குநீ ராட்டக் கனுக்கண்டேன் அம்மாநான். 3

தோரணம் நாட்டித் துழாய்மாலை தொங்கவிட்டுப்
பூரண கும்பம் பொலிவாக முன்வைத்துத்
தாரணி போற்றத் தகுமோர் புரோகிதர்வந்(து)
ஆரணம் ஓதக் கனுக்கண்டேன் அம்மாநான். 4

செய்தற் கரிதாம்அத் திருமணப் பந்தரின்கீழ்
வைய மளந்து வளர்ந்த வடிவழகன்
ஐம்பத் தறுகோடி ஆட்கள் நடுவேஎன்
கையைப் பிடிக்கக் கனுக்கண்டேன் அம்மாநான். 5

முன்செய் தவப்பயனுல் முகுந்தன் கிரிதரனே
அன்பு நிறைந்திடுமென் அகமுடையா னுகவந்தான்
இன்ப மணமும்நேற் றிரவிலே யானதம்மா
துன்பம் ஒழிந்ததம்மா சுகமும் பிறந்ததம்மா. 6

உ

[மீராவின் அழகையும் பாட்டையும்பற்றிய புகழ் நாடெங்கும் பரவிற்று. மேவாட் மகாராணுவின் மூத்த குமாரனுன போஜராஜன் அவள் புகழைக் கேட்டு, அவளைப் பார்க்கவும்

அவள் பாட்டைக் கேட்கவும் விரும்பி, தன் தலைநகராகிய சித்தோரினின்றும் புறப்பட்டு மாறுவேடத்தோடு சென்று, அவளுடைய ஹரிபஜனைக்காகக் காத்திருந்தான். எளிய உடையோடு தோன்றி மீராபாய் நந்தகுமாரன் புகழைப் பாடுகிறாள் :]

வேறு

நித்தம் நித்தம் நீராடில்
நெடுமால் அருளைப் பெறலாமேல்
தத்தும் தவளை மீன்களும்அத்
தனிப்பே றடைய வேண்டாவோ ? 7

காயும் கனியும் அருந்துவதால்
கண்ணன் கழலைப் பெறலாமேல்
ஆயும் கிளைவாழ் குரங்குகளும்
அப்பே றடைய வேண்டாவோ ? 8

வாடும் புல்லைத் தின்பதனால்
மாயன் கிருபை பெறலாமேல்
ஆடும் மாடும் மான்களும்அவ்
அரும்பே றடைய வேண்டாவோ ? 9

பெண்ணின் இன்பம் துறப்பதனால்
பெருமான் பாதம் பெறலாமேல்
பண்ணில் எல்லா அலிகளும்அம்
மாபே றடைய வேண்டாவோ ? 10

பாலை நிதமும் குடிப்பதனால்
பரமன் அடியைப் பெறலாமேல்
ஞால மீது சிசுக்களும்அந்
நற்பே றடைய வேண்டாவோ ? 11

உண்மை யன்பை உடையவரே
உலகை யளந்த பெருமானை
அண்மை யாகக் கண்டிடுவர்
அல்லார் காணார் காணாரே. 12

ந

[மீராவின் பாட்டிலும் அவள் அழகிலும் ஈடுபட்ட போஜராஜன் அவளை மணந்து தன் நகருக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். கிரிதரகோபால விக்கிரகத்தையே துணையாக உடன்கொண்டு செல்கிறாள் மீரா. சக்திவழிபாட்டைக் குல தருமமாகவுடைய பரம்பரையில் வந்த அவளது மாமியார் மீரா செய்யும் விஷ்ணு பூஜையைப் பொறுக்காது, விக்கிரகத்தைப் பிடுங்கி எறிகிறாள். அப்போது, வருத்தத்தோடு மீரா பாடுகிறாள் :]

வேறு

கண்ணனைக் காணமல் காதல்கைம் மீறியது
பெண்ணின் நலமிழந்தேன் பெரும்பித்தி யாகிவிட்டேன்
புண்ணைப் பொறுத்தவரும் புண்செய் தவருமல்லால்
மண்ணில் அதன்வருத்தம் மற்றோர் அறிவாரோ ? 13

நஞ்சினை யுண்டு நலியு மவர்போல
விஞ்சு மதன்கொடுமை வேறெவரும் காண்பாரோ

நெஞ்சத் துயரமெலாம் நீங்க முகில்வண்ணன்
அஞ்சல் அளித்தென்னை ஆட்கொள்வ தெந்நாளோ? 14

அன்பர் படுக்கையுமவ் வாகாய மீதேயாம்
என்றன் படுக்கையுமிங் கீட்டிகளின் மேலேயாம்
வன்பில் விதிஎனக்கு வகுத்தவழி ஈதானல்
இன்ப நலமெல்லாம் எவ்வா றடைவதம்மா. 15

நீடும் மனத் துயரை நீக்கும் மருத்துவனை
நாடும் நகர்ப்புறமும் நான்கு திசையுமுள்ள
காடும் மலையிடமும் கானற் பெருவெளியும்
தேடி யலைந்தலுத்தேன் தெரியநான் கண்டிலனே. 16

தள்ளற் கரியாள் தமியள் இவளென்றென்
உள்ளங் கவர்ந்த ஒருவன் எதிர்நின்று
வள்ளத் தமுதம் வழங்க வரினல்லால்
எள்ளத் தனையும் என் துயரம் நீங்கிடுமோ? 17

௭

[மீராவின் துயரத்தைக் கண்ட போஜராஜன் அவள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றக் கருதி அரண்மனையிலேயே கிரிதாரிக்கு ஒரு கோயில் கட்டுவித்தான். கும்பாபிஷேக தினத்தன்று மீரா வந்து பஜனை செய்கிறாள்:]

வேறு

வானெங்கும் மழையிருண்டு கவிந்த தன்பர்
வந்தின்று மனையகத்தே தங்கு கின்றார்
ஆனசிறு சிறுதுளியாய்த் தூற்றித் தூற்றி
ஆனந்தப் பேரேரி நிறைந்த தம்மா

ஈனமறப் பலநாளின் பிறகிந் நாளே
 என்விழிகள் அவர்முகத்தைக் கண்ட அம்மா
யானுமுளம் பித்தேற இன்னும் கைவிட்(டு)
 ஏகுவரோ என்றுமிக நடுங்கி னேனே. 18

௫

[ஹரிபஜனையில் ஈடுபட்டிருந்த மீரா தன் நாயகனிடம் அன்பு செலுத்த இயலவில்லை. இதனால் போஜராஜன் கவலையுற்றிருக்கிறான். இதனிடையில், ஒருநாள் மீரா நைவேத்தியத்தை விக்கிரகத்தின்முன் வைத்து அதை உண்ணும்படி வேண்டுகிறாள் :]

விதம்விதமாய்ப் பண்டங்கள் செய்து வைத்தேன்
 விண்ணமுத மெனக்கறிகள் சமைத்து வைத்தேன்
இதமுறவே என்மீதில் இரங்கி நீஇவ்
 இராஜவிருந் துண்டருள வேண்டு மையா
பதமலரை முடியணிந்து பணிந்து நின்றேன்
 பகவானே கிரிதரனே பாரில் என்றும்
சதமெனவே நம்பிவரும் அடியா ருள்ளம்
 சலியாது காத்தாளும் தேவ தேவே. 19

௬

[விக்கிரகம் உண்ணாதிருப்பதைக் கண்டு மீரா வருந்தி மெய்சோர்ந்து கிடக்க, விக்கிரகம் பிறகு நைவேத்தியத்தை உண்கிறது. கண்ட மீரா ஆனந்தமாய் விக்கிரகத்தோடு பேசி விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறாள். இதைக் கண்ட போஜராஜன் ஐயுற்று 'யாரிடம் பேசுகிறாய்' என்று அவளை வினவ, அவள் கிரிதரனே தன் நாயகன் என்று கிரிதரனைக் காட்டி வருணிக்கிறாள் :]

வேறு

நந்த குமரன் வடிவழகை
நானும் கண்ட நாள்முதலா
இந்த உலகம் மேலுலகம்
இரண்டும் வேம்பே ஆனதம்மா
முந்து மயிலின் தோகையவன்
முடியின் மணிபோல் ஒளிவிடுமே
சந்தத் திலகம் ஈரேழு
தலமும் அடிமை கொண்டிடுமே. 20

மீனை வண்டை மானையவன்
விழிகள் மறக்கச் செய்திடுமே
கானிற் படரும் கோவையும்அக்
கனிவா யிதழைக் காட்டிடுமே
ஈன மறுநல் மாதுளைவித்(து)
இலங்கும் பல்லுக் கிணையாமே
யானம் மூக்குக் குவமையினை
எங்கே கண்டு கூறுவனே. 21

அம்பொற் குழைகள் மிசையாட
அரைஞாண் சதங்கை இசைபாட
நம்பன் கண்ணன் அழகியவோர்
நடனாய் வந்து நடிக்கின்றான்
உம்பர் தொழும்அவ் வுத்தமனின்
உவகை காணா உறுப்பழகுக்(கு)
இம்பர் எளியேன் அர்ப்பணமாய்
என்னை இன்று வைத்தேனே. 22

எ

[இதைக் கேட்டு போஜராஜன் கவலையிலாழ்கிறான். தேவி அவன் கனவிலே தோன்றி, காலக்கிரமத்தில் மீரா அவனிடம் அன்புடையவளாவாளென்றும் அதுவரையில் பொறுத்திருக்கவேண்டுமென்றும் கூறுகிறாள். அவன் ஒரு வாறு தேறி, தானும் விஷ்ணுசேவையில் ஈடுபடுகிறான். இதற்கிடையில், மீரா மதுயாமினிவிரதத்தை மேற்கொண்டு தெருக்களில் பஜனை செய்யத் தீர்மானிக்கிறாள். அவள் மைத்துனியாகிய ஊதாபாய் வெகுண்டு தடுத்தும் மீரா கேட்காமல் உறுதியாயிருந்து, பாடுகிறாள் :]

வேறு

என்றுமே கிரிதரனை யன்றி வேறிங்(கு)
ஏதுமொரு துணையறியேன் எழுந்து முன்னம்
குன்றுயர்த்த கோமானே வணங்குந் தெய்வம்
குலப்பெருமை குடிப்பெருமை எல்லாம் விட்டேன்
நன்றுதருந் திருக்கூட்டம் நாடிச் சார்ந்தேன்
நாணிழந்தேன் எவரையும்நான் மதிக்க மாட்டேன்
துன்றுகண்ணீர் விட்டன்புக் கொடிவ ளர்த்தேன்
சுகமென்னுங் கனியையது தந்த தம்மா. 23

பத்தரெலாம் இதுகண்டு மனம கிழ்ந்தார்
பாமரரே அறியாது வருந்தி நின்றார்
நித்தமுமே மீராநின் அடிமை யானாள்
நீஅவளை ஆண்டருள வேண்டு மையா

அத்தியிடர் காத்தபெருங் கருணை யாளா
அரவணைமேல் துயில்கொள்ளும் ஆதி நாதா
சித்தமிசை குடிகொண்ட ஞான ரூபா
தேவகியின் திருமைந்தா தேவ தேவா. 24

௮

[மீராவின் செயல்களால் வெறுப்புற்ற போஜராஜன் அவளை நாட்டைவிட்டு வெளியே அனுப்பிவிடுகிறான். காட்டின் வழியே மீரா பாடிக்கொண்டு செல்கிறாள் :]

எத்திசையும் மேகங்கள் எழுந்து மின்னி
இடிமுழங்கிப் பெருமழையும் பெய்யக் கண்டோம்
தத்திவரும் குளிர்வாடை வீசக் கண்டோம்
தவளையொடு சாதகமும் கத்தக் கண்டோம்
சித்தமகிழ் பூங்குயிலும் கூவக் கண்டோம்
ஸ்ரீநந்த குமரன்வர இன்னுங் காணோம்
பத்தியொடு பணிகின்றேன் கிரித ராஉன்
பாதமலால் வேறுதுணை அறியே னையா. 25

௯

[காட்டுவழியே சென்று தன் தந்தையின் இல்லமடைந்து, அங்கிருந்து தீர்த்தயாத்திரை செய்கிறாள். கூர்ஜர தேசத்தில் சாது ரவிதாசரைக் கண்டு பணிகிறாள். கணவனை வழிபடுமாறு அவர் கூறிய அறிவுரைகள் பயன்பெறவில்லை. அவர் முன்னிலையில் மீரா பகவானைத் துதிக்கிறாள் :]

---

24. அத்தி - யானை : கஜேந்திரன்.

காசியிலே இறப்பதனால் பயனென் றில்லை
    காஷாயம் தரிப்பதொரு வேஷ மேயாம்
ஆசையினை வேருடனே அறுக்க வேண்டும்
    அழியுமுடல் அபிமானம் அகற்ற வேண்டும்
பேசுலகில் அழியாத பொருளொன் றில்லை
    பெரியவர்க்கும் சிறியவர்க்கும் மரண மொன்றே
பாசமுறு சம்சாரம் அந்தி யோடு
    பறந்தகலும் பறவைவிளை யாட்டே யாமால். 26

முத்திநெறி நாடாது யோகி யாகி
    மூச்சடக்கி இருப்போர்கள் பின்னும் பின்னும்
இத்தரையில் வந்துபிறந் திறத்தல் திண்ணம்
    இவ்வுண்மை எந்நாளும் பொய்ப்ப தில்லை
பத்தியொடு கைகூப்பிப் பணிகின் றேன்உன்
    பாதமலால் வேறுதுணை யொன்று மில்லை
நித்தியனே யமபாசம் அண்டா தென்னை
    நீஆண்டு காத்தருள வேண்டு மையா. 27

கO

[ரவிதாசர் அவள் பாடிய பாடலின் கருத்தை அவளுக்கு விளக்கிக் கூறி, ஸ்வதர்மத்தைக் கடைபிடிப்பதே கடமை என்று மீண்டும் போதிக்கிறார். அவள் அதை உணர்ந்தும், அவள் மனம் சம்சாரபந்தத்தில் கட்டுப்படவில்லை. கண்ணனுடைய பிரிவை எண்ணி வருந்திப் பலமுறை பாடுகிறாள் :]

இரவுபக லெப்பொழுதும் உன்னைக் காண(து)
    இருக்கமனம் வருவதில்லை ஐயா நீதான்
வரும்வழியில் முகம்வைத்து மேடை நின்று
    மாலையாய்க் கண்ணீரும் வடித்து நிற்பேன்

உரியகுலம் குடியாவும் மாயை என்னும்
　உண்மையினை உள்ளபடி உணர்ந்து கொண்டேன்
குருமொழியில் மனப்பேயை அடக்கி உன்றன்
　குரைகழலே தஞ்சமெனக் கும்பிட் டேனே. 28

கண்ணனுமுனைக் காணமல் கலக்கங் கொள்ளும்
　கணமேனும் உள்ளத்தில் அமைதி யில்லை
உண்ணுதற்கும் பசியில்லை உறக்க மில்லை
　ஓரிரா ஓர்யுகமாய்க் கழியு தையா
நண்ணிளனை வாள்போல அறுக்கும் இந்த
　நலிவையெலாம் யாவரிடம் சொல்லி நிற்பேன்
எண்ணிஎண்ணி நைந்துருகும் என்னை யாள
　எந்நாளிங் கெழுந்தருள்வாய் எம்பி ரானே. 29

கக

[ஒரு முறை சமாதி நிலையில் கண்ணனுடைய தரிசனம் கிடைக்கப்பெற்றபோது பாடுகிருள் :]

வேறு

கார்முகிலின் மேனிபெறும் நந்தகுமரா - என்றன்
　கண்களிலே குடியிருப்பாய் நந்தகுமரா
மார்பினிலே வைஜயந்தி மாலையணியும் - உன்றன்
　வடிவினிலே மயங்கிநின்றேன் நந்தகுமரா
ஆரமுத மூறுமிதழ் மீதிலமரும் - குழல்
　அழகினுக்கோர் அளவுமுண்டோ நந்தகுமரா

சேருமணி யாடரைஞாண் பாதசலங்கை - ஒலி
செய்திடவே வந்தருள்வாய் நந்தகுமரா
பாரும்விண் ணும் பணிந்துதொழும் நந்தகுமரா-என்றும்
பத்தரையாள் ஈசன்நீயே நந்தகுமரா. 30

கஉ

[சமாதியில் கண்ட கண்ணன் திருமுகம் மீராவுக்குத் தன் கணவனை ஞாபகப்படுத்திற்று. அப்பொழுதே தன் கடமையை உணர்ந்து சித்தோருக்குத் திரும்பினாள். பத்து வருஷகாலம் போஜராஜன் அவளோடு கூடி இல்லறம் நடத்தினான். பின்னர் ஒரு சமயம் போருக்குச் சென்றவிடத்து, போரில் உயிர் துறந்தான். அவன் தம்பி உதயசிம்மன் ராணாவானான். மீராவின் விஷ்ணு பக்தியைக் கண்டு அவன் வெறுப்படைந்து அவளைக் கொல்ல முயன்றான். அவன் செய்த முயற்சிகள் பயனற்றுப் போகின்றன. அவன் தன்னைக் கொல்ல முயன்றதையும் கிரிதரனுடைய கருணையையும் நினைந்து மீரா பாடுகிறாள் :]

வேறு

துணியா அரவின் கூடையொரு
சாளக் கிராமம் ஆயிடுமே
அணியார் கிண்ணத் தருநஞ்சும்
அமுதாய் இனிமை தந்திடுமே
திணியார் சூலப் படையுமலர்ச்
சேக்கை யாக மாறிடுமே
மணியார் வண்ணன் அடியருளம்
மலையா தென்றும் காப்பானே. 31

கசு

[மறுபடியும் நாட்டைவிட்டுச் சென்ற மீரா இறுதியில் பிருந்தாவனத்துக்கு வந்து சேருகிறாள். அங்குள்ள பழைய கண்ணன் கோயில் அடைத்துக் கிடக்கிறது. அது திறக்கச் செய்ய ஒருவராலும் இயலவில்லை. மீராவே அது திறக்கும்படி பாடவல்லவள் என்பதை யுணர்ந்த ஒருவர் அவளைக் கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்ல, அவள் அங்கே பாடுகிறாள் :]

வேறு

ஆளடிமை யாகஎனை அமர்த்திக் கொள்வாய்
அழகாக நந்தவன வேலை செய்வேன்
நாள்விடிய எழுந்துன்னை நமஸ்க ரிப்பேன்
நலமிகவே நின்கதைகள் பாடி நிற்பேன்
மீள்கூலி யாயுனது காட்சி போதும்
மேற்செலவுக் குன்நாம செபமே போதும்
நீள்செல்வம் பத்தியலால் வேறொன் றில்லை
நித்தியனே நின்மலனே நிகரில் லோனே. 32

பொருவரிய யோகியர்மா தவத்தின் மிக்கோர்
புள்ளுயர்த்தோன் அடிமறவாப் பத்திச் செல்வர்
பெருமைதரு மாபிருந்தா வனத்தில் இன்று
பேறுபல பெற்றிடவே கூடி நின்றோர்
அருமறைக்கும் எட்டாத ஆதி நாதன்
அரையாமத் தன்புநதிக் கரையில் வந்து
கருதரிய கண்காட்சி தருவான் சற்றும்
கலங்காம லிருப்பாய்என் ஏழை நெஞ்சே. 33

கச

[பாட்டு முடியவும் கதவு திறக்கிறது. கண்ணனைத் தரிசித்துக்கொண்டு மீரா அங்கே இருந்துவருகிறாள். அவள் பிரிவினால் சித்தோர் ராஜ்யம் க்ஷீணமடைந்தது எனக்கருதிய ராணா அவளை அழைத்துவருமாறு பக்தர்களை அனுப்புகிறான். அவள் திரும்பிச் செல்ல மனமின்றி, தன்னை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கண்ணனை வேண்டுகிறாள் :]

வேறு

என்றும் எனைநீ ஏற்றுக்கொள்
எனக்குத் துணைவே றெவருமில்லை
கன்று பசியும் எனக்கில்லை
கண்ணில் உறக்கம் சிறிதுமில்லை
துன்றும் உடலும் குறுகிஒரு
துரும்பாய்த் தேய்தல் கண்டிலையோ
நன்று தருவாய் எனைக்கூடி
நடுவிற் பிரியா தருள்வாயே. 34

கரு

[விக்கிரகம் இரண்டாய்ப் பிளந்து மீராவைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டது. இவ்வாறு மீரா தன் அறுபத்தேழாம் வயதில் பரமபதம் அடைந்தாள்.]

14. இரக்ஷகர்

அன்னியர் ஆட்சியிலே - யூதர்
அடைந்த துன்பமெலாம்
பன்ன லெளிதோவம்மா - நினைக்கில்
பதைக்கு துள்ளமம்மா. 1

நீசர் சண்டாளர் - சற்றும்
நெஞ்சினில் அச்சமில்லார்
ஈச னுக்குரிய - பீடத்தில்
ஏறி யிருந்துகொண்டார். 2

உண்ண உணவுமின்றி - உழைப்புக்(கு)
ஓய்வொரு நாளுமின்றிக்
கண்ணீர் சொரிந்துநின்றார் - யூதர்
கலங்கித் தட்டழிந்தார். 3

அல்லும் பகலும்மே - துயரில்
ஆழ்ந்து மூழ்கிடினும்
நல்ல காலம்வரும் - வருமென
நம்பி நாள்கழித்தார். 4

“இருளொ துங்கிடவே - கதிரோன்
எழுந்து கிளர்வதுபோல்
அருளி றைமகனும் - நம்மை
ஆள வந்திடுவான். 5

உண்மை யொளிவீசும் - அப்போ(து)
உலகில் நீதியோங்கும்
அண்மையி லேநாமும் - நன்மை
அடைவோம்" என்றிருந்தார். 6

"அருங்கு ணச்செல்வன் - புவியில்
அவத ரித்திடுநாள்
நெருங்கி வந்ததிதோ - மிகவும்
நெருங்கி வந்ததிதோ. 7

வருவீர் வருவீரே - எவரும்
வருவீர்" என்றுநலம்
மருவு காலிலிமா - நகரிலோர்
வார்த்தை கேட்டதம்மா. 8

சின்னுள் சென்றிடவோர் - அற்புதத்
தீர்க்க தரிசிதோன்றி
எங்கா டும்அறியச் - சிங்க
ஏறுபோ லேஎழுந்து: 9

"விடுவீர் எப்பொருளும் - விடுவீர்
விட்டுவந் தென்வழியைத்
தொடர்வீர் தொடர்வீரே" - என்று
சொல்மு ழக்கஞ்செய்தான். 10

பூமியை ஆளுதற்குத் - தேவ
புத்திரன் வந்துதித்தான்
க்ஷேமம் பிறக்குமென - யூதர்
சிந்தை களித்திருந்தார். 11

"ஈசன் நாமத்தை - அனுதினம்
ஏத்திப் புகழவேண்டும்
தாச தாசனைப் - பணிந்து
தருமம் காக்கவேண்டும். 12

உன்னுயி ரைப்போல - இந்த
உலகில் உயிரையெல்லாம்
மன்னும் அன்பொடுநீ - என்றும்
மதித்து வாழவேண்டும். 13

மேவும் எனதாட்சி - அந்த
விண்ணுல காட்சியேயாம்
ஏவல் இடம்பொருளில் - எனக்கிங்(கு)
ஏதும் மயக்கமில்லை." 14

என்னும்இப் பொன்னுரைகள் - நாட்டில்
எங்கும் எடுத்துரைத்தான்
மன்னுயிர் காத்திடவே - மண்ணில்
வந்து பிறந்தமகன். 15

ஏழை படும்பாட்டை - அவனும்
எண்ணி எண்ணிநைவான்
ஏழையொ டேழையாக - உலகில்
எங்கும் அலைந்திடுவான். 16

கால்முடம் நீக்கிடுவான் - குருட்டுக்
கண்களும் காணவைப்பான்
சாலப் பெருநோயும் - கையால்
தடவிப் போக்கிடுவான். 17

தேச விவகாரம் - அவனும்
செவியிற் கொள்வதில்லை
காசு பணத்தையவன் - என்றுமே
கைகளால் தொட்டதில்லை. 18

பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் - தேச
பக்தர் புரோகிதர்கள்
மிக்க பழிசுமத்தி - அவனுளம்
வெந்திடச் செய்துவிட்டார். 19

"யூதரின் மன்னவன்யான் - எனவந்(து)
ஓதுகின் றான் இவனை
நீதிசெய் வீர்"எனவே - மன்றத்தில்
நிறுத்தி வழக்காடினர். 20

ஏசுவி னைச்சிலுவை - மரத்தில்
ஏற்றிக் கொல்வதென்றே
நாசகா லர்கூடி - வீதியங்கே
நாட்டி விட்டாரையோ. 21

" மன்னுயிர் காத்திடவே - இங்கு
வந்து பிறந்தமகன்
தன்னுயிர் காக்கவொண்ணு - தின்று
தயங்கி நிற்கின்றான். 22

முழக்கம் செய்துவந்தான் - வழக்கை
முடித்து நிற்கின்றான்
ஒழுக்கம் காட்டவந்தான் - இங்கே
உயர்வு பெற்றுவிட்டான்." 23

என்று பற்பலரும் - அவனை
ஏளனம் செய்துநின்றார்
ஒன்றும் உரையாமல் - உரவோன்
உள்ளம் அடங்கிநின்றான். 24

" யாதும் அறியாதார் - அவர்பிழை
யாவும் பொறுத்திடுவாய்
நாதனே!" என்றீசன் - அருளை
நயந்து வேண்டிநின்றான். 25

விண்ணையே நோக்கிநின்றான் - எதனை
வேண்டி நின்றனனோ
எண்ணிய எண்ணமெல்லாம் - இங்கே
யாவர் அறிவரம்மா. 26

" உன்னையே நம்பிநின்றேன் - உதவிக்(கு)
ஒருவரை யுங்காணேன்
என்னைக்கை விட்டனையோ - ஈசா ! "
என்று வருந்திநின்றான். 27

தெய்வ உதவியெதும் - அந்நாள்
தெரிய வந்ததில்லை
செய்தவின் ணப்பமெல்லாம் - வீணாய்ச்
சிதைந்து போனதையோ. 28

சரணம் நீயென்றே - தலையைத்
தாழ்த்து நின்றதலால்
மரண வேளையிலும் - ஈசனை
மறந்த தில்லைஅவன். 29

ஆவி பெற்றனனோ - இன்றும்
அம்புவி வாழ்பவனோ
யாவர் அறிந்திடுவார் - அறியினும்
யாவரே கூறவல்லார் ? 30

15. திருவள்ளுவர்

இம்மை மறுமையின் - பயன்கள்
எவரு மே யடையச்
செம்மை நெறியினை - விளக்கும்
தெய்வ நூல் செய்தோன். 1

வழுக்கள் போக்க வந்தோன் - நல்ல
வாழ்வை ஆக்க வந்தோன்
ஒழுக்கம் காட்ட வல்லோன் - தமிழுக்
குயிரை ஊட்ட வந்தோன். 2

தொன்மை நூல்களெல்லாம் - நன்கு
துருவ ஆராய்ந்து
நன்மை தீமைகள் - வகுத்த
காவலர் கோமான். 3

எதை மறந்தாலும் - உள்ளம்
என்று மே மறவா
பொது மறை தந்த - தேவன்
பொய் சொல்லாப் புலவன். 4

அறிவின் எல்லை கண்டோன் - உலகை
அளந்து கணக்கிட் டோன்
தறியில் ஆடை நெய்தோன் - தமிழில்
தரும நூல் நூற்றோன். 5

சாதி ஒன்றேயாம் - தமிழர்
சமயம் ஒன்றேயாம்
நீதி ஒன்றே யாம் - என்று
நிலை நிறுத்தி நின்றோன். 6

---

16. திருக்குறள்

சங்கப் பலகையிலே - அன்று
தனிய மர்ந்த நூலாம்
பங்கய நான்முகனே - தமிழில்
பகர்ந்த மாமறையாம். 1

ஆதி மனுநூலைத் - திருத்தி
அமைத்த நன்னூலாம்
நீதி எடுத்தோதப் - புவியில்
நிகரி லாநூலாம். 2

புத்தகக் காட்டினிலே - புகுந்து
புத்தி மயங்குவதேன்
பத்தியொ டிந்நூலை - நிதமும்
படித்தல் போதுமையா. 3

ஓதி அறம் தெரிவீர் - பொருளின்
உண்மை உணர்ந்திடுவீர்
காதலின் காட்சியெல்லாம் - நன்கு
கண்டு களித்திடுவீர். 4

தேவர் திருவள்ளுவர் - வாழி
திருமறைச் செல்வர் வாழி
பூவுல கம் புகழும் - செந்நாப்
போதார் வாழி வாழி. 5

17. கம்பர்

ஆரியம் நன்குணர்ந்தோன் - தமிழின்
ஆழம் அளந்து கண்டோன்
மாரி மழைபோலக் - கவியின்
மழைபொ ழிந்திடு வோன். 1

அயன்ப டைப்பினையும் - திருத்தி
அழகு செய்திடு வோன்
நயம்தெ ரிந்துகதை - நடத்தும்
நாட கக்கவிஞன். 2

இந்திர சாலமெல்லாம் - கவியில்
இயற்றிக் காட்டிடு வோன்
மந்திரச் சொல்லாலே - உள்ளம்
மயங்கச் செய்திடு வோன். 3

உலக உண்மைகளை - எவரும்
உணரக் கூறிடு வோன்
அலகி லாக்கலைகள் - உறையும்
ஆலய மாகிடு வோன். 4

பண்டைத் தமிழ்மொழியைப் - படித்துப்
பக்குவம் செய்து வைத்தோன்
கண்டின் சுவையெல்லாம் - சொல்லில்
கனியக் காட்டிடு வோன். 5

எவரும் போற்றிடவே - தமிழில்
இராம கதைபுனைந்தோன்
புவனம் உள்ளளவும் - அழியாப்
புகழ் பரந்திடு வோன். 6

விருத்தப் பாவினிலே - கருத்தை
விளங்கச் செய்தளித் தோன்
திருத்தம் பெற்றநடை - தமிழில்
தெரியக் காட்டி நின்றோன். 7

அணி யணியாக - அணிகள்
அடுக்கி வைத்திடு வான்
மணி மணியான - பொருள்கள்
வாரி வழங்கிடு வான். 8

பண்ணுக் கிசைவாக - விருத்தம்
பாடி அளித்திடு வான்
எண்ணும் கருத்துடனே - சந்தம்
இசையச் செய்திடு வான். 9

நீது நன்மையெல்லாம் - ஆய்ந்து
தெளியச் சொல்லிடுவான்
வாதி பிரதிகளின் - வழக்கை
வரைந்து காட்டிடு வான். 10

அரக்கர் நெஞ்சறிவான் - முனிவர்
அகமும் கண்டறிவான்
குரக்கின்உள் ளறிவான் - வேடர்
குணமும் நன்கறிவான். 11

நாடகக் காட்சி யெல்லாம் - கவியின்
நன்கு காட்டிடு வான்
பாடகர் போற்றிடவே - இனிய
பண்கள் தந்திடு வான். 12

மூவர் முடிவேந்தர் - போற்றும்
முத்தமிழ்ப் பாவேந் தன்
தேவி அருள்பெற்றோன் - தமிழ்த்தாய்
செய்தவத் தால்பிறந் தான். 13

நன்று செய்தவள்ளல் - சடையன்
நாமம் இப்புவியில்
என்றும் நின்றிடவே - கவியில்
இடம் அறிந்தளித் தோன். 14

புவிய ரசரெல்லாம் - நிதமும்
புகழ்ந்து பாராட் டும்
கவிய ரசர்தொழும் - பெரிய
கம்ப நாடாள் வான். 15

கம்பன் கவிவாழ்க - இராம
கதை நிதம் வாழ்க
அம்புவி மீதெங்கள் - அருமை
அமுதத் தமிழ் வாழ்க. 16

வெண்பா

எத்திக்கும் போற்றும் இராமன் திருக்கதையைத்
தித்திக்கும் செந்தமிழில் செய்தளித்து - நித்தமும்
அம்புவியில் மக்கள் அமுதம் அருந்தவைத்த
கம்பன் கவியே கவி. 17

உள்ளம் மகிழ உரைநா அமுதூறக்
கொள்ளும் இருகாதும் குளிரவே - தெள்ளரிய
செந்தமிழ்க் கம்பத் திருநாடன்செய் நூலுக்(கு)
எந்தநூ லாகும் இணை. 18

பாரில் பெயரோங்கு பன்மொழிக்கும் நாணாது
நேரில் நிமிர்ந்துதமிழ் நிற்பதுதான் - சீருயர்ந்து
ஏறுபுகழ்க் கம்பன் இராமகதை யால்வந்த
வீறுகொண் டென்று விளம்பு. 19

இயற்கை இன்பம்

18. சரத்காலம்

பொன்னொளியும் மரகதத்தின் பொலிவும் செந்நெற்
  புலங்காட்ட அதன்மீது நிழலை வீசும்
பன்னரிய சரற்கால மேகந் தன்னைப்
  பரிதிவிரைந் தெழுந்தோடி வெருட்டிச் செல்லத்
தன்னைமறந் தொளிமயக்கில் மயங்கி வண்டு
  சாருமலர்த் தேன்மறந்து சுழன்று பாட
மன்னுகுளம் நதிக்கரையில் வாழுந் தாரா
  மனங்களித்துக் குரலெழுப்பித் திரியும் மாதோ. 1

நீலநெடு வான்முகட்டைத் தாக்கி நிற்போம்
  நிரந்தோடி வெளியிடத்தைக் கொள்ளை கொள்வோம்
வேலையிது காலையெதும் செய்ய வேண்டாம்
  வீட்டினுக்கு யாவருமே திரும்ப வேண்டாம்
மேலெழுந்த பெருவெள்ள நுரையே போல
  விளங்குமெழிற் சிரிப்பினொளி மிதக்கு தம்மா
சீலமிகு சோதரரே கூடி இன்று
  தெம்மாங்கு பாடிவிளை யாடு வோமே. 2

விரித்துவிடு பாய்காற்றுப் பிடித்த தோடம்
விரைந்துகுதித் தோடியழ கமையக் கண்டேன்
பெருத்தநிதி யிருக்குமிடம் பாடக் கேட்டேன்
பெறும்வழிகள் அறிந்தாசை பெரிதும் கொண்டேன்
திருத்தமுறச் சுடரொளிதன் முகத்தில் வீசத்
திரண்டுபுயல் பின்வரமா லுமியும் நின்றான்
கருத்தொடேதைப் பாடுவன்யான் களிப்பி லொன்றாய்க்
கண்ணீரும் புன்னகையும் கலந்த அன்றே. 3

உள்ளமதை ஆகாயம் பரவ விட்டேன்
உன்கரமும் என்கனவில் தீண்டப் பெற்றேன்
மெள்ளஉன்றன் முகமறைக்கும் திரையை நீக்கி
விழிகளையான் கண்டுதொழக் கருணை செய்வாய்
கள்ளவிழும் வனத்திலெழும் இசையூ டெம்மைக்
களிப்பொடுநீ வரவேற்கும் குறிப்பைக் கண்டேன்
வள்ளலுன்றன் திருக்கழலின் ஒலியென் னுள்ளம்
மலியநிறைந் தானந்தம் அளிக்கு தையா. 4

இவை ஸ்ரீ ரவீந்திரநாத தாகூர் பாடிய 'தோட்டக்காரன்' என்ற நூலிலுள்ள 'சரத்கால விழா' என்னும் கவிதையின் கருத்தையொட்டி எழுதப்பெற்றவை.

19. சந்திரன்

மீனினம் ஓடிப் பரக்குதம்மா - ஊடே
வெள்ளி ஓடமொன் று செல்லுதம்மா
வானும் கடலாக மாறுதம்மா - இந்த
மாட்சியி லுள்ளம் முழுகுதம்மா. 1

முல்லை மலர்ப்பந்த லிட்டனரோ - தேவர்
முத்து விதானம் அமைத்தனரோ
வெல்லு மதியின் திருமணமோ - அவன்
விண்ணில் விழாவரும் வேளையிதோ. 2

அம்புயம் வாடித் தளர்ந்ததம்மா - அயல்
ஆம்பலும் கண்டு களிக்குதம்மா
இம்ப ருலகின் இயல்பிதம்மா - மதிக்(கு)
இன்னார் இனியாரு முண்டோஅம்மா. 3

மாற்றம் உலகின் இயற்கையென - இங்கு
மாந்தரும் கண்டு தெளிந்திடவோ
போற்று மிறைவன் இம் மாமதியம் - விண்ணில்
பூத்து நிலவ விதித்தனனே. 4

அம்புலிக் கூட்டில் முயல்வருமோ - ஈதோர்
அண்டப் புளுகோ அறியேனம்மா
பம்பி யெழுமலை அங்குளதும் - மேலைப்
பண்டிதர் கண்ட கனவேஅம்மா. 5

கூனக் கிழவி நிலவினிலே - ராட்டில்
கொட்டை நூற்கும்பணி செய்வதைஇம்
மாநிலம் கண்டு மகிழ்ந்திடவே - காந்தி
மாமதி யோங்கி வளருதம்மா. 6

சின்னஞ் சிறுவில்லாய்க் கண்டதம்மா - பின்னர்
செம்பொற் குடம்போலே தோன்றுதம்மா
என்ன அதிசயம் பாராயம்மா - ஈதோர்
இந்திர சாலமோ கூறாயம்மா. 7

வளர்ந்து வளர்ந்து பெருகுதம்மா - உடல்
வட்டந் திருந்தி வருகுதம்மா
தளர்ந்து தளர்ந்துபின் போகுதம்மா - கண்ணில்
சற்றுந் தெரியாம லாகுதம்மா. 8

பாலாழி மீது படர்ந்தவெண்ணெய் - ஒரு
பந்தா யுருண்டு திரண்டதுவோ
மேலா யுலகில் ஒளிசெயவே - ஈசன்
விண்ணக மிட்ட விளக்கிதுவோ. 9

இரவைப் பகலா யியற்றுதம்மா - வெப்பம்
இல்லா திளைப்பெலாம் ஓட்டுதம்மா
அரவம் விழுங்கினும் அஞ்சாதம்மா - எங்கள்
ஆண்டவன் சூடும் மணியேயம்மா. 10

பொன்மரம் காய்த்த கனியிதுவோ - இந்தங்
பூமகள் ஆடும் கழங்கிதுவோ
கன்மன முங்களி கொள்ளக் - கவினொளி
காட்டி விளங்கும் மதியிதுவோ. 11

கண்ணுதல் உள்ளக் கருணையதோ - கொற்கைக்
காவலர் கண்ட புகழதுவோ
மண்ணகஞ் செய்திடு புண்ணியமோ - இன்று
வானகம் வந்து நிலவுதம்மா. 12

20. கிளி

தேமலர்ச் சோலையிலே - வாசமெழு
தென்றல் உலாவையிலே
மாமண மங்கையைப்போல் - பெரிது
மகிழ்ந்துநீ தங்கினையோ? 1

பச்சிலையும் கனியும் - நிறைந்து
படர்ந்து வளர் ஆலின்
உச்சியிற் சென்றிருந்தால் - எப்படியான்
உன்னையும் கண்டிடுவேன்? 2

நாடுமென் னுள்ளத்திலே - குடிபுகும்
நாயகி கையமர்ந்து
பாடி யமுதளிக்கும் - அழகிய
பைங்கிளி நீயலவோ ? 3

பூனைகள் இங்குவரா - வேடர்தம்
பொறியின் பயமும் இல்லை
யானுனைக் காத்திடுவேன் - இறங்கிநீ
என்கையில் வந்திடாயோ ? 4

வட்டமா யுன்கழுத்தில் - ஒருநாளும்
வாடாத ஆரமதை
இட்டவர் ஆரடியோ - எனக்கும்
இயம்புவையோ கிளியே. 5

மாணிக்க மூக்கழகும் - மரகத
வர்ண வடிவழகும்
காணக்கண் ணாயிரந்தான் - இருப்பினும்
கண்டு முடிந்திடுமோ. 6

கத்திரி போலவெட்டிக் - கனியினைக்
கௌவி யெடுத்தோடச்
சித்திர வாயளித்த - கடவுள்
திருவருள் சற்றேஅம்மா. 7

சாய்ந்து தலைவணங்கி - இனிய
தமிழைநீ கற்குமுறை
ஆய்ந்த புலவருமே - எழுதி
அயர்ந்துகை சோர்வாரம்மா. 8

பறக்கச் சிறகிருந்தும் - மரக்கிளை
பற்றிநீ ஏறுவதேன்
திறத்தை உலகினுக்கு - மிகவும்
தெரிவிக்கவோ கிளியே. 9

காட்டுத் தினைக்கதிரைப் - பறித்துநீ
கண்டித் தருந்தாமல்
கூட்டுக் கெடுத்தோடும் - குறிப்பெது
கூறுவையோ கிளியே. 10

ஒற்றை யொருகாலில் - நின்றுகனி
உண் ணும் அரியவித்தை
கற்றதும் யாவரிடம் - அவரைநீ
காட்டுவையோ கிளியே. 11

கானத் தினைப்புனத்தில் - குறமகள்
காவலிற் கொள்ளையிடல்
ஈனச் செயலல்லவோ - குலத்துக்கு
இழுக்கமும் வந்திடாதோ. 12

செம்பவழ வாயைத் - திறந்துநீ
செப்பும் மொழிகேட்கில்
உம்பர் அமுதமெல்லாம் - செவியகத்(து)
ஓடி யொழுகுமடி. 13

கொம்பிற் கொலுவிருந்து - களித்துநீ
கூவுங் குரல்வருமேல்
பம்பி யெழுஞ்சோலை - எனக்குப்
பரம பதமடியோ. 14

உண்ணும் கனியிலெழும் - சுவையினை
உள்ளம் களிகொளவே
பண்ணிற் கலந்திடநீ - தெரிந்துசெய்
பக்குவம் ஏதடியோ. 15

பேசு மரகதமே - உனைத்தினம்
பேணி வளர்த்திடுவேன்
ஆசை யமுதமொழி - அளிக்கநீ
அண்டையில் வந்திடாயோ. 16

பண்ணுக் கிசைந்ததம்மா - பழத்தொடு
பாலுங் கலந்ததம்மா
மண்ணுக் கமுதமம்மா - உனதுசெவ்
வாய்மொழி தத்தையம்மா. 17

மாணிக்கச் செப்பினிலே - அமுதை
வடித்துச் சுவைபெருக்கி
பேணி யுனக்களித்த - பிரமன்
பெரியன் பெரியனம்மா. 18

சின்னஞ் சிறுபள்ளியில் - உனக்கொரு
சிங்காரப் பெஞ்சுமிட்டுத்
தின்னக் கனியளித்துப் - பாலபாடம்
செப்புவன் வாகிளியே. 19

கண்ணுக் கினிமையாகி - எனதிரு
காதும் குளிரச்செய்யும்
வண்ணப் பசுங்கிளியே - குயிலுமுன்
மாதவஞ் செய்ததுண்டோ. 20

பாலுக்குச் சீனியைப்போல் - பசுந்தமிழ்ப்
பாடலுக் கின்னிசைபோல்
சோலைக்குப் பைங்கிளியே - உனது
துணையும் பெரிதேயம்மா. 21

உள்ளக் களிப்பெழுந்து - வெளியில்வந்(து)
உன்னுருக் கொண்டதுவோ
மெள்ளப் பிடித்துநெஞ்சில் - அணைத்திட
வேட்கை மிகுதேயம்மா. 22

21. மலர்கள்

மண்ணி லிருந்து பொருள்வரினும் - அதை
மாற்றி மணம்பெறச் செய்திடுவோம்
கண்ணுக் கினிய நிறங்களெல்லாம் - விண்ணிற்
காணுங் கதிரிடம் பெற்றிடுவோம். 1

வண்டின் வரவெதிர் பார்த்துநிற்போம் - நல்ல
வாசனை வீதியில் வீசிநிற்போம்
உண்டு களிக்க மதுவளிப்போம் - சற்றே
உட்கார‌ப் பீடமும் இட்டுவைப்போம். 2

மங்கைய ரோடு குமரரையும் - மனம்
வாய்த்த மணஞ்செய்து வாழவைப்போம்
தங்கமும் பொன்னும் மணிகளுமே - எம்மைத்
தாழ்ந்து வணங்கமேல் தங்கிடுவோம். 3

ஈசன் அடியில் பணிந்திருப்போம் - அவர்
ஏந்து முடிமீதும் ஏறிநிற்போம்
பூசனை செய்யும் அடியவரின் - உள்ளம்
பொங்கு களிப்பெலாம் காட்டிநிற்போம். 4

மன்னருங் கண்டெதிர் வந்திடுவர் - கட்டி
மார்போ டணைத்து மகிழ்ந்திடுவர்
இந்நிலத் தின்பம் பெருகிடவே - நாங்கள்
என்றும் உயிர்வாழ்ந் திருப்போமம்மா. 5

---

22. சூரியகாந்தி

ஆகாய வீதி யுலாவி வருமிந்த
ஆதித்த னோடைன தன்பனடி
வேகாமல் வெந்து வெயிலில் உலர்ந்துநீ
விண்ணிலே கண்ணாக நிற்பதேனோ? 1

பொன்னிற முண்டு பொலிவுண்டு கண்டுனைப்
போற்ற இனிய வடிவுமுண்டு
என்ன அரிய வரம்பெற இன்னும்நீ
இத்தவம் செய்வது பூமகளே. 2

காயும் கதிரவன் மேனியை நோக்கஉன்
கண்களும் கூசிக் கலங்காவோ
நேயம் மிகுந்தவர் காய வருத்தம்
நினைப்பதும் இல்லையோ சொல்லடியே. 3

காலையி லேகதிர் வீசிவர - நிதம்
கண்டு களித்து மகிழ்ந்திடும்நீ
மாலையி லேமுகம் வாடித் தளர்ந்திட
வந்த வருத்தமும் ஏதடியே? 4

செங்கதிர் செல்லும் திசையது நோக்கிஉன்
செல்வ முகமும் திரும்புவதேன்
மங்கையே உன்மண வாளனாகில் - அவன்
வார்த்தை யொன்றுசொல்லிப் போகானோ? 5

ஆசை நிறைந்தஉன் அண்ணலை நோக்கிட
ஆயிரங் கண்களும் வேண்டுமோடி
பேசவும் நாவெழ வில்லையோடி - கொஞ்சம்
பீத்தற் பெருமையும் வந்ததோடி? 6

மஞ்சள் குளித்து முகமினுக்கி - இந்த
• மாயப் பொடிவீசி நிற்கும்நிலை
கஞ்ச மகள்வந்து காணிற் சிரிக்குமோ
கண்ணீர் உகுக்குமோ யாரறிவார்? 7

உன்பெயர் சூரிய காந்தியென்றார் - அதன்
உண்மையும் இன்றே அறிந்துகொண்டேன்
இன்ப மளித்திடும் பூவுல கத்துனக்(கு)
யாரும் இணையில்லை இல்லையம்மா. 8

---

7. கஞ்சமகள் - தாமரையாகிய நங்கை; சூரியன் அதன்
ந்தனாகையால் அவனை விரும்பிநிற்கும் சூரியகாந்தியைக்
டு தாமரை நகைக்குமோ அழுமோ என்றார்.

23. கடல்

[கற்களும் பாறைகளும் அடர்ந்த கடற்கரையில், கடல் கொந்தளிப்பாயிருந்த தருணத்தில், மணலிலே விளையாடிக் கொண்டிருந்த குழந்தை கடலை நோக்கிக் கூறியது.]

எல்லை அறியாப் பெருங்கடலே - நீதான்
இரவும் உறங்காயோ கடலே
அல்லும் பகலும் அலைகடலே - உனக்(கு)
அலுப்பும் இலையோ கருங்கடலே! 1

உருண்டு திரண்டு வருங்கடலே - உடைந்(து)
ஓடிப் போவதேன் கடலே
வெருண்டு மதிகெட் டாய்கடலே - பாறை
விலகிப் போகுமோ கடலே! 2

பொங்கு திரைகளோ கடலே - அவை
புரவி நிரைதாமோ கடலே
எங்கும் உனதொலியோ கடலே - அன்றி
இடியின் முழக்கமோ கடலே! 3

ஓடம் எடுத்தெறியும் கடலே - தயை
உனக்குச் சற்றிலேயோ கடலே
ஆடல் வீடிதனைக் கடலே - நீயும்
அழிப்ப தழகாமோ கடலே! 4

மலையை வயிற்றடக்கும் கடலே - எண்ணில்
மகர மீனுலவும் கடலே
விலைகொள் முத்தளிக்கும் கடலே - சிப்பி
விளையா டற்குதவும் கடலே! 5

மழைக்கு மூலமும் நீ கடலே - அதை
வாங்கி வைப்பதும் நீ கடலே
வழுத்து மகிமையெலாம் கடலே - எவர்
மதித்து முடிக்கவலார் கடலே! 6

24. வெண்ணிலா

மீன்கள்கோடி கோடிசூழ வெண்ணிலாவே - ஒரு
வெள்ளியோடம் போலவரும் வெண்ணிலாவே. 1

பானுவெங் கதிர்குளிக்கும் வெண்ணிலாவே - நித்தம்
பாற்கடலும் ஆடுவையோ வெண்ணிலாவே. 2

ஆம்பல்களி கூரவரும் வெண்ணிலாவே - உனக்(கு)
அம்புயம்செய் தீங்கெதுவோ வெண்ணிலாவே. 3

இரவையும்நன் பகலாக்கும் வெண்ணிலாவே - உன்னை
இராகுவும் விழுங்கிடுமோ வெண்ணிலாவே. 4

வளர்ந்து வளர்ந்துவந்த வெண்ணிலாவே - மீண்டும்
வாடிவாடிப் போவதேனோ வெண்ணிலாவே. 5

கூகைஆந்தை போலநீயும் வெண்ணிலாவே - பகல்
கூட்டினில் உறங்குவாயோ வெண்ணிலாவே. 6

பந்தடிப்போம் உன்னையென்று வெண்ணிலாவே - நீயும்
பாரில்வர அஞ்சினையோ வெண்ணிலாவே. 7

பளிங்குபோலு முன்னுருவில் வெண்ணிலாவே - கறை
பற்றியே இருப்பதேனோ வெண்ணிலாவே. 8

பூமியின் உருநிழலோ வெண்ணிலாவே - அது
போகாக் குறுமுயலோ வெண்ணிலாவே. 9

குன்றும் குகைகளுமோ வெண்ணிலாவே - அன்றிக்
கூனக் கிழவிதானோ வெண்ணிலாவே 10

ஆழியும்நீ வரக்கண்டு வெண்ணிலாவே - குதித்(து)
ஆடுவதேக் காரணமோ வெண்ணிலாவே. 11

ஆதாரம் ஒன்றில்லாமல் வெண்ணிலாவே - நீயும்
அந்தரத்தில் நிற்பதேனோ வெண்ணிலாவே. 12

சுற்றித் திரிவதுமேன் வெண்ணிலாவே - உனக்குச்
சொந்தஇடம் ஒன்றிலையோ வெண்ணிலாவே. 13

அண்டிவாராய்நீயெனினும் வெண்ணிலாவே - இன்னும்
அகன்றெங்கும் போய்விடாதே வெண்ணிலாவே. 14

பறக்கச் சிறகிருந்தால் வெண்ணிலாவே - உன்றன்
பக்கம்வந்து சேருவேனே வெண்ணிலாவே. 15

பால்போல் நிலவெறிக்கும் வெண்ணிலாவே - என்றன்
பாங்கில்விளை யாடவாராய் வெண்ணிலாவெ. 16

பாங்கில்விளை யாடவந்தால் வெண்ணிலாவே - நல்ல
பால்தருவேன் பழந்தருவேன் வெண்ணிலாவே. 17

துன்பமிகத் தாமடைந்தும் வெண்ணிலாவே - பிறர்க்குச்
சுகமளிப்பார் உன்போலுண்டோ வெண்ணிலாவே. 18

இருளதனை விழுங்கவல்ல வெண்ணிலாவே - உன்னை
இருள்விழுங்கும் சூழ்ச்சியேதோ வெண்ணிலாவே. 19

25. குழந்தை

எங்கே யிருந்துவந்தாய் குழந்தாய் - அதை
யானும் அறிந்திடச்சொல் குழந்தாய்
எங்கும் நிறைவெளியில் இருந்தேன் - சற்றே
இங்கும் இருக்கவந்தேன் அம்மா. 1

நீல மலர்போலும் விழிகள் - எங்கு
நீதேடிப் பெற்றாயென் குழந்தாய்
ஞாலம் இதற்குவரும் வழியில் - வானம்
நன்கொடை தந்ததிவை அம்மா. 2

கண்ணில் ஒளிவிளங்கக் கண்டேன் - அந்தக்
காட்சியின் காரணமென் குழந்தாய்
விண்மீன் ஒளிசிறிது தங்கி - அங்கு
மின்னி விளங்குகின்ற தம்மா. 3

நெஞ்சம் களிக்கவரும் குழந்தாய் - கண்ணில்
நீர்த்துளி நின்றகதை எதுவோ
வஞ்சப் புவியில்எனைத் தேடி - அது
வழியெதிர் வந்துநின்ற தம்மா. 4

ஒளிரும்உன் நெற்றியிலே இந்த - மென்மை
உண்டான தெப்படிஎன் குழந்தாய்
தளிருந் தழையச்செய்யுங் கரமொன்(று) - அதைத்
தடவி அளித்ததுண்டென் அம்மா. 5

பூவின் அழகுனது முகத்தில் - என்றும்
பொலிந்திடும் காரணமென் குழந்தாய்
தேவரும் கண்டறியாக் காட்சி - யானும்
தெளிவுறக் கண்டபலன் அம்மா. 6

புன்னகை பூத்திடும் வேளை - ஒரு
புதுமையும் காண்பதேனோ குழந்தாய்
முன்னம் அரம்பையர்கள் மூவர் - ஒன்றாய்
முத்தம் அளித்தகுறி அம்மா. 7

ஆசைக் குழந்தாய்இச் செவிகள் - உன்னை
அடைந்த வரலாறேது துரையாய்
ஈசனும் பேசிடவாய் திறந்தான் - கேட்க
இவையும் எழுந்தனஎன் அம்மா. 8

இன்பச் சிறுகரங்கள் இவைதாம் - உனக்(கு)
எவ்வா றமைந்தனஎன் குழந்தாய்
அன்பு வளர்ந்திவ்வுரு வாகி - என்னை
அண்டி அணைந்திருக்கு தம்மா. 9

ஆவி குளிரவரும் குழந்தாய் - இந்த
அழகிய கால்கள்எங்கே கொண்டாய்
தேவப் பிறவிகளின் சிறகோ(டு) - ஒரு
சிங்காரப் பெட்டியிலே கண்டேன். 10

இந்தக் கருவியெல்லாஞ் சேர - நீதான்
எவ்வா றமைந்தனைஎன் குழந்தாய்
எந்தை இறைவனுளங் கொண்டான் - உடன்
யானும் எழுந்துநின்றேன் அம்மா. 11

மனமிக மகிழ்ந்திடக் குழந்தாய் - நீயென்
மடியினில் வந்தவகை எதுவோ
தினமும்நீ செய்தபெருந் தவத்தால் - அந்தத்
திருவருள் கூட்டிவைத்த தம்மா. 12

இவை மாக்டோனல்ட் என்பவர் செய்த ஆங்கிலப் பாடலைத் தழுவி எழுதப்பட்டவை.

26. கைத்திறன்

வெயில்வரினும் மழைவரினும் விரிகுடையாம் கையே
வெயர்வைவரின் ஆற்றுசிறு விசிறியதாம் கையே
துயிலவொரு மகவைத்தொட்டில் இட்டசைக்கும்கையே
துரிதமுடன் எழுதவொரு தூவிகொளும் கையே. 1

இனியசெந்நெற் புலம்உழுதற் கேர்பிடிக்கும் கையே
இன்னிசைகள் எழுப்பவீணை ஏந்துமெழிற் கையே
கனியுதிர்ப்பக் கல்லெறியும் கவண்பிடிக்கும் கையே
கண்களிப்பப் படமெழுதிக் காட்டும்என்றன் கையே.2

தானதர்மம் செய்யவெதும் தளர்விலதாம் கையே
தளர்பவரைக் கண்டுதலை தாங்கஎழும் கையே
பானம்செய்தற் கேற்றவொரு பாத்திரமாம் கையே
பையரவைப் போலவந்து பயமுறுத்தும் கையே. 3

மலரெடுத்து நல்லசெண்டு மாலைகட்டும் கையே
வாய்க்கினிய பண்டமெலாம் வைத்துதவும் கையே
சலமதனில் ஓடம்விடச் சலிப்பிலதாம் கையே
தரையில்மோட்டார்ரயில்நடத்தச்சமர்த்துளதாம்கையே.

கோபுரம்சேர் கோயிலொடு குடிசைகட்டும் கையே
குளங்கிணறு குட்டையெலாம் குழித்துதவும் கையே
ஆபரணம் பணிமணிகள் ஆய்ந்துசெய்யும் கையே
ஆடைகள்பா வாடைகளும் ஆக்குமெழிற் கையே. 5

மல்லயுத்தம் செய்வதற்கு வந்துநிற்கும் கையே
வாள்பிடித்து வகைவகையாய் மரமறுக்கும் கையே
நெல்லைக்குத்தும் அரிசிதீட்டும் நொய்கொழிக்கும் கையே
நேயரொடு பாண்டியாடி நிதம்ஜெயிக்கும் கையே. 6

நாடியசீர் நாடடைய ராட்டுருட்டும் கையே
நல்லகதர் நெய்யமிகு வல்லமைகொள் கையே
பாடியவாய் தேனூறும் பாரதியார் பாடல்
பண்ணமையப் பாடுதற்குப் பாணிகொட்டுங் கையே.

அழைப்பதற்கும் அகற்றுதற்கும் அபிநயிக்கும் கையே
ஆக்குதற்கும் அழிப்பதற்கும் ஆற்றல்பெறும் கையே
உழைப்பதற்கும் ஊட்டுதற்கும் ஊக்கமுறும் கையே
உதவுதற்கும் ஏற்பதற்கும் உரிமைகொளும் கையே. 8

மக்களைத்தம் ஒக்கல்வைத்து வளர்த்திடுமென் கையே
வண்ணமலர் தலைக்கணிந்து வாசமூட்டுங் கையே
தக்கபெரி யோர்க்குமிகத் தான்வணங்கும் கையே
தரணியிலுன் திறமையெலாம் சாற்றலெளி தலவே. 9

27. ஆறு

கல்லும் மலையும் குதித்துவந்தேன் - பெருங்
காடும் செடியும் கடந்துவந்தேன்
எல்லை விரிந்த சமவெளி எங்கும்நான்
இறக்கித் தவழ்ந்து தவழ்ந்துவந்தேன். 1

கட்டும் அணையேறிச் சாடிவந்தேன் - அதன்
கண்ணறை தோறும் நுழைந்துவந்தேன்
திட்டுத் திடர்களும் சுற்றிவந்தேன் - மடைச்
சீப்புகள் மோதித் திறந்துவந்தேன். 2

காயும் நிலத்தழல் ஆற்றிவந்தேன் - அதில்
கண்குளி ரப்பயிர் கண்டுவந்தேன்
ஆயும் மலர்ப்பொழில் செய்துவந்தேன் - அங்கென்
ஆசை தீரவிளை யாடிவந்தேன். 3

ஏறாத மேடுகள் ஏறிவந்தேன் - பல
ஏரி குளங்கள் நிரப்பிவந்தேன்
ஊறாத ஊற்றிலும் உட்புகுந்தேன் - மணல்
ஓடைகள் பொங்கிட ஓடிவந்தேன். 4

ஆயிரம் காலால் நடந்துவந்தேன் - நன்செய்
அத்தனையும் சுற்றிப் பார்த்துவந்தேன்
நேயமுறப் புன்செய்க் காட்டிலும் அங்கங்கு
நீரை இறைத்து நெடுகவந்தேன். 5

பஞ்சை அரைத்துநூல் நூற்றுவந்தேன் - சீனி
பாகமாய்ச் செய்து கொடுத்துவந்தேன்
நெஞ்சம் உலர்ந்த நெடுநகரிற் - குழாய்
நீராக வும்சென்று பாய்ந்துவந்தேன். 6

மாங்கனி தேங்கனி வாரிவந்தேன் - நல்ல
வாச மலர்களும் அள்ளிவந்தேன்
தீங்கரும் பாயிரம் தள்ளிவந்தேன் - மிகத்
தேனும் தினையுமே சேர்த்துவந்தேன். 7

அல்லும் பகலும் அலைந்துவந்தேன் - எங்கள்
ஆழி இறைவனைக் காணவந்தேன்
நில்லும் எனக்கினி நேரமில்லை - இன்னும்
நீண்ட வழிபோக வேண்டும்அம்மா. 8

மழலை மொழி

28. கிளி

சைக்கிளியே வாவா
பாலுஞ்சோறும் உண்ண
ாச்சிமஞ்சள் பூசவா [வா
கொஞ்சிவிளை யாடவா. 1

லையெல்லாம் நீங்கவே
களிப்பெழுந்து பொங்க
ழவாய் திறந்துநீ [வே
பாடுவாயோ தத்தம்மா. 2

ட்டமாயுன் கழுத்திலே
வானவில்லை ஆரமாய்
ட்டமன்னர் யாரம்மா
ானறியக் கூறம்மா. 3

பயப்பையப் பறந்துவா
பாடிட்பாடிக் களித்துவா
யில்வந் திருக்கவா
கனியருந்த ஓடிவா. 4

பவழக்காரத் தெருவிலே
பவழங்காண வில்லையாம்
எவரெடுத்துச் சென்றனர்
எனக்கறிந்து சொல்வையோ. 5

பங்கஜாட்சி கையிலே
பவழங்காண வில்லையாம்
எங்குமுன்னைத் தேடினார்
எடுத்ததுண்டோ தத்தம்மா. 6

அரசர்மார்பில் ஆரத்தை
ஆரோகொண்டு போனாராம்
திருடிச்சென்றார் எவரம்மா
தெரியுமானால் சொல்லம்மா. 7

29. காக்காய்

காக்காய் காக்காய் பறந்து வா
கண்ணுக்கு மை கொண்டு வா. 1

கோழீ கோழீ கூவி வா
குழந்தைக்குப் பூ கொண்டு வா. 2

வெள்ளைப் பசுவே விரைந்து வா
பிள்ளைக்குப் பால் கொண்டு வா. 3

30. பசு

பச்சைப்புல்லைத் தின்றுவெள்ளைப்
பால்தரநீ என்ன
பக்குவஞ் செய்வாய் அதனைப்
பகருவையோ பசுவே
உச்சியுடல் நக்கி ஈன்ற
உடனுனது கன்றை
உயிரெழுப்பும் மாயமெதோ
உரைத்திடுவாய் பசுவே! 1

வாய்க்கினிய பால்தருவாய்
வயற்குரமும் தருவாய்
வண்டிகட்டக் காளையும்நீ
வளர்த்தளிப்பாய் பசுவே
தாயில்லாப் பிள்ளைகட்குத்
தாயாவாய் நோயால்
தளர்பவர்க்கு மருத்துவச்சி
தானுவாய் பசுவே! 2

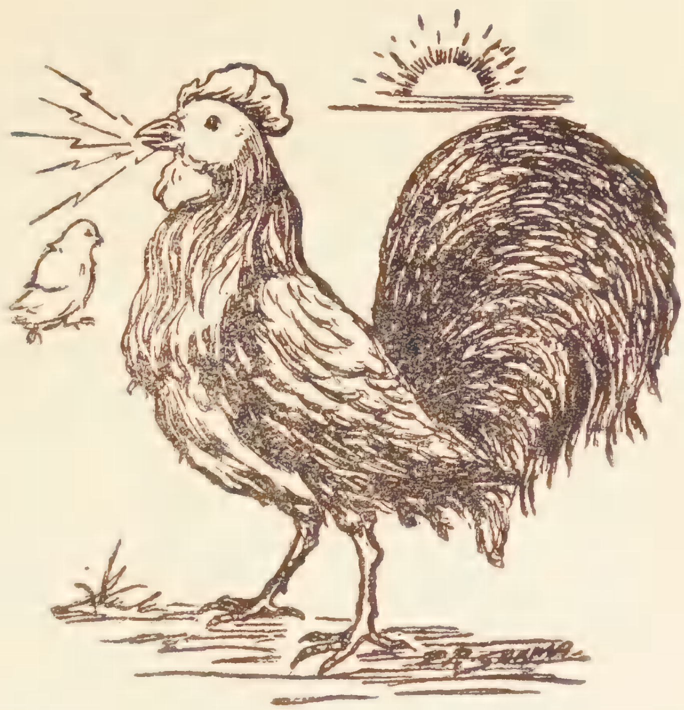
31. காலைப் பாட்டு

அருண னுதித்தனன் அம்புஜம் விண்டது
அளிகளும் மொய்த்தன பாராய்
அம்மா நீ எழுந்தோடி வாராய். 1

பசிய புல் நுனியில் பதித்தவெண் முத்தமோ
பனித்துளி தானோ நீ பாராய்
பைங்கிளி எழுந்தோடி வாராய். 2

பொழுது விடிந்தது பொற்கோழி கூவிற்று
பூஞ்செடி பொலிவதைப் பாராய்
பொன்னேநீ எழுந்தோடி வாராய். 3

காகம் கரைந்தது காலையும் ஆயிற்று
கனியுதிர் காவினைப் பாராய்
கண்ணே நீ எழுந்தோடி வாராய். 4

32. கடிகாரம்

[கடிகாரம் வாங்கித் தரும்படி கேட்டுக்கொண்ட தன் மகளிடம், ஏழையான ஒரு தாய், "மகளே, நேரத்தை அறிவதற்கு இயற்கையிலேயே அனேக லக்ஷ்யங்களிருக்க நமக்கு வேறு கடிகாரமும் வேண்டுமோ?" எனக் கூறுகின்றாள்.]

சேவற் கோழியுண்டு காகமுண்டு - வானம்
செக்கச் சிவந்து தெரிவதுண்டு
மேவு பொன்னே! அதி காலை தெரிந்திட
வேறும் கடிகாரம் வேண்டுமோடி? 1

செங்கதிர் பொங்கி வருவதுண்டு - நல்ல
செந்தா மரைகள் மலர்வதுண்டு
மங்கையே! காலைப் பொழுதை யுணர்ந்திட
மற்றும் கடிகாரம் வேண்டுமோடி? 2

தன்னிழல் தன்னடி யாவதுண்டு - சுடர்
தானுந் தலைநேர் எழுவதுண்டு
இன்னமுதே! பகல் உச்சியி தென்றிட
ஏதும் கடிகாரம் வேண்டுமோடி? 3

விண்மணி ஆழியில் வீழ்வதுண்டு - வாசம்
வீசு மந்தாரை மலர்வதுண்டு
கண்மணியே! மாலைக் காலம் குறித்திடக்
கையில் கடிகாரம் வேண்டுமோடி? 4

முல்லை யரும்பு விரிவதுண்(டு) - ஆம்பலின்
மொட்டுகள் மெள்ள அவிழ்வதுண்டு
மெல்லியலே! மாலை வேளை யறிந்திட
வெள்ளிக் கடிகாரம் வேண்டுமோடி? 5

அம்புலி நட்சத் திரங்களுண்டு - கணக்(கு)
ஆக்கி யறிய வழிகளுண்டு
இன்பமே! நேரம் இரவில் அறிந்திட
இன்னும் கடிகாரம் வேண்டுமோடி? 6

கம்மென வாசம் கமழ்பாரி சாதம்இக்
காவில் மலர்ந்து சொரிவதுண்டு
அம்மையே! நள்ளிர வீதென்று சொல்லிட
ஆர்க்கும் கடிகாரம் வேண்டுமோடி? 7

காலை மாலைஎந்த வேளையும் சூரிய
காந்தி மலர்தானே காட்டிடாதோ
வேலை யெழுந்த திருவே! உனக்கினி
மேலும் கடிகாரம் வேண்டுமோடி? 8

சுற்றுப் பொருளெல்லாம் உற்றுநோக்கி - அவை
சுட்டும் மணிநேரம் கண்டறிவாய்
பெற்ற முத்தே! இந்த உண்மை அறிவோர்க்குப்
பின்னும் கடிகாரம் வேண்டுமோடி? 9

33. தாலாட்டு

ஆராரோ ஆராரோ
ஆரிவரோ ஆராரோ.

மாமணியோ முத்தோ
மரகதமோ மன்னவர்தம்
தாம முடிமீது
தயங்கும் வயிரமதோ. 1

முல்லை நறுமலரோ
முருகவிழ்க்குந் தாமரையோ
மல்லிகைப் பூவோ
மருக்கொழுந்தோ சண்பகமோ. 2

தெள்ளமுத முண்டு
தெவிட்டாக் கனியுண்டெம்
உள்ளங் குளிர
உரையாடும் பைங்கிளியோ. 3

கற்கண்டு சீனி
கனியுங் கனிந்தொழுகு
சொற்கொண் டெமக்குச்
சுகமளிக்கும் பூங்குயிலோ. 4

நெஞ்சிற் கவலையெலாம்
நீங்கத் திருமுகத்தில்
புஞ்சிரிப்பைக் காட்டிஎம்மைப்
போற்றும் இளமதியோ. 5

பல்லக்கில் அம்மான்
பவனி வரும்பொழுது
மெல்ல மடியிருந்து
விளையாடும் பைங்கிளியோ. 6

பூமாலை வாடும்மணம்
பொன்மாலைக் கில்லையென்று
பாமாலை வைத்தீசன்
பாதம் பணிபவனே. 7

பாலமுதம் உண்டுதமிழ்ப்
பாமாலை பாடியிந்தத்
தாலம் புகழவரும்
சம்பந்தன் நீதானே. 8

கொன்றையணிந் தம்பலத்தில்
கூத்தாடும் ஐயனுக்கு
வன்றொண்ட னாகி
வளர்ந்தவனும் நீதானே. 9

---

7. பாமாலை வைத்துப் பணிந்தவர் - அப்பர்.

9. வன்றொண்டர் - சுந்தரர்.

கல்லைப் பிசைந்து
கனியாக்குஞ் செந்தமிழின்
சொல்லை மணியாகத்
தொடுத்தவனும் நீதானே. 10

பூவில் அயனும்இந்தப்
பூமீது வள்ளுவர்தம்
பாவின் நயமுணரப்
பாலகனாய் வந்தானே. 11

கம்பன் கவியின்
களியமுதம் உண்டிடமால்
அம்புவியில் வந்திங்(கு)
அவதாரம் செய்தானே. 12

தேவாரப் பாகும்
திருவா சகத்தேனும்
நாவார உண்ணஎம்மான்
நன்மகவாய் வந்தானே. 13

ஆக்கம் பெருக
அறம்வளர நாட்டையெலாம்
காக்கும் பெருமான்
கருணைத் திருவுருவோ. 14

---

10. செந்தமிழின் சொல்லை மணியாகத் தொடுத்தவர் - மாணிக்கவாசகர்.

14. அறம் வளரக் காக்கும் பெருமான் - புத்தர்.

புள்ளி மயிலோடு
புனங்காத்து நிற்குமந்த
வள்ளி மணவாளன்
மதலையாய் வந்தானோ. 15

ஆயர் பதியில்
அற்புதங்கள் செய்துநின்ற
மாயவனே இங்கெமக்கு
மகவாகி வந்தானோ. 16

நாலா யிரக் கவியின்
நல்லமுதம் உண்டிடமால்
பாலாழி நீங்கியொரு
பாலகனாய் வந்தானோ. 17

பெண்கள் சிறுவீட்டைப்
பேணா தழித்தவர்தம்
கண்கள் சிவக்கவைக்கும்
கண்ணபிரான் நீதானோ. 18

ஆரடித்தார் நீயழுதாய்
அடித்தாரைச் சொல்லியழு
சீரெடுத்த செல்வச்
சீமான் திருக்குமரா. 19

பாலை விரும்பினையோ
பணிகாரம் வேண்டினையோ
சோலைப் பசுங்கிளியே
சுந்தரமே சொல்லியழு. 20

சப்பாணி கொட்டித்
தளர்ந்தனையோ அல்லதுன்றன்
கைப்பாவைக் காகக்
கலங்கி அழுதனையோ. 21

தித்திக்கும் தேனும்
தினைமாவும் கொண்டுன்றன்
அத்தை வருவாள்
அழவேண்டாம் கண்மணியே. 22

மாங்கனியும் நல்ல
வருக்கைப் பலாக்கனியும்
வாங்கியுன் அம்மான்
வருவார் அழவேண்டாம். 23

கண்ணுறங்கு கண்ணுறங்கு
கண்மணியே கண்ணுறங்கு
ஆராரோ ஆராரோ
ஆரிவரோ ஆராரோ. 24

34. கோழி

சேவற் கோழி

கோழி கோழி வாவா
  கொக்கோ கோ என்றுவா
கோழி ஓடி வாவா [ட்டுவா.
  கொண்டைப் பூவைக் கா

குத்திச் சண்டை செய்யவோ
  குப்பை கிண்டி மேயவோ
கத்திபோலுன் கால்விரல்
  கடவுள் தந்து விட்டனர்?

காலை கூவி எங்களைக்
  கட்டில்விட் டெழுப்புவாய்
வேலை செய்ய ஏவுவாய்
  வெற்றிகொண்டகோழியே.

பெட்டைக் கோழி

கோழீ கோழீ வாவா
கூரை வீட் டிறங்கிவா
கோழீ முட்டை இடவா
கூட்டில் அடை காக்கவா. 4

பெட்டைக் கோழீ வாவா
பிள்ளை களைக் கூட்டிவா
குட்டை நெல்லைக் கொட்டினேன்
கொத்திக் கொத்தித் தின்னவா. 5

வஞ்ச மாய்ப் பருந்ததோ
வானில் வட்டம் போடுது
குஞ்ச ணைத்துக் காப்பாயோ
கூட்டில் கொண்டு சேர்ப்பாயோ. 6

35. நாய்

வீட்டுவாசல் காப்பவன்
வேட்டையாட வல்லவன்
ஆட்டுக்கிடைப் பாண்டியன்
அன்புமிக்க தோழன். 1

உண்டசோற்றை எண்ணி
உயிரும்விடத் துணிபவன்
மண்டலத்தில் நாய்போல்
வாய்த்ததுணை உண்டோ. 2

5. குட்டை - சிறு கூடை.

36. ஆகாயவிமானம்

கப்பல் என்றுமே - மெல்லக்
கடலில் நீந்துவதாம்
தப்பித் தப்பியே - ரயிலும்
தரையில் ஊருவதாம். 1

வானமீ தெழுவேன் - அங்கே
வட்டம் சுற்றிடுவேன்
கானம் மலையெல்லாம் - யானோர்
கணத்தில் தாண்டிடுவேன். 2

இடைவி டாதுதபால் - உலகில்
எங்கும் கொண்டுசெல்வேன்
சடைவி லாமலே - பலரைத்
தாங்கியும் போவேன். 3

நன்மை செய்யவந்தேன் - அதை
நன்குண ராமல்
வன்மைப் போரில்எனை - இழுத்து
மாட்டி விட்டாரையோ. 4

தீவினை செய்ய - என்னைத்
தினமும் ஏவுகிறார்
பூவுலக மெல்லாம் - சுட்டுப்
பொசுக்கச் சொல்லுகிறார். 5

அன்பைக் கொன்றுவிட்டார் - மனிதர்
அரக்கராகி விட்டார்
துன்பம் செய்திடவே - இன்று
துணிந்திறங்கி விட்டார். 6

ஆசைப் பேயெங்கும் - தலைவிரித்(து)
ஆடு கின்றதையோ
நாச காலமையோ - புவியும்
நரக மாகுதையோ. 7

காட்டில் ஓநாயும் - நரியும்
கடுவாயும் புலியும்
நாட்டு நாகரிகம் - கண்டு
நகைக்க லாச்சுதையோ. 8

சாந்த மூர்த்தியின் - அகிம்சா
தருமம் மேற்கொண்டு
மாந்தர் இவ்வுலகில் - நன்றாய்
வாழ்வ தெந்நாளோ? 9

37. புலிக்கூடு

பந்தம் எரியுதோடி - கண்களைப்
பார்க்க நடுங்குதடி
குந்தம்வாள் ஈட்டியெல்லாம் - கூடவே
கொண்டு திரியுதடி. 1

வாயைப் பிளக்குதடி - கையுறை
வாளும் உருவுதடி
பேயைப் படைத்தபின்னே - இதனையும்
பிரமன் படைத்தானடி. 2

வாலை முறுக்குதுபார் - வால்நுனி
வட்டஞ் சுழலுதுபார்
சாலப் பதுங்குதுபார் - நம்மீது
சாடவும் நோக்குதுபார். 3

இடித்து முழங்குதடி - தொண்டையும்
இரும்பாலே செய்ததோடி
அடுத்து நெருங்காதேடி - அதுமிக
ஆங்காரம் கொள்ளுதடி. 4

கூட்டில் அடைத்திடினும் - இரையினைக்
கொண்டு கொடுத்திடினும்
காட்டில் வளர்ந்தகுணம் - புலிகளும்
காட்டா திருக்குமோடி 5

புன்னைப் புதுமலரும் - குவளையின்
பூவும் கலந்ததுபோல்
மின்னி மிளிரும்உடல் - கொடியஇவ்
வேங்கைக்கும் வேண்டுமோடி. 6

மானைப் படைத்ததெய்வம் - புலியையும்
வளர்த்து விடலாமோடி
தேனைப் பழித்தசொல்லாய் - எனக்குநீ
தெரிந்துரை செய்வாயோடி. 7

இவை வில்லியம் ப்ளேக் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் செய்த பாடலைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டவை.

38. ஸைக்கிள்

தங்கையேபார் தங்கையேபார்
ஸைக்கிள்வண்டி இதுவேபார். 1

சிங்கார மானவண்டி
சீமையிலே செய்தவண்டி. 2

இரும்பாலே செய்தவண்டி
எங்கெங்கும் ஓடும்வண்டி. 3

மாடில்லை குதிரையில்லை
மாயமதாய்ப் பறந்திடும்பார். 4

தீயில்லை புகையுமில்லை
தீவிரமாய்ச் சென்றிடும்பார். 5

காலாலே மிதிப்பதனால்
கடும்விசையில் போயிடும்பார். 6

ஒன்றன்பின் ஒன்றாக
உருளும்பை தாக்கலைப்பார். 7

அக்காளும் தங்கையும்போல்
அவைபோகும் அழகைப்பார். 8

---

7. பைதா - சக்கரம்.

39. பொம்மைக் கலியாணம்

பொம்மைக்கும் பொம்மைக்கும் கலியாணம்
பூலோக மெல்லாம் கொண்டாட்டம்
பாவைக்கும் பாவைக்கும் கலியாணம்
பகலும் இரவும் வேலையாம்.

கொட்டகை போடுது சிலந்தி
குறடு கட்டுது கறையான்.
கோலம் போடுது நண்டு.

கண்ணுக்குமை காக்கை கூட்டுது
கழுத்துக்காரம் தத்தை கட்டுது
கொண்டைக்குப்பூ கோழி வளர்க்குது.

குயில்கள் இனிய குரலிற்பாடும்
மயில்கள் நல்ல நடனமாடும்.

வண்டினம் எல்லாம் வந்துகூடி
வாய்க்கினிய அமுதம் வைக்கும்.

ஊராரே நீர் வாரீரோ
வந்து மணமும் காணீரோ
கண்டு வாழ்த்திப் போகீரோ.

40. எலிக் கலியாணம்

எலிக்கும் எலிக்கும் கலியாணம்.
இரவிலே சுப முகூர்த்தமாம்.
வீட்டெலி வந்தது, காட்டெலி வந்தது,
வெள்ளெலி வந்தது, முள்ளெலி வந்தது,
குண்டெலி வந்தது, சுண்டெலி வந்தது.
எங்கெங்கு முள்ள எல்லா எலிகளும்
கூட்டமாய்க் கூடிக் குதிலுள் நுழைந்தபின்
நல்ல விருந்தேழு நாளாய் நடந்தது.
மங்கல மாக மணமும் நடந்தது
வாழ்க வாழ்கவே மணமக்கள்
வாழ்க வாழ்கவே.

---

41. முத்தந்தா

கண்ணே மணியே முத்தந்தா
கட்டிக் கரும்பே முத்தந்தா
வண்ணக் கிளியே முத்தந்தா
வாசக் கொழுந்தே முத்தந்தா. 1

தேனே பாலே முத்தந்தா
தெவிட்டாக் கனியே முத்தந்தா
மானே மயிலே முத்தந்தா
மடியில் வந்து முத்தந்தா. 2

---

42. பசுவும் கன்றும்

தோட்டத்தில் மேயுது
வெள்ளைப் பசு - அங்கே
துள்ளிக் குதிக்குது
கன்றுக் குட்டி. 1

அம்மா வென்குது
வெள்ளைப் பசு - உடன்
அண்டையில் ஓடுது
கன்றுக் குட்டி. 2

நாவால் நக்குது
வெள்ளைப் பசு - பாலை
நன்றாய்க் குடிக்குது
கன்றுக் குட்டி. 3

முத்தம் கொடுக்குது
வெள்ளைப் பசு - மடி
முட்டிக் குடிக்குது
கன்றுக் குட்டி. 4

13. ஊக்கமுள்ள காகம்

தண்ணீர் கிடையாமல் - காகமொன்று
தவித்த லைகையிலே
மண்ணாற் செய்தஒரு - சாடியினை
வழியிற் கண்டதம்மா. 1

சாடியின் மீதிருந்து - தலையைச்
சரித்து நோக்கிடவே
சாடியிலே தூரில் - சற்றே
தண்ணீர் தெரிந்ததம்மா. 2

காகம் உடன்எழுந்து - சிறுசிறு
கற்கள் பொறுக்கிவந்து
ஊக்கமாய்ச் சாடியினுள் - அவற்றை
ஒவ்வொன்றாய் இட்டதம்மா. 3

இட்டிட வேநீரும் - மேலே
எழுந்து வந்ததம்மா
சட்டமாகக் குடித்துக் - காகம்
தளர்ச்சி தீர்ந்ததம்மா. 4

ஊக்க முடையவர்க்குத் - துன்பம்
உலகில் இல்லையம்மா
ஆக்கம் பெருகுமம்மா - இதைநீ
அறிய வேண்டுமம்மா. 5

---

44. அப்பம் திருடின எலி

செட்டியார் வீட்டில் அடுக்களையில் - சென்ற
தீபா வளியன் றிரவுதனில்
வட்டியில் அப்பம் இருந்ததம்மா - அதை
வாசத்தி னுல்அறிந் தோரெலிதான் : 1

'நெய்யினில் சுட்ட பணிகாரம் - இது
நேர்த்தியாய்ச் சுட்ட பணிகாரம்
பையப் பையக்கடித் துண்பதற்கும் - வெகு
பக்குவ மான பணிகாரம். 2

யார்க்கும் கிடையாப் பெருநிதியாம் - இதை
யான் இன்று பெற்றதென் பாக்கியமே
பார்க்கும் பொழுதேநீர் வாயினிலே - ஊறிப்
பாய்கின்றதே பசி யாகின்றதே.' 3

[அப்போது வேறு சில எலிகள் சத்தமிடக் கேட்டு :]

'என்ன சத்தம் ஓஓ தம்பிமார்கள் - கூடி
இங்கு விளையாட வந்தனரோ
அன்னவர் ஓடி வருமுன்னமே - யானும்
அப்பத்தைக் கொண்டு மறைந்திடுவேன். 4

ஏதும் ஒருபொடி யாகிலும் - யானவர்க்(கு)
ஈந்திடேன் முற்றுமே தின்றிடுவேன்
ஓதிய தானம் தனக்குப்போக - மீதி
உள்ளவர் அல்லவோ செய்திடுவார்?' 5

என்று சொல்லி அந்த அப்பத்தினை - வாயில்
ஏந்திக் கடித்திழுத் தோடிடவே
கன்றப் பசித்த இளைஞரெல்லாம் - வந்து
கால்கடுக்கத் தேடிப் போயினரே.

ஆரும் அறியாத மூலையிலே - அந்த
அப்பத்தை அவ்வெலி கொண்டுவைத்துக்
கூரிய பல்லால் கறம்பி ஒருபொடி
கூடச் சிதறாமல் தின்றதம்மா. 7

மட்டுக்கு மிஞ்சிப் புசித்ததனால் - மூச்சு
வாங்கி வருந்தி வயிறூதி
கட்டப் படுவதைச் சுற்றத்தார் எல்லோரும்
கண்டொரு பண்டிதர்க் காளும்விட்டார். 8

பண்டிதர் வந்துகை பார்த்தனர் அவ்வெலி
பண்டம் முழுதையும் உண்டகதை
விண்டதும் கேட்டுக் குறிகளும் நோக்கி
விதிப்படி ஆய்ந்து விளம்பினரே. 9

'அப்பம் முழுதும்நீ தின்றனையே - அதை
அன்பிற் குரியஉன் தம்பியர்க்கும்
ஒப்பவே பங்கிட் டளித்திருந்தால் - துன்பம்
ஒன்றும்வந் துன்னை அணுகாதே. 10

அன்றியும் உன்தம்பி மாருங் கடும்பசி
ஆறிக் களித்திருப் பார்களன்றோ
இன்றினிச் செய்வதென் இவ்வுலகம் - விட்டு
யாத்திரை போவது திண்ணம்' என்றார். 11

ஆனதனாலே கிடைத்த பொருளை - நாம்
ஆகும் மட்டும்பகுத் துண்ணவேண்டும்
ஈனமாந் தன்னயத் தால்வருந் துன்பமே
இன்ப மளிக்கும் பொதுநயமே. 12

அளவு கடந்திடில் ஆரமுதும் - விஷம்
ஆகும் என்றுமே சான்றோர்கள்
உளபடியே சொன்ன வாக்கியத் துண்மையை
உள்ளத்திற் கொள்ளுங்கள் தோழர்களே. 13

45. நெற்பானையும் எலியும்

பாட்டியின் வீட்டுப் பழம்பானை - அந்தப்
பானை ஒருபுறம் ஓட்டையடா
ஓட்டை வழியொரு சுண்டெலியும் - அதன்
உள்ளே புகுந்துநெல் தின்றதடா. 1

உள்ளே புகுந்துநெல் தின்றுதின்று - வயி(று)
ஊதிப் புடைத்துப் பருத்ததடா
மெள்ள வெளியில் வருவதற்கும் - ஓட்டை
மெத்தச் சிறிதாகிப் போச்சுதடா. 2

பானையைக் காலை திறந்தவுடன் - அந்தப்
பாட்டியின் பக்கமாய் வந்தவொரு
பூனை எலியினைக் கண்டதடா - ஓடிப்
போய்அதைக் கௌவியே சென்றதடா. 3

கள்ள வழியினிற் செல்பவரை - எமன்
காலடி பற்றித் தொடர்வானடா
உள்ள படியே நடப்பவர்க்குத் - தெய்வம்
உற்ற துணையாக நிற்குமடா. 4

உள்ளமும் உணர்வும்

46. முதல் துயரம்

பிள்ளை

முல்லை பூத்ததம்மா - இருவாட்சி
மொட் டவிழ்ந்ததம்மா
மல்லிகைப் பூவும் - மலர்ந்துநல்
வாசம் வீசுதம்மா ! 1

தும்பி பாடுதம்மா - கிளிபயில்
சோலை தேடுதம்மா
தம்பி எங்கேஅம்மா - விளையாடத்
தனியே நின்றேனம்மா ! 2

படரும் முந்திரியில் - கனிமிகப்
பழுத்து திருதம்மா
தொடரும் வேனிலும் - நமக்கிங்கே
தொடங்கி விட்டதம்மா 3

சின்னஞ் சிறுபிஞ்சு - வெள்ளரியில்
செழித்தி ருக்குதம்மா
கன்னிக் காய்பறிக்கத் - தம்பியையும்
காணோ மேயம்மா. 4

அம்பொன் மாலைகள் - செடிபல
அணிந்து நின்றஅம்மா
தம்பி இல்லாமல் - அழகவை
தருவ தில்லையம்மா. 5

புனைந்த சித்திரம்போல் - வண்ணாத்திப்
பூச்சி சுற்றுதம்மா
துணைவன் இல்லாமல் - யானும் அதைத்
தொடர்ந்து செல்லேனம்மா. 6

வளர்த்த ரோஜாவும் - புதுமண
மகிழ்ச்சி காட்டுதம்மா
அழைத்து வாராயம்மா - தம்பியும்
அறிந்தி டானேஅம்மா. 7

தாய்

யார ழைத்தாலும் - அவன்செவிக்(கு)
எட்ட மாட்டாதே
பாரில் நம்மைஅவன் - இனிவந்து
பார்க்க மாட்டானே. 8

வாச மலரைப்போல் - வளர்ந்தவன்
வாடி விட்டானே
ஈசன் சன்னிதியில் - விளையாடி
இருக்கின் றானப்பா. 9

பிள்ளை

குயிலைத் தேடானே - கிளியொடு
கொஞ்ச வாரானே
மயிலை நோக்கானே - நம்மையெலாம்
மறந்தும் போனானே. 10

வேனிற் காலமெலாம் - நம்மையிங்கு
விட் டிருப்பானே
யானும் என்னசெய்வேன் - தனித்தினி
இருப்ப தெப்படியோ. 11

காலை மாலைதனில் - சிற்றோடைக்
 கரையில் சோலைதனில்
சீலச் செல்வனொடு - சுற்றிநிதம்
 திரிதல் போச்சுதையோ. 12

இனிய கதையெலாம் - அவனைப்போல்
 யாவர் சொல்வாரம்மா
கனியைச் செந்தேனை - இனிஎந்தக்
 காலம் காண்பேனையோ. 13

இவை பெலீஷியா ஹீமன்ஸ் என்ற அம்மையார் பாடிய ஆங்கிலப்பாடலைத் தழுவி எழுதப்பட்டவை.

47. ரோஜாவே என் வாடுகிறாய்?

கள்ளன் வந்தான் கள்ளன் வந்தான்
கதவை யுடைத்தான் - வீட்டுக்
கதவை யுடைத்தான்.
கொள்ளை யிட்டென் பொருளை யெல்லாம்
கொண்டு போய்விட்டான் - ஐயோ
கொண்டு போய்விட்டான். 1

கத்திகட்டித் காத்துநின்ற
காவ லாளரைப் - பல
காவ லாளரை
எத்திவிட்டுப் பறந்துசென்றான்
என்ன மாயமோ - ஐயோ
என்ன மாயமோ. 2

காலைஎழும் கதிரவனும்
கண்ட தில்லையோ - இதைக்
கண்ட தில்லையோ
ஓலமிட்டும் கேட்கவில்லை
ஓடுகின்றானே - ஐயோ
ஓடுகின்றானே. 3

பூவுலகில் வாழ்ந்ததினிப்
போதும் போதுமே - எனக்குப்
போதும் போதுமே
தேவர் திரு வடிபணியச்
செல்லுகின்றேனே - இதோ
செல்லுகின்றேனே. 4

---

48. மூன்று விஷயங்கள்

கூவிப் பறக்குமொரு - கிளியினைக்
கூட்டில் அடைத்துவைத்தால்
தேவர் உலகமெல்லாம் - அதுசினத்
தீயை எழுப்பிடுமே. 1

மன்னிய சோலையிலே - ஒரு குயில்
வாடி வருந்துமெனில்
கின்னரர் கிம்புருடர் - தளர்ந்துதம்
கீதம் இழப்பாரையோ. 2

சிட்டுக் குருவிக்கேனும் - ஒருசிறு
தீங்கினைச் செய்பவரை
நட்டநல் நண்பராக - உலகமும்
நம்பிக்கை கொள்வதுண்டோ? 3

இவை பிளேக் என்பவர் பாடிய ஆங்கிலப்பாடலைத் தழுவி எழுதப்பட்டவை.

49. ஒரு பறவையின் சிந்தனை

[முட்டையிற் கருவா யிருந்தபொழுது முட்டையினளவாகவும், கூட்டிற் குஞ்சா யிருந்தபொழுது கூட்டினளவாகவும், சிறு பறவையான பொழுது தழை கொடிகளாகவும், பெரும் பறவையாகி வெளியில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கியபின் இன்னதென்று உண்மை யறியாதபடி நீலநிறமாகவும் இவ்வுலகம் பறவைக்குத் தோன்றியது. அதுபோல, மனிதனும் பருவத்துக்கேற்ற அறிவுடையவனாயிருக்கிறான். உலக அனுபவம் முதிரும்பொழுது உண்மை ஞானம் உதயமாகிறது. இப்பாடல்களிலே பறவை தனது அனுபவத்தைக் கூறுகிறது.]

க. முட்டைக் கரு

ஆதியில் ஒருசிறு வீட்டை அண்டியான்
ஏதுமங் கொருகுறை யின்றி வாழ்ந்தனன்
ஓதுமிவ் வுலகுருச் சிறுத்து ருண்டவோர்
சோதிவெண் நீல்நிறத் தோடென் றெண்ணினேன்.

உ. கூட்டில் குஞ்சு

வீடிது வீழ்ந்திட வேறு மோரிடம்
கூடியே சிலதினம் குடியி ருந்தனன்
ஈடறு வையகம் உலகம் என்அனை
நாடிய காப்பகம் என்று நம்பினேன். 2

2. வையகம் - வைக்கோல் வீடு.

௩. இறகு முளைக்கும் சிறு பறவை

கண்ணுறு பொருளவை காண ஓர்தினம்
எண்ணிஎன் கூட்டரு கிறங்கி நின்றனன்
திண்ணிய உலகிலை தழையிற் செய்ததாம்
புண்ணிய மில்விழி பொருந்தினே னென்றேன். 3

௪. பறக்கும் பெரும் பறவை

முடிவினில் மரம் தழை முகடு தாண்டிவிண்
படுமெழில் நீல்நிறப் பரப்பைக் கண்டனன்
தொடுமுல குண்மையில் எங்ஙன் தோன்றுமோ .
அடிமுடி அறிகிலன் அறிவர் யாவரே. 4

இவை ஒரு பழைய ஆங்கிலப் பாடலைத் தழுவி எழுதப் பட்டவை.

50. குதிரைகள் புலம்பல்

கற்றுத் தெளிந்தநல் மானிடரே - எம்மைக்
காக்கப் பிறந்த பெரியோரே
சற்றும் அறிவிலா எம்மொழிக்குச் - செவி
சாய்க்கத் திருவுளம் கொள்வீரே. 1

வளர்ந்து வரும்வாலை வெட்டிவெட்டித் - தேய்ந்த
மாறுபோ லாக்கிக் குறைத்திடும்நீர்
தளர்ந்த பொழுதெங்கள் ஈப்பகை ஓட்டிடத்
தக்க உதவிகள் செய்வதுண்டோ ? 2

இரும்புக் கடிவாளம் மாட்டுவதேன் - வாயை
ஈசன் படைத்த திதற்காமோ
பெரும்புவி மீதினில் உங்களுக்கும் - இந்தப்
பேதைகள் செய்த பிழைகளுண்டோ ? 3

வம்புகள் பேசிடும் வாயையன்றோ - பூட்டி
வைப்பது நீதி முறையாகும்
நம்பி யிருப்போர்க்குத் துன்பம் இழைப்பது
நல்லோர் பெரியோர் செயலாமோ ? 4

வெள்ளிப்பூண் கட்டிய சேணமிட்டால் - நெஞ்சு
வேதனை யில்லா திருந்திடுமோ
அள்ளி யிடும்பிடிப் புல்லுக்காக - எங்கள்
ஆவியைக் கொள்வ தழகாமோ ? 5

பக்கம் திரும்பியே பார்த்திடாமல் - எங்கள்
பார்வையைக் கட்டி மறைப்பதுமேன்
திக்கெலாம் தந்த பிரமனிலும் - நீவிர்
தீவிர புத்தி உடையவரோ? 6

திண்ணிய லாடமும் கட்டுவதேன் - அதில்
தீயெழ எம்மையும் ஓட்டுவதேன்
புண்ணியம் நீர்செய்ய வேண்டாமையா - எம்மைப்
போக்கிலே விட்டிடில் போதுமையா. 7

எண்ணிக்கை அற்றதோல் பட்டைகளைக் - கட்டி
எம்மை இறுக்கி முறுக்கிவைப்பீர்
கண்ணுக் கழகவை ஆயிடினும் - எங்கள்
கண்டம் நெரிவ தறியீரோ? 8

பற்றி முதுகினில் ஏறிக்கொள்வீர் - எம்மைப்
பட்சிகள் போலப் பறக்கச்செய்வீர்
சற்றும் இரக்கம் இலாதவரோ - நீங்கள்
சாத்திரம் கற்ற பயன் இதுவோ? 9

ஈசன் அளித்தகால் இரண்டிருக்க - நீரும்
எங்கள் குறுக்கை முறிப்பதேனோ
தாசரைப் போல்வேலை செய்திடினும் - தயை
சற்றும் உமக்கு வருவதுண்டோ? 10

கையில் சவுக்கொன்று போதாதென்றே - இரு
காலிலும் முட்களைக் கட்டிக்கொண்டீர்
ஐயையோ ஏழையேம் ஆவி பறித்திட
ஆயிரம் கூற்றுவர் வேண்டுமேயோ? 11

வண்டியில் கொண்டெமை மாட்டுகின்றீர் - காலை
மாலையெல்லாம் தட்டி ஓட்டுகின்றீர்
நொண்டினு லும்விட்டுப் போகமாட்டீர் - உடல்
நோவ அடித்து வெருட்டுகின்றீர். 12

மோட்டார் வண்டிவந்தும் மோட்சமில்லை - நாங்கள்
முன்செய்த தீவினைக் கென்செய்குவோம்
ஏட்டா லெழுத அடங்கிடுமோ - கஷ்டம்
யாரிடம் சொல்லி அழுதிடுவோம்? 13

கோடிகோடி ஸைக்கிள் வந்திடினும் - எங்கள்
கூட்டத்துக் கேதுமோர் நன்மையுண்டோ
ஓடிஓடி உயிர் ஓய்ந்திடவோ - எம்மை
உண்டாக்கி விட்டான் உடையவனே? 14

மேடு பள்ளங்களில் ஓடவேண்டும் - வெய்ய
வேனில் மழைகளில் ஓடவேண்டும்
காடு செடிகளில் ஓடவேண்டும் - இந்தக்
கஷ்டங்கள் யாரிடம் சொல்வோமையா? 15

கொட்டகைக் கூடாரம் போட்டுக்கொள்வீர் - அதில்
கூத்தாடிக் கூத்தாடி ஓடச்சொல்வீர்
பட்டினி யாக இறந்திடினும் - இந்தப்
பாடெவர் பட்டுப் பிழைப்பரையோ? 16

ஆங்காரத் தாலும்பே ராசையாலும் - நீங்கள்
அண்டை அரசரைப் போர்க்கிழுத்தால்
தாங்காத் துயரெலாம் தாங்கிச்சலித்து - யாம்
சாவதும் எங்கள் தலேவிதியோ? 17

காலிளேப் பாறியே நிற்கவொட்டீர் - வாயிற்
கௌவிய புல்லேயும் தின்னவொட்டீர்
மூலே முடுக்கென்றும் எண்ணமாட்டீர் - எம்மை
மூச்சு விடாமல் துரத்துவீரே. 18

ஆழக்குக் காணம் அளித்திடுவீர் - அதற்(கு)
ஆயிரம் வேலேயும் இட்டிடுவீர்
ஏழைக் கிரங்கெனும் நீதிமொழி - நீங்கள்
ஏட்டில் படித்ததை ஏன்மறந்தீர்? 19

சித்தம் இரங்கிட வேண்டுகின்றோம் - எம்மை
க்ஷேமமாய்க் காத்திடக் கெஞ்சுகின்றோம்
புத்த முனியருள் போதனேயை - என்றும்
போற்றுதல் உங்கள் கடனுமே. 20

51. புல்

[புல் தனது சரிதத்தைத் தானே கூறுகின்றது.]

பசும்புல் என்பெயர். பட்ட பாடெல்லாம்
ஒருபெருங் கதையாம், உரைப்பதும் எளிதோ?
விரிவிடம் படுமொரு வீட்டின் முன்றிலில்
வளர்ந்தேன், அங்குள மனிதரோ கொடியர்.
தத்தம் மக்களும் தாமுமே என்றும்
பெற்றுப் பெருகிப் பெருங்குடி யாகி
வாழக் கருதுவர், வகுத்திட லென்? அவர்
வாயிற் படியில் வாடி வணங்கி
வயிற்றிற் கின்றிநா வறண்டு 'தண்ணீர்
தண்ணீர்' என்று தவித்துத் தவித்து
வாணு ளெல்லாம் வருந்தி நொந்தேன்.
குடிக்க நீரும் கொடுத்திலர் பாவிகள்.
விண்ணி லிருப்பினும் மண்ணில் யான்படும்
வருத்தமும் வாட்டமும் கண்டவ் வானம்
அளித்த தமுதம்; ஆர வுண்டனன்.
விசும்பில் துளிகள் வீழி னல்லால்
பசும்புல் தலையிப் பாரிற் காணுமோ?
மனிதரும் போற்றி வாழ்வமோ யாமும்?
கேளீர் கதையினும்: கிடைத்த நீரை
அருந்திப் பலநாள் அயர்வும் நீங்கித்
தெளிந்து நிமிர்ந்தேன். சிறிதென் உடலில்

பச்சையும் பிடித்தது. பார்த்தனர் பாவிகள்.
தரிக்கிலர் உள்ளம். தழைக்கும் தலையைக்
காலால் மிதித்தனர் கழுத்தையும் அறுத்தனர்.
ஆட்டையும் மாட்டையும் அடித்து மேய்த்தனர்.
படர்ந்த இடமெலாம் பாழே யாக்கினர்.
இருந்த இடமும் இல்லா தியற்றினர்.
உயிரும் உடலும் குறுகி ஒருசிறு
வேராய்த் தரையுள் வெகுநா ளாக
ஒளித்திருந் தேன். அவ் வுறைவிடந் தேடி
வான்மழைத் தோழன் வந்தெனைக் கண்டு
‘மனிதன் செயலால் வலியிழந் தனையோ?
என்துணை யிருக்க இடருனக் குண்டோ?
அறிவிலி போலும்நீ! அஞ்சேல் அஞ்சேல்.
யாவையும் காப்பவன் ஈசன்’ என்றெலாம்
தேற்றிய மொழியெனக் கூற்றமும் உறுதியும்
பெரிதும் அளித்தது. பெயர்த்தும் மெலமெலத்
தலையெடுத் தேன் அதைத் தறுகணர் கண்டு
பிடித்தனர் வெட்டினர் பிடுங்கி எறிந்தனர்
சாணியைக் கரைத்துத் தலையில் கொட்டினர்
துடைப்பங் கொண்டு துரத்தி யடித்தனர்.
யாவும் சகித்தங் கிருந்தனன். என்செய்வேன்?
தளர்ச்சி யுற்றிலேன். தகும்நற் காலம்
வருமெனச் சற்று மறைந்து தங்கினேன்.
இவரை விடயான் அதிபல சாலியோ?
மறைந்து சின்னாள் வாழுங் காலை,
ஒருதினம் வீட்டில் உள்ளார் அனைவரும்
உறவினர் இருக்கும் ஓரூர் சென்றனர்.

வெகுநா ளாகியும் மீண்டிலர். யானும்,
இதுவே தருணம் என்று நினைத்து,
விரைவின் வளர்ந்து, விரும்பிய படியெலாம்
தழைத்துச் செழித்துச் சார்விட மெங்கும்
படர்ந்து பற்றிப் பல்கிளை யாகி,
வாய்த்தஇவ் வித்தாம் மக்களைப் பெற்று
வாழ்ந்திருக் கின்றேன். மற்றவர் வாழும்
வீட்டையும் இடித்து விடும்வலி இந்நாள்
எனக்குண் டாயினும், இழிவென விடுத்தேன்.
இணங்கி யிருப்பவர் பிணங்கிப் பிரியவும்
பிணங்கிப் பிரிந்தவர் இணங்கிக் கூடவும்
செய்வினை என்போல் செய்ய வல்ல
மந்திர வாதியிவ் வையகத் துண்டோ ?
செய்பிழை யாவும் தெரிந்து பொறுத்தேன்.
பொறுத்தவர் என்றும் பூமி யாள்வார்.
எனக்குச் சொந்த மில்லா இடமெதாம் ?
புல்லே யாயினும் புல்லிய குணமிலை.
அற்பர் இகழினும் அறிவால் பொறுப்பேன்.
தலையில் மிதிப்பினும் தயவால் சகிப்பேன்.
முயற்சி கைவிடேன். முயற்சி கைவிடாத்
திறமுடை யோரைத் திருமகள்
பெரிதும் உவந்து பேணமுன் நிற்குமே.

52. மலையும் அணிலும்

‘ அற்பத் திருடா ’ என்றெனை யழைத்த
வெற்பே ! யானும் விளம்பக் கேளாய்.
அளக்க லாகா அளவும் பொருளும்
துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரு வண்மையும் உனக்கென்(று)
உரைமொழி முற்றும் உண்மையே. ஆயின்,
ஒருவகைப் பொருளின் ஓருல காமோ
ஒருவெயில் மழையின் ஓராண்டு தேறுமோ ?
பற்பல பொருளும் பற்பல பருவமும்
ஒன்றாய்க் கூடினே உலகாம், ஆண்டாம்.
ஆதலின், யானிவ் வகிலமீ துதித்தே
இருப்பதை இழுக்கா எண்ணவும் மாட்டேன்.
என்தொழில் இயற்றவும் யாவர் வேறுளார் ?
உன்பெரும் உருவெனக் கில்லை. உனக்கும்
என்சிறு வடிவிலை. மேலும், என்றன்
உள்ளக் களிப்பில் உற்று நோக்கில்
எள்ளத் தனையும் உனக்கிலை யிலையே.
அணிற்பிள்ளை சாடி ஓடி அலைந்து
விளையா டற்கு விரிவிடம் பெறுவாய்.
ஐய மிதற்கிலை. அடலும் ஆற்றலும்
ஒவ்வொரு வர்க்கும் ஒவ்வொரு விதமாம்

இது எமெர்ஸன் என்பவர் செய்த ஆங்கிலப் பாடலைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.

அறத்தொடும் முறையொடும் ஆழ்ந்த அறிவோடும்
அனைத்துமிவ் வுலகில் அமைக்க லாயின.
வனங்களை முதுகில் வகித்து நின்றிட
வல்லைநீ யாயின், மற்றிங் கெனைப்போல்
நெல்லைக் கொறிக்க நின்னா லாகுமோ ?
யாவரே பெரியர் யாவரே சிறியர் ?
ஒன்றிற் பெரியர் ஒன்றிற் சிறியராம்.
ஒன்றிற் சிறியர் ஒன்றிற் பெரியராம்.
ஆதலின், அற்பர் ஆகா தவரென
ஓதுதல் மடமையின் சாதனை யாமே.

---

53. குருட்டுப் பையன்

[கண் தெரியாததால் குருடர் மிக்க மனவருத்த முடையவராய் இருப்பரென்று நாம் எண்ணுகிறோம். ஆனால், பிறவிக் குருடர் பார்வை இன்னதென்று ஒரு பொழுதும் அறியப் போவதில்லையாதலின், அவர் கண்ணில்லாமையை ஒரு குறையாக எண்ணாமல், பின்வரும் பாட்டிற் கூறியுள்ள குருட்டு வாலிபனைப் போல எண்ணவுங் கூடும். இந்தப் பாட்டு காலே ஸிப்பர் என்பார் செய்த ஆங்கிலக் கவியைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.]

இப்பிறப்பில் ஒருபொழுதும் எனக்கறிய முடியா
திருக்குமொளி என்பதென்னை இருவிழியி னடையும்
ஒப்பரிய நன்மைகள் இக் கண்கெட்ட சிறியேன்
உணரும் வண்ணம் உரைத்திடுவீர் உற்றஉற வினரே.

அனுதினமும் கண்காட்சி அற்புதங்கள் பேசி
அகங்களிப்பீர் ஆதித்தன் சோதிமயம் என்பீர்
எனதளவில் வெம்மையெனத் தோற்றுமிவன் செயலால்
இரவுபகல் மாறிவரல் எங்ஙன் அறி யேனே. 2

பாடிவினை யாடுபொழு துறங்குபொழு தல்லால்
பகற்பொழு திராப்பொழுதிப் பகுப்பெனக்கு முண்
நாடியுணர்ந் திருக்கநிதம் கூடுமெனில் எனக்கிங் [டோ
நானிலத்தில் ஓயாத பகலாகு மன்றோ? 3

மைபடியும் வானமென்றும் வில்லென்றும் வர்ண
வகையென்றும் மனமகிழ்ந்து வனப்புரைகள் தருவீர்
ஐவகையிப் பொறியிருக்க வேறுபொறி யுறுமேல்
அறியுலக மாட்சியெலாம் அளவிடவும் எளிதோ? 4

உலகிலெனக் குற்றபெருங் குறைநோக்கி நீவிர்
உளம்வருந்தல் பன்முறைநெட் டுயிர்ப்பொடுகேட்டறிவேன்
அலகிறந்த பொறுமையக மிருக்கஒரு நாளும்
அறியமுடி யாதகுறை அனுபவிப்ப தரிதோ? 5

ஒருகாலும் நீக்கமுடி யாதகுறை வந்தென்
உளத்திலெழும் பெருங்களிப்பை அழித்திடலா காதே
வருபாடல் இதுவழுத்து பொழுதேழைக் குருட்டு
வாலிபனு யிருப்பினுமோர் மகராசன் யானே. 6

---

54. செல்வமும் சிறுமையும்

க. செல்வச் சிறுமியர் களிப்பு

பாகமாகச் செய்த பண்டமுண்போம் - நன்றாய்ப்
பக்குவம் வந்த பழங்களுண்போம்
தாகமா ஹல்பல பானகமும் - தாயார்
தந்திட உண்டு மகிழ்ந்திடுவோம். 1

காலத்துக் கேற்ற உடையணிவோம் - வாசங்
கட்டிய சந்தனம் பூசிடுவோம்
கோலமாய்ச் சீவிச் சிணுக்கெடுத்து - மலர்
கூந்தலிற் சூட்டி அழகுசெய்வோம். 2

பந்துகள் ஆடிப் பழகிடுவோம் - கழல்
பாங்கியர் தம்மொடும் ஆடிடுவோம்
சந்தமெழக் கும்மி பாடிடுவோம் - சுற்றிச்
சப்பாணி கொட்டிச் சிரித்திடுவோம். 3

ஓடி ஒளித்துக் களித்திடுவோம் - நாங்கள்
ஒற்றை இரட்டையும் வைத்திடுவோம்
நாடியே வட்டுகள் ஆடிடுவோம் - தோழி
நாணக்கண் பொத்தி நகைத்திடுவோம். 4

உன்னி யெழும்ஊஞ்சல் ஆடிடுவோம் - கேட்போர்
உள்ளம் குளிரவே பாடிடுவோம்
சின்னஞ் சிறுவீடு கட்டிடுவோம் - அதில்
சித்திர வேலைகள் செய்திடுவோம். 5

பத்துப் பசுக்களெம் வீட்டிலுண்டு - நல்ல
பாலுக்கு யாதொரு பஞ்சமில்லை
நித்தம் சுகமாக வாழ்ந்திடுவோம் - இந்த
நீணிலத் தெம்மையொப் பாருமுண்டோ. 6

உ. ஏழைச் சிறுமியர் மனப்புழுக்கம்

நல்லபண் டங்களைக் கண்டறியோம் - ஒரு
நாளும் வயிறார உண்டறியோம்
அல்லும் பகலும் அலைந்திடுவோம் - பசி
ஆற வழியின்றி வாடிடுவோம். 7

அன்னப்பால் காணாத ஏழைகட்கு - நல்ல
ஆவின்பால் எங்கே கிடைக்குமம்மா
என்னப்பா யாம்படும் பாட்டையெல்லாம் - சென்று
யாரிடம் சொல்லி அழுவோமம்மா. 8

இட்டெலி ஐந்தாறு தின்றோமென்பீர் - நீங்கள்
ஏதும் கருணை யிலீரோ அம்மா
பட்டினி யாக இறந்திடினும் - நாங்கள்
பாவம் பழிசெய்ய மாட்டோமம்மா. 9

9. இட்டெலி ஒரு பலகாரவகை என்றறியாமல், ஒரு எலிவகை என்று எண்ணிச் சிறுமியர் கூறுகிறார்கள்.

தேயிலை தேயிலை என்பீரம்மா - இது
தேக்கிலை தானோ தெரியாதம்மா
வாயும் வயிறும் நிறைந்திடுமோ - இதில்
வைத்த அமுதும் திகைந்திடுமோ. 10

காப்பி காப்பியென்று கத்துவீரே - அதைக்
கண்ணாலே கண்டது மில்லையம்மா
சாப்பிடற் கேற்ற உணவிதுவோ - அன்றிச்
சட்டையோ தொப்பியோ கூறுமம்மா. 11

ஆனைக் கொம்பன்சாதம் உண்டோமென்பீர் - இதை
ஆரே உலகினில் நம்பிடுவார்
தேனைப் பழித்த மொழியுடையீர் - எம்மைத்
தேராத பித்தரென் றெண்ணினீரோ. 12

சோப்புச் சோப்பென்று புகழ்ந்திடுவீர் - அது
சுட்டுக் கடிக்குங் கிழங்கதுவோ
காப்புக் கைவீசி நடப்பவரே - அதன்
காரியம் சற்றே உரைப்பீரே. 13

ஆனி ஆடிமாதக் கொந்தலிலே - மந்தை
ஆடுகள் போலக் கொடுகிநிற்போம்
வேனிலில் வெந்துடல் வேர்த்திடவே - வெயில்
வேளை அலைந்து திரிந்திடுவோம். 14

சுற்றிய கந்தை ஒருமுழமாம் - அதில்
தோன்றிய பீறலும் ஆயிரமாம்
பற்றும் அழுக்கினைப் போக்கவென்றால் - உடை
பஞ்சு பஞ்சாகப் பறக்குமம்மா. 15

ஈரோடு பேனுக் கிடமாச்சு - கூந்தல்
ஈந்தஞ் செடியது போலாச்சு
வாரி முடிப்பது மில்லையம்மா - எண்ணெய்
மாத மூன்றாக அறியாதம்மா. 16

புண்ணும் சிரங்கும் நிறைந்ததம்மா - அதில்
போட மருந்தும் கிடையாதம்மா
கண்ணில் உறக்கமும் இல்லையம்மா - எங்கள்
கஷ்டம் அறிபவர் உண்டோஅம்மா. 17

55. எனது சுகதுக்கங்கள்

க

வான வெளிதனிலே - கவிந்தெழு
மாலைப் பொழுதினிலே
கூனப் பிறைவரவே - சிவன்திருக்
கோலம் தெளிவேனடி. 1

முற்றிய ஆழியிலே - அலைவந்து
மோதி எறிகையிலே
கற்றைக் கதிரெழவே - உமைதிருக்
காட்சி வியப்பேனடி. 2

தாமரைப் பொய்கையிலே - கதிரொளி
தட்டுமவ் வேளையிலே
பூமலர்ந் தோங்கிடவே - அரியென்று
போதம் நயப்பேனடி. 3

மாமலைச் சாரலிலே - மதமிகு
வாரணக் கூட்டத்திலே
காமலர் சிந்திடவே - கணேசரென்
கண்முனே நிற்பாரடி. 4

மேட்டு நிலங்களிலே - தினைக்கதிர்
விம்மி விளைகையிலே
காட்டு மயில்வரவே - குகனுமென்
காதல் விளைப்பாரடி 5

உ

காவுயர் சோலையிலே - பசுவொடு
கன்று களிக்கையிலே
தாவிப் புலிவிழவே - வருந்துயர்
தாங்க முடியவில்லை. 6

புல்வளர் கானத்திலே - கலையினம்
பொங்கிக் குதிக்கையிலே
கொல்கடு வாய்வரவே - நெஞ்சத்தில்
கூரம்பு பாய்ந்ததடி. 7

குஞ்சரக் கூட்டத்திலே - ஒன்றையொன்று
குத்திப் பொருகையிலே
வெஞ்சின மாவரவே - அதிலுள்ளம்
வெம்பி யழிந்ததடி. 8

வானுயர் காவினிலே - மதுவினை
வண்டுகள் சேர்க்கையிலே
கானவர் வந்திடவே - உதிரமென்
கண்கள் சொரிந்ததடி. 9

தேரைகள் ஓடையிலே - இனத்தொடு
சேர்ந்து மிதக்கையிலே
நாரைகள் வந்திடவே - பாவிமனம்
நைந்து குழைந்ததடி. 10

வையமும் வாழ்வும்

56. இயற்கை வாழ்வு

[தற்காலம் உலகில் காணும் பலவிதக் குழப்பங்களாலும் அநீதிகளாலும் புலவனுக்கு மனித வாழ்வில் வெறுப்பு உண்டாகிறது. ஒரு நாள் அவன் தன் ஊருக்கு அருகிலுள்ள சோலையில் சென்று பல விஷயங்களையும் எண்ணிக் கொண்டு படுத்திருக்கிறான். அப்பொழுது அங்குள்ள மரங் களில் தங்கியிருக்கும் பறவைகள் ஆனந்தமாய்ப் பாடிக்கொண் டிருக்கின்றன. அதைக் கேட்டதும் அவன் உள்ளத்திலே பின்வரும் எண்ணங்கள் எழுகின்றன.]

பறந்து பறந்தெங்கும் - திரியும்
பறவை வாழ்வினைப்போல்
சிறந்த வாழ்வேதும் - இந்தச்
செகத்தில் கண்டதுண்டோ ? 1

சாதிச் சண்டையில்லை - ஓயாச்
சமயச் சண்டையில்லை
வேத சாத்திரங்கள் - கூறும்
விதி விலக்குமில்லை. 2

தோட்டி களுமில்லை - உயர்ந்த
தொண்டை மானுமில்லை
கோட்டை வீடுமில்லை - எளிய
குடி யிருப்புமில்லை. 3

குரு மடங்க ளில்லை - சீடர்
குழாங்கள் ஒன்றுமில்லை
ஒருவர் முன்னேவிழுந் - தொருவர்
உபச ரிப்பதில்லை. 4

பசுவைக் கொன்றுவிட்டுக் - கொன்ற
பாவம் நீங்கிடவே
பசுவின் தோற்செருப்புத் - தானம்
பண்ணு வதுமில்லை. 5

செக்கினை விழுங்கி - அதனைச்
சீரணம் செய்யச்
சுக்குக் கஷாயம் - குடிக்கும்
தொழில்கள் ஏதுமில்லை. 6

குடி கெடுத்து விட்டுப் - பழிகள்
கோடி செய்துவிட்டுக்
கடவுளை வணங்கி - நிதமும்
கண்ணீர் விடுவதில்லை. 7

உரைத்த உரையெல்லாம் - மாறி
உரைத்திடு வாரில்லை
துரைத்த னமுமில்லை - தொடரும்
துன்பங் களுமில்லை. 8

நீதி மன்றமில்லை - முழங்கும்
நியாய வாதியில்லை
பாதி முதல்தனையும் - வழக்கில்
பறி கொடுப்பதில்லை. 9

நாளைக் கில்லையென - இன்று
நைந்து நொந்துருகி
மூளை கலங்கியே - இருந்து
முணுமு ணுப்பதில்லை. 10

உண்டிக் கலந்துபோய்க் - கெஞ்சி
ஒரு மனிதனையும்
அண்டி வாழவேண்டாம் - ஏழை
அடிமை யாகவேண்டாம். 11

அச்சக் கும்பிடில்லை - நடிக்கும்
அன்புக் கும்பிடில்லை
பிச்சை யெடுப்பில்லை - காட்டும்
பித்த லாட்டமில்லை. 12

இரப்ப வருமில்லை - சோம்பி
இருப்ப வருமில்லை
புரப்ப வருமில்லை - அவரைப்
புகழு வாருமில்லை. 13

பட்டுடை வேண்டாம் - வயிரப்
பணிகள் பூணவேண்டாம்
பொட்டிட வேண்டாம் - தலையில்
பூவும் சூடவேண்டாம். 14

வெற்றி தோல்வியில்லை - பணத்தால்
வெறியும் கொள்வதில்லை
கற்றறிந் தோமென்று - செருக்கும்
காட்டி நிற்பதில்லை. 15

நன்மை விதைத்திடில் - என்றும்
நன்மையே விளையும்;
தின்மை விதைத்திடில் - அதுபோல்
தின்மையே விளையும். 5

கரும்பில் என்றுமே - வேம்பின்
கனி கனிவ தில்லை;
விரும்பிடா வேம்பில் - கரும்பும்
விளைவ தென்றுமில்லை. 6

பொய் களைந்திடுவோம் - மெய்யைப்
போற்றி நின்றிடுவோம்;
செய் கடனை நிதம் - உலகில்
செய்து வாழ்ந்திடுவோம். 7

58. சுவாமி இராமதீர்த்தரின் போதனைகள்

ஓய்ந்து சோம்பி உறங்கா தேயடா
ஊக்கம் பெருக உழைத்துமுன் னேறடா
வாய்ந்த தொழிலில் மலையா தேயடா
மனமதில் ஒன்றி மகிழ்ச்சி கொள்ளடா. 1

ஐயம் அடர்ந்துளம் அழியா தேயடா
அமைதி எந்நாளும் அடைந்திருப் பாயடா
நையப் பிரித்து நலியா தேயடா
நாடி இணக்கி நல்லுருப் படுத்தடா. 2

மன்னிய மாமூல் வழுத்தியென் பயனடா
வாழ்நாட் கிசைய வாழ்வு வளரடா
உன்னிப் பகட்டுரை உரைத்தென் பயனடா
உள்ளத் துணர்ச்சி ஊன்றி உணரடா. 3

கற்பனைக் குதிரை கடவுதல் ஒழியடா
காரியம் பொருளிற் கண்டு தெரியடா
விற்பனர் விதிகளை விளம்புதல் வீணடா
வினையில் விளைந்த விவேகம் காணடா. 4

உயிரிலா மேற்கோள் உரைப்ப தேனடா
உற்றவாழ் வின்பயன் உணர்ந்திங் கெய்தடா
வியனுல கத்தில் நலந்தரும் அநுபவ
வேதாந் தத்தின் மெய்ப்பொருள் ஈதடா. 5

59. ஊன்றி உணர்தற்குரிய உண்மைகள்

நாமே நமக்குத் துணையானால்
நாடும் பொருளும் நற்புகழும்
தாமே நம்மைத் தேடிவரும்
சற்றும் இதற்கோர் ஐயமுண்டோ. 1

நெஞ்சிற் கருணை நிறைந்தவர்க்கு
நேயம் கொண்ட நெறியோர்க்கு
விஞ்சும் பொறுமை யுடையவர்க்கு
வெல்லும் படைகள் வேறுளவோ. 2

உள்ளந் தேறிச் செய்வினையில்
ஊக்கம் பெருக உழைப்போமேல்
பள்ளம் உயர்மே டாகாதோ
பாறை பொடியாய்ப் போகாதோ. 3

சாதி சாதி என்றுநிதம்
சண்டை போட்டு மண்டைகளை
மோதி மோதி உடைப்பதொரு
மூடச் செயலென் றுணரீரோ. 4

வாட்டும் உலகில் வழுத்தரிய
வாழ்க்கைத் துணையாம் மங்கையரை
ஆட்டும் பொம்மை அடிமைகளாய்
ஆக்கி வைப்ப தழகாமோ. 5

காலநதியின் கதியதனில்
கடவுள் ஆணை காண்பீரேல்
ஞால மீது சுகமெல்லா
நாளும் அடைந்து வாழ்வீரே. 6

60. வாழ்க்கை நிலையாமை

கருணையின்றி மனிதருள்ளம் கருங்கல் லான
காரணத்தி னல்வந்த கஷ்டந் தன்னை
வருணனையால் வேலையில்லாத் திண்டாட் டத்தால்
வந்தவிளை வென்றுலகில் வழுத்து வாரால்;
பொருளையெலாம் இறந்தவர்கள் யாவ ரேனும்
பொக்கணமாய்க் கட்டியெடுத் தோடி னரோ?
இருளை ஒளி என்பவர்முன் பேச்சு முண்டோ?
ஏழையுரை அம்பலத்தில் ஏறு மேயோ? 1

ஏகாந்தம் யாவர்க்கும் இசையமாட்டா(து)
எந்நாளும் கூடியே வாழ வேண்டும்;
சாகாத வரம்பெற்றோர் எவரும் இல்லை;
தளர்ந்தவரைத் தாங்குவதே தரும மாகும்;
ஆகாய மளவுயர்ந்து வளர்ந்து நின்ற
அரண்மனையும் அரைநொடியில் அழியுமென்று
பீகாரால் கொற்றாவால் அறியார் இந்தப்
பேருலகிற் பின்னெதனல் அறிவா ரையா! 2

---

2. பீகார், கொற்றா; பீகாரிலும் குவெட்டாவிலும் நேரிட்ட பூகம்பங்கள்.

61. நினைவும் முடிவும்

‘இருளும் அகலும் இரவியும் தோன்றும் ;
பொருவில் இத் தாமரைப் பூவும் மலரும் ;
மலரும் பொழுதில் வன்சிறை நீங்கி,
உலகில் எங்கும் உலவித் திரிந்து,
பூவெழு பற்பல புதுவனங் கண்டு,
நாவெழு சுவைதரு நறைமிக உண்டு
வாழ்குவன்’ என்றிரு மதுகரம் இருப்பத்
தாழ்மத வேழமொன் றூழ்கயம் இறங்கிப்
பாசிலை பூவெலாம் பறித்து
வீசி எறிந்து வெறிகொண் டதுவே.

[வடமொழிப் பாடலொன்றைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.]

---

62. உத்தம ஜீவிதம்

கருத்திலெழும் அரியஉருக் கவின்கொளநற் சிலையிற்
கண்காணக் காட்டிடவே கைவருந்தி நாளும்
அருத்தியொடு மெய்த்தளர்வும் அகத்தளர்வும் பாரா(து)
ஆமளவு முயன்றிடுவர் தோமறுசிற் பியரே. 1

அருமையிலும் பெருமையிலும் அழகியதன் மையிலும்
அகத்திலெழுந் தொளிர்வடிவம் புறத்தமைக்கச் சமைந்தே
உரிமைபெறும் ஓவியமும் உருவாக்க வல்லார்
உறுதுயரும் படும்பாடும் உலகிலெவர் அறிவார் ? 2

பெருமைபெறு திருக்கோயில் பெட்புறவே அமைக்கும்
பேராளன் அத்தளியின் பெரியசின கரங்கள்
ஒருமைகொள உயர்வானம் உறுமளவும் எழவே
உயிர்வாழும் நாள்முழுதும் உதவிடினும் வருந்தான். 3

இமையவரின் உலகுதனில் இருந்துவரு மருந்தால்
இதயமதில் எழுமினிய இறும்பூதின் மயமாய்
அமையவொரு கவிபாட அரியபெரும் புலவர்
அடைவருத்தம் செல்காலம் அணுவேனும் மதியார். 4

கல்லுருவும் பொடியாகும் காண்படமும் மங்கும்
கண்களிக்கும் திருத்தளியும் மண்குளிக்கும் திண்ணம்
சொல்லினொரு நூறுண்டு செல்லுவதும் அரிதாம்
சொந்தமெனப் புலவர்தரு சந்தமுறு கவியே. 5

சீவிதத்தை விதியதனைத் திறமுறவே திருத்தும்
திவ்வியநற் சீவான்ம சிற்பியரும் யாமே
மூவுலகில் எக்காலும் மூவாத பொருளில்
முயற்சியொடு பயிற்சிதரும் மொய்ம்புடையோர் யாமே. 6

ஆதலால் எந்நாளும் அழியாத பொருளாம்
ஆன்மாவை மேம்படுத்தி அறநெறியில் நின்று
தீதெலாம் அறஒதுக்கித் திருவருளும் பெற்றுச்
சிவஞானச் செல்வரெனத் தினம்வாழ வோமே. 7

3, 5. தளி - கோயில்.

63. அழியா உயிர்ப்பு

ஓதற் கரியதாம் ஊழி காலப்
புழுதியில் அழியுமிப் புல்லாங் குழலினை
எறிந்தனன். காந்தனே, இரங்கிநீ அதனை
எடுத்தெனை நோக்கி, எளிய சிறியஇக்
கருவியுள் ஈறிலாக் காலமென் ஆவி
தவழ்ந்திடும் என்னச் சாற்றினை. யானும்,
தேர்ந்தொரு செயலும் செய்திடா ததனை
அந்நாள் முதலாப் பின்னாள் என்றும்உன்
கையடைப் பொருளாய்க் காத்திட வைத்தனன்.
அற்புத மூர்த்திநின் அருளால் இன்றதில்
மன்னுப சாந்தமும் வைராக் கியமும்
இடையீ டின்றி எதிரொலி செயுமே.
துன்பம் அடர்ந்து தொடருமிவ் வாழ்வில்
இன்ப வசந்தம் எழில்பெற வந்து
மலர்வது கண்டு மனம்மகிழ் வுறுமே.
சிற்பர்க் குயிராம் சிற்பனே ! உன்றன்
அழகிய வடிவம் அடியனேன் உடலச்
சிலையில் இனிது தெரியச் செய்தனை.
வையகம் போற்றுந் தெய்விக நண்ப !நின்
பூரணக் காதலே பொங்குவ தென்னுளே.
அலைகளில் ஓரலை யானும் ஆயினேன்.
கவிதையஞ் செல்வி களிப்பொடு வந்தென்
நாவிலே நின்று நடம்புரி கின்றாள்.
உள்ளத் தமுதம் ஒழுகத்
தெள்ளிய கீதம்இச் செவிக்கமு தூட்டுமே.

சுவாமி சுத்தானந்த பாரதி பிரெஞ்சு மொழியில் செய்த ஒரு கவியின் கருத்தை யொட்டிப் பாடப்பட்டது.

64. உமார்காயம் பாடல்கள்

[கி. பி. 12-ம் நூற்றுண்டின் மத்தியிலே பாரசீகத்தில் உமார்காயம் என்ற அறிஞரொருவர் வாழ்ந்தார். அவர் சிறந்த கணித விற்பன்னராயும் அரிய கவிஞராயும் இருந்தார். ஐந்நூறு பாடல்களடங்கிய ருபையத் என்ற ஒரு கவிதைத் தொகுதியை அவர் இயற்றியிருக்கிறுர். அதை எட்வர்ட் பிட்ஸ்ஜெரால்ட் என்ற ஆங்கில ஆசிரியர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து 1859-ம்ஆண்டில் வெளியிட்டார். பின்வரும் பாடல்கள் இந்த மொழிபெயர்ப்பிலுள்ள சில பாடல்களின் கருத்தைத் தழுவிச் செய்யப்பட்டவை.]

காலைச் சிறுவன் கல்லினை அக்
கங்குற் பானை யகமிட்டான்
நீல வானின் மீனெல்லாம்
நில்லா தோடி ஒளித்தனவே
தாலத் தொருகீழ்த் திசைவேடன்
தாங்கும் கதிரின் கண்ணிகளால்
சீலக் கோமான் திருக்கோயில்
சிகரம் கொண்டான் காணீரோ. 1

அருண னுதிக்கும் வேளையிலே
ஆரோ அந்தச் சாலையிலே
மருவும் வாழ்வின் கிண்ணமது
வற்றி வறண்டு போகும்முனம்
பருக மதுவைத் தாரீரோ
பாய்விட் டெழுந்து வாரீரோ
அருமை மங்கை மாரே ' என்(று)
அழைத்தல் கேட்டேன் அறிவீரே. 2

காகம் கரைதல் கேளீரோ
கதவைச் சற்றே திறவீரோ
ஆக இரண்டு கணப்பொழுதுக்(கு)
அப்பால் இங்கே தங்கோமே
தேகம் அலுத்துச் செல்வோமே
சென்றால் மீண்டு வாரோமே
வாகின் அமைந்த சாலைஇதன்
வாயில் காக்கும் காவலரே. 3

வாராய் நண்பா ! வருத்தமெனும்
வாடைக் காலப் போர்வையினை
நேரா வருமிவ் வசந்தமெனும்
நெருப்பில் வீசி எறிவாயே
தேரா வாழ்வின் பறவையினும்
செல்லுந் தூரம் சிறிதேயாம்
பாராய் பாராய் பறவையதோ
பறக்கச் சிறகும் விரித்ததடா. 4

புலர்ந்து விடியும் பொழுதினிலே
பொய்கைக் கரையஞ் சோலையிலே
மலர்ந்து நல்ல மணம்வீசி
மகிழும் மலர்கள் ஆயிரமாம்
உலர்ந்து வாடிச் சேற்றினிலே
உதிரு மவையும் ஆயிரமாம்
கலந்த உலக வாழ்வை இதில்
கண்ணுற் கண்டு தெளிவாயே. 5

வெய்யிற் கேற்ற நிழலுண்டு
வீசுந் தென்றற் காற்றுண்டு
கையிற் **கம்பன்** கவியுண்டு
கலசம் நிறைய மதுவுண்டு
தெய்வ கீதம் பலவுண்டு
தெரிந்து பாட நீயுமுண்டு
வையந் தருமிவ் வனமன்றி
வாழும் சொர்க்கம் வேறுண்டோ. 6

சிரித்த ரோஜா மலரைப்பார்,
செப்பும் இனிய மொழியைக்கேள் :
'அருத்தி யோடிவ் வுலகில்வந்(து)
அழகார் நந்த வனமதிலே
பரித்த பட்டுப் பைகீறிப்
பைம்பொன் நிதியைப் படிமீது
விரித்து வீசி எங்கெங்கும்
விதைத்துச் செல்வேன்' என்றிடுமே. 7

நினைப்பு நீண்டு தழைத்துவரும்
நீறி வெந்து சாம்பருமாம்
அனைத்தும் பாலை வனத்தினிலே
அமையும் பனிபோல் அரைநொடியில்
மனத்தில் தோன்றி நிலையாது
மாண்டு மறைதல் உண்மையதாம்
எனைத்து நூலின் வலியாலும்
இதனை மறுக்க இயலாதே. 8

பாரி போலக் கொடுத்தவரும்
 பணத்தைப் புதைத்து வைத்தவரும்
தேரின் மண்ணாய்ப் போனதலால்
 செம்பொன் னான தறியோமே
ஊரில் அவர்தம் உடலையெடுத்(து)
 உரையும் நிறையுங் காணோரே ;
ஓரும் உள்ளத் துண்மையிதை
 ஊன்றி நோக்கி உணர்வாயே. 9

வையம் பழைய அரண்மனையாம்
 வாயில் இரவு பகலேயாம்
மெய்யின் இங்குக் கொலுவிருந்து
 விதித்த காலம் அரசாண்டு
செய்ய மணியா முடிவிழச்
 சென்ற மன்னர் எண்ணிலரால் ;
ஐய! இதனை உள்ளத்தில்
 ஆழ்ந்து காணல் அறிவாமே. 10

கொற்ற மன்னர் முடிசூடிக்
 கொலுவில் அமர்ந்த திருக்கோயில்
முற்றுங் கூகை ஆந்தையொடு
 முதுபேய் வாழும் காடாமே
வெற்றி வில்லை ஏந்திமுனம்
 வேட்டை செய்த வேடன்கை
பற்றி நரிகள் இழுப்பதையும்
 பாரில் கண்ணுற் பார்ப்போமே. 11

பாயும் வாய்க்கால் அருகிலெழும்
பசிய கோரை அழகினைப்பார்,
சாயும் வேளை மெதுவாகச்
சாய்நீ அப்பா சொல்கின்றேன் :
ஆயின் இதுவும் முன்னுளோர்
அழகின் செல்வி அனுதினமும்
நேய மாக நெய்பூசி
நீட்டி வளர்த்த பூங்குழலே. 12

நின்ற துயரம் நீங்கிடவே
நேருந் துயரம் மாறிடவே
இன்றிக் கிண்ணம் நிறையஎனக்(கு)
இனிய மதுநீ வார்த்திடம்மா
அன்றி நாளைக் கென்பாயேல்
அந்த 'நாளை' வருமுன்னம்
சென்ற கோடி ஆண்டுகளில்
சேர்ந்தொன் ருகிப் போவேனே. 13

அரிய இனிய குணமுடையர்
அறிவும் புகழும் மிகவுடையர்
மருவும் உலகம் மதிக்கவரு
மணியே போல்வார் பலநண்பர்
பருகும் மதுவைச் சிறிதுமுனம்
பருகிப் பருகி மெல்லஎழுந்(து)
ஒருவர் ஒருவர் ஒருவராய்
உறங்க வீடு சென்றனரே. 14

இன்றைக் கின்றைக் கென்றேயா(து)
இரவும் பகலும் உழைத்திடுவீர்
அன்றி நாளைக் காமெனவே
அலுப்பில் லாது முயன்றிடுவீர்
ஒன்று சொல்வன் உண்மைமொழி
உறுதி யாகக் கொள்வீரே
என்றும் மூடர் நன்மையுமக்(கு)
இங்கும் இல்லை அங்குமில்லை. 15

நாடும் தெய்வம் இதுவென்று
ஞாலத் தறிய முயல்கின்றார்
தேடித் தேடிப் பார்த்ததெலாம்
திரைமேல் வந்த திரையாகும்
வாடி வாடி நோற்றதெலாம்
வாணாள் வீணாள் ஆனதுவே
பாடிப் பாடிப் பெற்றதெலாம்
பகலிற் கனவு கண்டதுவே. 16

பலநூல் கற்ற பண்டிதர்கள்
பலரும் சபைகள் பலகூடிக்
கலகம் வாதம் செய்திடுக
கண்டங் கிழிய முழங்கிடுக
மலரும் மலர்கள் வாடலுமிவ்
வாழ்வு நிலையா தோடலுமே
உலகம் கண்ட உண்மைகளாம்
உண்டோ மற்றொன் றுரைத்திடவே. 17

அன்றென் இளமைப் பருவத்தில்
அறிவிற் சிறந்த புலவரையும்
நன் று சீல முடையபெரு
ஞானி களையும் அடிபணிந்து
நின் று கேட்ட வா தங்கள்
நினைப்பின் அரிய ஆயிடினும்
சென் ற வாயில் வழியேதான்
திரும்பி அந்தோ! வந்தேனே. 18

அரிய பெரிய ஞானிகளோ(டு)
அறிவின் விதைகள் விதைத்துவந்தேன்
பெருகி ஞானம் வளர்ந்தோங்கப்
பேணிப் பணிகள் பலசெய்தேன்
உரிய காலைக் கண்டபலன்
உண்மை கூறின் இதுவேயாம்:
வருதண் ணீரைப் போல்வந்தேன்
மாயக் காற்றைப் போல்மறைந்தேன். 19

ஏனோ உலகில் வந்தேன்முன்
இருந்த இடமும் எவ்விடமோ
காணு றோடும் கதியேபோல்
கண்ட கண்ட படிபோனேன்
வானேக் கியபாழ் நிலமீது
வழங்கும் வாடைக் காற்றெனவே
யானோர் காலை வெளியேறில்
எங்கே குவனோ அறியேனே. 20

மண்ணை வலமாய்ச் சுற்றிவந்தேன்
வானும் அளந்து கணக்கிட்டேன்
நண்ணும் வழியில் பலசிக்கல்
நாடி நன்கு விளக்கி வந்தேன்
எண்ணும் மனிதர் தமையடையும்
இறப்பும் ஊழும் இவையென்று
திண்ண மாகச் சொல்லஎதும்
தெரியா திங்கே திகைத்தேனே. 21

இட்டிக் கதவு தெரிந்ததடா
திறவு கோலும் இல்லையடா
கட்டித் திரையும் கண்டதடா
கண்ணும் மயங்கி நின்றதடா
ஒட்டிச் சிறிது நேரமொ(ன்று)
உரைத்த உரையும் கேட்டதடா
நட்ட காலம் பின்னையடா
நான்நீ அற்றுப் போச்சுதடா. 22

இருளில் ஏகும் மக்களெலாம்
இடறி வழியில் வீழாமல்
அருளி அழைத்துச் செல்லவிதிக்(கு)
அளித்த தீபம் யாதென்றேன் ;
உருளும் வானம் எனைநோக்கி
'உணர்ந்தும் உணரா உணர்வென்னும்
மருளி ஞானம் உள(து)' என்ன
மாற்றம் தந்து சென்றதம்மா. 23

ஊனுர் உடலம் இதுவீழின்
உண்டாம் வாழ்வின் நிலையறிய
ஆனு ஆசை மிகவேஎன்
ஆன்மா வினையான் வேண்டிநின்றேன்
நானு வுலகும் நெடுநாளா
நாடி யலைந்து வந்ததுதான்
'யானே சொர்க்கம் நரகமெலாம்'
என்றே கூறி நின்றதுவே. 24

மண்ணை ஒருநாள் ஒருகுயவன்
மயக்கிப் பிசையும் வேளையிலே
திண்ணை யருகு சென்றிருந்தேன்,
செய்யுந் தொழிலும் கண்டிருந்தேன் ;
'அண்ணு! மெல்ல மெல்ல'என
அமைந்த அழுகைக் குரல்கேட்டேன்,
கண்ணிற் காணு நாவாலே
களிமண் கரைவ தெனவுணர்ந்தேன். 25

மண்ணு மனிதர் வாழ்வென்றும்
வழுவி வழுவிப் போகுமெனச்
சொன்னுர் சொன்ன சொல்லையின்னும்
சொல்லிச் சொல்லிப் பயனெதுவோ
இந்நாள் இனிய நாளானல்
இறந்த நாளுக் கிரங்குவதேன்
பின்னுள் எண்ணி நடுங்குவதேன்
பெண்ணே! கிண்ணம் நிறையம்மா. 26

அல்லும் பகலும் விவேகத்தால்
அடைந்த கவலைக் களவில்லை
தொல்லை நீங்க இன்றவளைத்
துரத்தி விட்டுத் துணிவாகச்
செல்வி திராட்ச வல்லிதரும்
தெய்வ மகளை மணந்துகொண்டேன்;
இல்லை துயரம் இல்லையினி
இன்பம் என்றும் இன்பமதே. 27

உண்ணும் மதுவும் நீயுள்ளம்
உருகி முத்தம் இடுமுகமும்
எண்ணும் பொருள்கள் முடிவதுபோல்
இன்மை யேயாய் முடியுமெனில்
மண்ணில் இந்நாள் நிலையும்இனி
வருநாள் நிலைபோல் இன்மையதாம்
திண்ணம் இந்த அளவினிலோர்
சிறிதும் குறையா தறிவாயே. 28

எல்லாம் இங்கோர் சூதாட்டம்
இரவும் பகலும் மாறாட்டம்
வல்லான் விதியே ஆடுமகன்
வலியில் மனிதர் கருவிகளாம்
சொல்லா தெங்கும் இழுத்திடுவான்
ஜோடி சேர்ப்பான் வெட்டிடுவான்
செல்லா தாக்கி ஒவ்வொன்றாய்த்
திரும்ப அறையில் இட்டிடுவான். 29

நாடும் வெற்றி தோல்விகள்ளங்
நாளும் பந்து விரும்பிடுமோ
ஆடு மவரின் அடிக்கேற்ப
அங்கும் இங்கும் அலைந்திடுமால்
நீடும் இந்த நிலமீது
நின்னைத் தூக்கி இட்டஅவன்
ஈடு செய்வான் இரங்கிடுவான்
யாவும் அறிவான் நன்கறிவான். 30

எழுதிச் செல்லும் விதியின்கை
எழுதி எழுதி மேற்செல்லும்
தொழுது கெஞ்சி நின்றாலும்
சூழ்ச்சி பலவும் செய்தாலும்
வழுவிப் பின்னாய் நீங்கியொரு
வார்த்தை யேனும் மாற்றிடுமோ
அழுத கண்ணீ ராறெல்லாம்
அதிலோர் எழுத்தை அழித்திடுமோ. 31

பாரின் மீது கவிழ்த்தஒரு
பானை யாமிவ் வானகமே
சாரு மிதன்கீழ் எவ்வுயிரும்
தங்கி வாழ்ந்து மறைந்திடுமால்
யாரும் இதனை நோக்கிவரம்
இரந்து வேண்டி நிற்பாரோ
தேரின் இதுவும் நம்மைப்போல்
திகைத்தெங் நாளும் சுழன்றிடுமே. 32

வழியிற் குண்டு குழிவெட்டி
வலையுங் கட்டி மதுவுண்டு
விழவோர் விதியும் அந்நாளே
விதித்து வைத்தென் கேடெல்லாம்
அழியாப் பாவம் அதனாலே
ஆன வினைவென் றறைவாயோ
தெளியா துலகில் என்றென்றும்
திகைத்து மறுகி நின்றேனே. 33

இற்ற மண்ணால் மனிதனையும்
எழுப்பி ஈடன் ஆளவிட்டுச்
சுற்றும் அரவும் அவ்விடத்தே
சூதாய்ப் பதுங்க வைத்தவனே
முற்றும் பாவி என அவன்றன்
முகத்திற் கரியைப் பூசியஅக்
குற்றம் நீங்க மன்னிப்புக்
கொடுத்து நீயும் பெறுவாயே. 34

மண்ணிற் செய்த கலமுடையின்
மண்ணில் மண்ணாய்ப் போகுமென
எண்ணி முன்னாள் அக்குயவன்
எனையும் மண்ணில் வனைந்தனனால்
உண்மை இதனை உள்ளத்தில்
ஊன்றி உணரா மாந்தரெலாம்
வெண்மை பேசித் திரிபவரே
வீணாய் வாதம் செய்பவரே. 35

வந்த வந்த மனிதரெலாம்
வளைவும் நெளிவும் கண்டென்னைச்
சந்த மில்லாப் பானையெனத்
தள்ளி வைத்துச் சென்றனரால்
அந்த நாள்அக் குயவன்கை
ஆட்டத் தாலே நேர்ந்தபிழைக்(கு)
இந்த நாளில் ஏழைஎனை
ஏனோ குறைகள் கூறுவரே. 36

உண்ட வெறியில் முன்னொருநாள்
உண்ட கலத்தை உடைத்தெறிந்தேன்
துண்டு துண்டாய்ப் போனகலம்
துணிந்து மெல்ல எனைநோக்கிப்
'பண்டு யானும் உன்வாழ்வைப்
பாரில் அடைந்தேன் நீயுமெனக்(கு)
அண்டும் இந்த வாழ்வைஇனி
அடைவாய் உண்மை' என்றதடா. 37

நலஞ்செய் பன்னீர் நாடியொரு
நந்த வனத்தை நானடைந்தேன்
உலர்ந்து வெந்து கரிந்தங்கோர்
உரோஜா நின்ற நிலைகண்டு
'கலந்த நோயும் யா(து)' என்றேன் ;
காதில் மெல்ல 'யான்முன்னம்
மலர்ந்த முகமாய் விளையாடி
வாழ்ந்த இடமீ(து)' என்றதம்மா. 38

வசந்த ருதுவும் வந்திடுமோ
வாச மலர்கள் பூத்திடுமோ
கசிந்து பாடும் குயிலின்னுட
காது குளிரச் செய்திடுமோ
இசைந்த இளமைப் பருவத்தின்
இனிமை இனியும் எய்துவனோ
அசைந்த உள்ளம் தேறுமொழி
ஆரே கூற வல்லாரே ? 39

நெஞ்சே! நீயும் எத்தனைநாள்
நெருப்பில் மூழ்கி நின்றிடுவாய்
வஞ்ச உலகில் மற்றெவையும்
மறந்து நீக்கி யறவிட்டுத்
தஞ்சமாக நட்பொன்றும்
தழைக்கும் ரோஜா வனமொன்றும்
விஞ்ச மதுவுண் கலமொன்றும்
விரும்பி வேண்டிப் பெறுவாயே. 40

அன்பே! யானும் நீயும் இசைந்(து)
அயலில் எவரும் அறியாமல்
வன்பே உருவாம் விதியினையும்
வளைத்துள் ளாக்கி முயல்வோமேல்
துன்பே தொடரும் இவ்வுலகைத்
துண்டு துண்டாய் உடைத்துப்பின்
இன்பே பெருகி வளர்ந்திடுமோர்
இடமாய்ச் செய்ய இயலாதோ. 41

இருளின் வாயிற் படிதாண்டி
எமக்கு முன்னே சென்றவர்கள்
கருது கோடி கோடியின்மேல்
கணக்கில் லாதார் ஆயிடினும்
ஒருவ ரேனும் வழியிதுவென்(று)
உண்மை கூற வந்தனரோ
அரிய வழியை நாமும் இனி
அளந்து காண வேண்டுமடா. 42

மண்ணுக் கிடு பொன்கேட்டால்
வலியில் மனிதர் என்செய்வார்
கண்ணிச் செய்த ஒப்பந்தம்
கண்ணிற் கண்ட தொன்றுமில்லை
திண்ண மாக இவ்வழக்குத்
தீரா வழக்கே யாகுமப்பா
எண்ணி முடிவு செய்திடுவார்
யாவர் உள்ளார் எங்குள்ளார். 43

65. பாரசிகத் தனிப்பாடல்கள்

இல்லாப் பொருளுக் கேங்காமல்
　　இருக்கும் பொருளும் எண்ணுமல்
எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான்
　　இரங்கி அளக்கும் படிவாங்கி
நல்லார் அறிஞர் நட்பையுநீ
　　நாளும் நாளும் நாடுவையேல்
நில்லா உலகில் நிலைத்தசுகம்
　　நீண்டு வளரும் நிச்சயமே. 1

உயிரின் ஒளியும் மணமுமெலாம்
　　உன்பே ரருளில் உதிப்பனவாம்
மயலின் மாசு நீங்கிடவே
　　வறுமை சூழ வைத்தனை நீ
எயிலும் அரணுங் காப்பதிலுன்
　　இணையா மடிகட் கிணையாமோ
அயலும் காவா மனிதருல(கு)
　　அனைத்துங் காக்கும் ஆண்டவனே. 2

எல்லாம் வலியாய் நின்வலிதான்
　　எங்கும் வெளியாம் வேளையிலே
நல்லா றறியா நாத்திகரும்
　　நம்பி உனையே நாடிடுவார்
வில்லார் கதிரோன் விண்ணின்று
　　விளங்கி ஒளியைப் பொழிகையிலே
பொல்லா வாவல் இருள்நோக்கிப்
　　போக வழிதான் கண்டிடுமோ. 3

'யாரும் சிறியர் யான்பெரியன்
　　எதிலும் சிறந்த தென்னலமாம்
பாரில் எனக்கீ டில்லை' எனப்
　　பயனில் மொழிகள் பகர்வதுமென்
சேரும் உலகப் பொருளையெலாம்
　　தெரிய நோக்கித் தனைநோக்காச்
சீரின் அமைந்த கண்மணியின்
　　செயலை நோக்கித் தெளிவீரே. 4

அல்லும் பகலும் பலநூல்கள்
　　ஆய்ந்து கற்றேன் அவையாவும்
வெல்லும் வெற்றி ஈகையினால்
　　விளைந்த புகழை விரித்ததலால்
தொல்லை ஆன்ம நிலையிதெனச்
　　சொன்ன சொற்கள் ஒன்றுமிலை
கல்லும் முள்ளும் கடந்துழன்றும்
　　கனியைக் கண்ணுற் கண்டிலனே. 5

ஐயோ அறியா மானிடரே
    ஆசைப் பேயின் அடிமைகளே
எய்யா தென்றும் வான்நோக்கி
    இரங்கி அழுது நிற்பதுமேன்
மெய்யாய் அன்று படைத்தஅவன்
    மேலியா தும்மைக் காவானே
கையால் மரத்தை நட்டவர்கள்
    கருத்தாய் நீரும் வார்க்காரோ. 6

புந்தி ஈசன் திருவடியிற்
    பொருந்தா உலகம் பொய்யுலகம்
முந்து துயரம் மூடுலகம்
    மூட உலகம் எந்நாளும்
வெந்து தீயும் நரகினுக்கு
    விறகு தேடி இடுமுலகம்
இந்த உலகில் ஏனையா
    இன்னும் ஆசை வைப்பாய்நீ. 7

மண்ணிற் பாவம் செய்யாத
    மனிதர் ஒருவர் உண்டோசொல்
மண்ணிற் பாவம் செய்யாது
    வாழும் வாழ்க்கை எளிதோசொல்
மண்ணிற் பாவம் செய்தவரை
    மாறா நரகில் இடுவாயேல்
மண்ணில் உன்னைப் பெருங்கருணை
    வள்ளல் என்ப திசைவாமோ. 8

மானே வளர்த்த கையாலே
வஞ்சப் புலியும் வளர்த்திந்தக்
கானில் வேட்டை காணுமவர்
கருணை உடையர் ஆவாரோ
ஞானக் கண்ணின் பார்வையிலே
நன்மை தீமை வேறுமோ
தேனைப் பொழியுஞ் சொல்லாய்!நீ
தெரிந்து கூற வேண்டுவனே. 9

'புயலே யனைய கொடையாளர்
புவன மடங்காப் புகழுடையார்
இயலும் கல்விக் கிணையில்லார்'
எனவே தத்தம் முன்னோரின்
செயலும் குணமும் சிறப்பும்அனு
தினமும் மிகவே போற்றிடுவீர்
வயலைப் பயிர்செய் யாதுபழ
வைக்கோல் கிண்டிப் பயனெதுவோ. 10

துயர மடர்ந்து வளர்ந்துன்னைச்
சுற்றி வளையும் வேளையிலே
முயலும் முயற்சி யின்றிஒரு
மூலை தேடி யிருப்பதும்என்
அயலி லுள்ளார் படும்பாடும்
அழுகண் ணீரும் கண்டுனது
மயலை முற்றும் மாற்றுவையே
மனத்தை நன்றாய்த் தேற்றுவையே. 11

நண்ணும் உடைமை யாவையும்நீ
நாசஞ் செய்து நாடுவையேல
உண்மை யாக உன்னையுமே
உணர்ந்து கொள்வாய் ஐயமில்லை
மண்ணின் ஆசை நீங்கின் அருள்
வள்ளல் ஆசை ஓங்கிவரும்
எண்ணும் உள்ளத் தாசையிரண்(டு)
இருக்க இடமும் உண்டோடா. 12

ஆழி சூழும் உலகாளும்
அரச னாக வேண்டுமெனில்
வாழும் வாழ்வில் உன்னையும்நீ
மறந்து வாழ வேண்டுமடா
ஏழை யாகி எளியவரின்
எளிய னாக வேண்டுமடா
தோழ னாகி யாவர்க்கும்
தொண்ட னாக வேண்டுமடா. 13

வீடும் பழவீ டாகுதடா
விட்டம் கூரை சுவரெல்லாம்
ஆடி அலைந்து விழுநாளும்
அண்டி அண்டி வருகுதடா
நாடி இதனை இன்னும்நீ
நம்பி மோசம் போகாமல்
பாடிப் பாடி எம்பெருமான்
பாதம் போற்றி வாழ்வாயே. 14

ஈசன் அருளைப் பெறுவதிலும்
இடையே தரகர்க் கிடமுண்டோ
பேசின் இவர்செய் சூதுலகில்
பெரிய சூதென் றறியாயோ
பூசு நீறும் கண்டிகையும்
புரிமுந் நூலும் பூண்டதலால்
காசு பணத்தின் ஆசையவர்
கடந்த தில்லை இல்லையடா. 15

தேடும் ஈசன் திருவடியிற்
சேர வழியொன் றுண்டதனை
நீடு வழியாய்ச் சிறுவழியாய்
நிகழச் செய்வோன் நீயேயாம்
நாடும் கோயில் மடங்களெலாம்
நம்பன் அடியார் அவ்வழியில்
கூடித் தங்கும் நிழல்களாம்
குடிக்குந் தண்ணீர்ப் பந்தல்களாம். 16

மண்ணை மண்ணில் உதறிவிட்டு
மாசு மறுவொன் றில்லாமல்
விண்ணிற் செல்ல வல்லதெனில்
விளங்கும் ஆன்மா இப்புவியில்
நண்ணி இந்த நாள்வரையும்
நலிந்து சிறையில் இருந்ததனை
எண்ணி வெட்கம் அடையாதோ
இதன்மேல் வெட்கம் வேறுண்டோ? 17

யானும் நீயும் இறந்தபினும்
    இராஜ ராஜன் பட்டபினும்
ஊன மின்றி இவ்வுலகம்
    ஊழி ஊழி நின்றிடுமால்
கூனக் கிழவி ஒருசிறுகல்
    குனிந்து வீசி எறியிலதை
மானக் கடலும் மந்தரமா
    மலையென் றெண்ணி மலைந்திடுமோ. 18

ச மூ க ம்

66. தைப் பொங்கல்

பொங்கல்இன்று பொங்கல்
புதுவருஷப் பொங்கல்
மங்கலங்கள் பொங்க
மனையிலிடும் பொங்கல். 1

சந்தனத்தைக் குழைத்துத்
தரையைமெழு கிடுவோம் ;
சிந்துரத்தாற் கோலம்
சேரஅதில் அமைப்போம். 2

எங்கள்கண பதியை
எழுந்தருளச் செய்வோம் ;
மங்கலநற் பொருள்கள்
வரிசைகொள வைப்போம். 3

வாசமிக வீசும்
மலரெடுத்து வருவோம் ;
நேசமொடு தூவி
நின்றுதொழு திடுவோம். 4

இலைகள்விரித் திடுவோம்
இளநீர்கள் வைப்போம் ;
குலைகுலையாய்க் கனிகள்
கொண்டுவந்து வைப்போம். 5

பச்சைமஞ்சள் இஞ்சி
படைபடையாய் வைப்போம்;
இச்சைதரு கரும்பும்
இடையிடையே நடுவோம். 6

அகில் விறகை மாட்டி
அடுப்பிலெரி மூட்டி,
பகவனடி போற்றிப்
பானையேற்றி வைப்போம். 7

தங்கத்தினால் பானை,
தரளமென அரிசி,
பொங்கலும்பால் பொங்கல்,
புத்தமுதப் பொங்கல்! 8

பானையுமே பொங்கிப்
பால்வடியும் வேளை
வானமெழக் குரவை
வழங்கிவலம் வருவோம். 9

கடவுட்கமு தளிப்போம்
காகத்துக்கும் இடுவோம்
உடனிருந்தெல் லோரும்
உண்டுமகிழ்ந் திடுவோம். 10

67. உடல் நலம் பேணல்

உடலின் உறுதி உடையவரே
உலகி லின்பம் உடையவராம்
இடமும் பொருளும் நோயாளிக்(கு)
இனிய வாழ்வு தந்திடுமோ ? 1

சுத்த முள்ள இடமெங்கும்
சுகமு முண்டு நீயதனை
நித்தம் நித்தம் பேணுவையேல்
நீண்ட ஆயுள் பெறுவாயே. 2

காலை மாலை உலாவிநிதம்
காற்று வாங்கி வருவோரின்
காலைத் தொட்டுக் கும்பிட்டுக்
காலன் ஓடிப் போவானே. 3

ஆளும் அரசன் ஆனாலும்
ஆகும் வேலை செய்வானேல்
நாளும் நாளும் பண்டிதர் கை
நாடி பார்க்க வேண்டாமே. 4

கூழை யேநீ குடித்தாலும்
குளித்த பிறகு குடிஅப்பா
ஏழை யேநீ ஆனாலும்
இரவில் நன்றாய் உறங்கப்பா. 5

மட்டுக் குணவை உண்ணுமல்
வாரி வாரித் தின்பாயேல்
திட்டு முட்டுப் பட்டிடுவாய்
தினமும் பாயில் வீழ்ந்திடுவாய். 6

தூய காற்றும் நன்னீரும்
சுண்டப் பசித்த பின்னுணவும்
நோயை ஓட்டி விடுமப்பா
நூறு வயதும் தருமப்பா. 7

அருமை உடலின் நலமெல்லாம்
அடையும் வழிகள் அறிவாயே
வருமுன் நோயைக் காப்பாயே
வையம் புகழ வாழ்வாயே. 8

---

68. நாட்டுக்கே உழைப்போம்

என்றும் தமிழ்மக்கள் யாவரும் ஒத்திணங்கி
ஒன்றித்து நின்றல் உயர்வுண்டாம் - அன்றெனில்
மானம்போம் செல்வம்போம் மானிடவாழ் விற்குரிய
தானம்போம் யாவும்போம் தாழ்ந்து. 1

பண்டைத் தமிழர் பழம்பெருமை பாடியின்னும்
மண்டை யுடைத்து வருந்துவதேன் - அண்டுமிக்
காலத்திற் கேற்றகல்வி கற்றுக் கடைப்பிடித்து
ஞாலத்தில் வாழ்ந்திடுவோம் நன்கு. 2

வாணிகம் செய்வோம் வயலிற் பயிர்செய்வோம்
காணரிய கைத்தொழிலும் கண்டு செய்வோம்-பேணிநம்
சந்தத் தமிழ் வளர்ப்போம் தாய்நாட்டுக் கேயுழைப்போம்
சிந்தை மகிழ்ந்து தினம். 3

---

69. யாருக்குச் சொந்தம்?

பாடு படுபவர்க்கே - இந்தப்
பாரிடம் சொந்தமையா
காடுதிருத்தி நல்ல - நாடு
காண்ப தவரலவோ. 1

மந்திரம் ஓதுவதால் - எங்கும்
வயல் விளைவதுண்டோ?
தந்திரப் பேச்சாலே - அரிசி
சாதம் ஆயிடுமோ? 2

கட்டும் ஆடையாகப் - பருத்தி
காய்த் தளிப்பதுண்டோ?
சட்டி பானையெலாம் - மண்ணில்
தழைத் தெழுவதுண்டோ? 3

உழுது பயிர்செய்வோன் - வயிற்றுக்
குணவு பற்றுமல்
அழுதழுது நிதம் - நிற்ப
தறியீரோ ஐயா! 4

ஆடை நெய்திடுவோன் - போர்க்க
ஆடை யில்லாமல்
வாடைகொண்டு நிதம் - கிடந்து
வருந்தலாமோ ஐயா ! 5

வீடு கட்டுமொரு - கொத்தன்
விடுதி யில்லாமல்
ஆடு மாடுகள்போல் - உலகில்
அலையலாமோ ஐயா! 6

கோடி கோடியாக - நீங்கள்
குவித்திடும் லாபம்
வாடும் எம்மக்கள் - உண்ணு
வயிற்றுச் சோறலவோ ? 7

மனம் திரியாமல் - காலை
மாலை எப்பொழுதும்
குனிந்து வேலைசெய்வோர் - கும்பி
கொதிக்கலாமோ ஐயா ! 8

வாழ வேண்டுமெனில் - தொழில்கள்
வளர வேண்டுமையா
ஏழை என்றொருவன் - உலகில்
இருக்க லாகாதையா ! 9

70. ஓர் ஏழையின் பிரார்த்தனை

மேலை நாட்டிலெங்கோ - மூண்ட
வெந்தழல் இன்றெழுந்து
ஞால முழுவதுமே - பற்றி
நாவிட் டெரியுதையோ. 1

நாலு திசையும் சண்டை - கடலின்
நடுவி லெங்கும் சண்டை
மூலபலச் சண்டை - இதுதான்
முடியும் நாளெதுவோ. 2

விண்ணிடி போல விழும் - குண்டுகள்
வீழ்ந்து பொசுக்கிடாமல்
மண்ணுக்குள் நண்டுகள்போல் - மனிதர்
மறைவதெனிதோ ஐயா. 3

சிங்கபுரம் போச்சு - பர்மா
தேசமும் பாழாச்சு
தங்கிடம் காணுமல் - மக்கள்
தத்தளிக் கின்றுரையோ. 4

போரி லெழுந்த பஞ்சம் - பாரத
பூமியைத் தாக்குதையோ
நேருங் கொடுமையெல்லாம் - நினைக்க
நெஞ்சு துடிக்குதையோ. 5

குடிக்கக் கூழுமில்லை - அடுப்பைக்
கோழி கிண்டுதையா
இடுப்புத் துணிக்குநான் - படும்பா(டு)
யாவர் அறிவாரையா. 6

எண்ணெய் கிடையாமல் - வீடும்
இருளடையு தையா
தண்ணீர் விளக்கெரிக்கும் - தெய்வ
சக்தி எமக்குமுண் டோ. 7

குழந்தை பசித்தழுதால் - தாயும்
கூட அழுவதல்லால்
எழுந்த பசியாற்ற - வீட்டில்
எப்பொருள் உண்டையா. 8

ஆழி கடந்துவந்த - ரெங்கூன்
அரிசிச் சரக்கை நம்பி
வாழலாம் என்றிருந்தோம் - இன்று
வயிறு காய்ந்துநின்றோம். 9

சீனத்துப் பட்டெங்கே - உயர்ந்த
சீமைத் துணிகளெங்கே
மானத்தைக் காக்கஇந்நாள் - எந்த
மல்பீஸைக் கண்டோமையா. 10

பேச வலியுமில்லை - கொண்ட
பிணிக்கு மருந்துமில்லை
காசெதும் கையிலில்லை - கேட்டால்
கடன் தரு வாருமில்லை. 11

தேசத் தலைவரெல்லாம் - இன்று
சிறையில் வாடுகின்றார்
நாசக் களரியாகி - நாடு
நடு நடுங்குதையோ. 12

என்ன செய்திடுவோம் - தெய்வமே
எவ்விடம் போய்ப் பிழைப்போம்
உன்னருள் அல்லாமல் - எமக்கிங்(கு)
உதவி வேறுமுண்டோ. 13

பண்டம் மலியவேண்டும் - எங்கும்
பயிர் செழிக்க வேண்டும்
சண்டைகள் ஓயவேண்டும் - எவரும்
சகோதரர் ஆகவேண்டும். 14

குடியரசு வேண்டும் - சுதந்திரக்
கொடி பறக்க வேண்டும்
அடிமை வாழ்வுமினி - உலகில்
அறவொழிய வேண்டும். 15

இந்த வரங்களெல்லாம் - ஈசா
இரங்கி அளித்திடுவாய்
சந்ததம் உன்பதமே - போற்றித்
தலை வணங்குகின்றேன். 16

71. ஒற்றுமையின் உயிர்நிலை

ஒற்றுமை யாக உழைத்திடுவோம் - நாட்டில்
உற்ற துணைவராய் வாழ்ந்திடுவோம்
வெற்றுரை பேசித் திரிய வேண்டாம் - இன்னும்
வீணாய்ப் புராணம் விரிக்கவேண்டாம். 1

கூடி விருந்துண்ண வேண்டவில்லை - பெண்ணைக்
கொண்டு கொடுக்கவும் வேண்டவில்லை
நாடி எவரொடும் நட்பினராய்த் - தேச
நன்மைக் குழைப்பதில் நஷ்டமுண்டோ. 2

கீரியும் பாம்புமாய்ச் சண்டையிட்டு - சாதி
கீழென்றும் மேலென்றும் நாட்டிவிட்டு
பாரதத் தாய்பெற்ற மக்களென்று - நிதம்
பல்லவி பாடிப் பயனெதுவோ. 3

வேதன் முகத்தில் உதித்தவரே - இங்கு
மேலா யெழுந்த குலத்தினராம்
பாத மதில்வந்த பாவியரே - என்றும்
பாரில் இழிந்த அடிமைகளாம்! 4

வாயில் விஷமுண்டு பாம்பினுக்குக் - கொட்டும்
வாலில் விஷமுண்டு தேளினுக்குத்
தாயிற் சிறந்த பிரமனுக்கும் - இரு
தாளில் விஷமுண்டோ சாற்றுவீரே. 5

உச்சி மரத்திற் சுவைக்கனியும் - தூரில்
ஓடிப் பரந்தெழும் வேரதனில்
நச்சுக் கனியும் பழுத்த பலாமரம்
நானிலத் தெங்குமே கண்டதுண்டோ. 6

சாதி இரண்டலால் வேறுளதோ - ஔவைத்
தாயின் உரையும் மறந்தீரோ
ஆதி இறைவன் வகுத்ததுவோ - மக்கள்
ஆக்கிய கற்பனை தானிதுவோ. 7

நாயனார் வந்த திருக்குலத்தை - உயர்
நந்தனார் வந்த பெருங்குலத்தைத்
தீய குலமெனத் தள்ளுவரேல் - அது
தெய்வம் பொறுக்கும் செயலாமோ. 8

வேதிய ராலே மழைவருமேல் - வயல்
வேலை செய்யாது விளைந்திடுமோ
வாத மெலாம்கட்டி வைத்திடுவோம் - ஒத்து
வாழ்வதை மேற்கொண் டுழைத்திடுவோம். 9

வீட்டுக்குள் சண்டைகள் போடுவதேன் - கூரை
வெந்து விழுவதும் கண்டிலிரோ
நாட்டுக்கு நன்மையை நாடுபவர் - இந்த
நாடகம் ஆடல் நகைப்பலவோ. 10

மானமே வாழ்வின் உயிர்நிலையாம் - அதை
மாசுறச் செய்தல் கொடுங்கொலையாம்
ஈன சாதியெனும் பேச்சினைப்போல் - நெஞ்சை
ஈர்ந்திடும் வாளொன்று வேறுளதோ. 11

மன்னுயிர்க் காக முயல்பவரே - இந்த
மாநிலத் தோங்கும் குலத்தினராம்
தன்னுயிர் போற்றித் திரிபவரே - என்றும்
தாழ்ந்த குலத்தில் பிறந்தோரம்மா. 12

72. தீபாவளிப் பண்டிகை

தொழிலாளி பாட்டு

பண்டிகை தீவாளிப் பண்டிகையாம் - இந்தப்
பாரத நாட்டுக்கோர் பண்டிகையாம்
தண்டிகை மன்னவர் ஏழை எளியவர்
சந்தோஷம் கொண்டாடும் பண்டிகையாம். 1

ஆண்டிலோர் தீபா வளியாமடா - அதை
ஆண்டியுங் கொண்டாட வேண்டுமடா
தீண்டு துயர்போகும் நாளிதடா - உள்ளம்
தேடித் தவித்திடும் நாளிதடா. 2

உற்றூர் உறவினர் யாவருமே - கூடி
ஒன்ருக உண்டிடும் நாளிதடா
வற்ருத செல்வம் படைத்தவர்போல் - நாம்
வாழ்வின் நலம்பெறும் நாளிதடா. 3

வாழத் தயங்குமிக் காலத்திலே - துளி
வாழ்வை யளித்திடும் நாளிதடா
ஏழைக் கிரங்கி நரகாசுரன் - முன்னம்
ஈசனை வேண்டிய நாளிதடா. 4

சென்றதை எண்ணி வருந்தாதேடா - இனிச்
சேர்வதும் எண்ணி நடுங்காதேடா
இன்றைக் கிருப்பதே உண்மையடா - நாளை
எப்படி யோதெரி யாதேயடா. 5

எங்கே யிருந்துநாம் வந்தோமோ - இனி
எவ்விடம் சென்றுதான் சேருவமோ
இங்கே அறிந்தவர் யாவரடா - அந்த
ஏடுகள் உண்மை இயம்புமோடா. 6

ஆண்டுக் கொருமுறை யாகிலும் எஞ்சினுக்(கு)
ஆயில் இடுவ தறியாயோடா
வேண்டிப் பிரமன் படைத்த உடலிது
வேலைகள் செய்தலுக் காதோ அடா. 7

நல்லெண்ணெய் பூசிக் குளிப்போமடா - நல்ல
நல்ல உணவுகள் உண்போமடா
அல்லும் பகலும் உழைப்பதெல்லாம் - வயி(று)
ஆரப் புசிப்பதற் கல்லவோடா. 8

இட்டெலி வீரர்தென் னிந்தியராம் - என்ப(து)
இன்றுநாம் காட்டி விடுவோமடா
சட்டினி நண்பன் துணையிருக்க - அதிற்
சந்தேக முண்டோநீ சொல்வாயடா. 9

தேடிச் செலவுசெய் யும்பொருள் நம்பொருள்
சேர்த்துவைக் கும்பொருள் யார்பொருளோ
வாடி வயிற்றுக்கொன் றீயாத லோபிக்கிவ்
வையக வாழ்வேது முண்டோ அடா. 10

சின்னஞ் சிறுவர் சிறுமியரை - இன்று
சிங்காரம் செய்துநாம் பார்ப்போமடா
கன்னத் தவரிடும் முத்தமொன் றுக்(கு) - இந்தக்
காசினி முற்றுமீ டாகுமோடா. 11

பெண்டுகள் பிள்ளைகள் செய்த கதருடை
பீதாம் பரத்தினும் மேலாமடா
கொண்டாடிப் பண்டிகை நாளில் அணிந்திடில்
கோடி கோடிப்புண்யம் உண்டாமடா. 12

இட்டமான பாடல் பாடுவோமே - நல்ல
இன்பக் கதைகளைச் சொல்லுவோமே
வட்டமாய்ச் சுற்றி யிருப்போமே - இன்று
வந்த விகடனைப் பார்ப்போமே. 13

73. பெண்களின் உரிமைகள்

மங்கைய ராகப் பிறப்பதற்கே - நல்ல
மாதவஞ் செய்திட வேண்டுமம்மா
பங்கயக் கைநலம் பார்த்தலவோ - இந்தப்
பாரில் அறங்கள் வளருமம்மா. 1

அல்லும் பகலும் உழைப்பவரார் - உள்ளத்(து)
அன்பு ததும்பி யெழுபவரார்
கல்லும் கனியக் கசிந்துருகித் - தெய்வ
கற்பனை வேண்டித் தொழுபவரார்? 2

ஊக்கம் உடைந்தழும் ஏழைகளைக் - காணில்
உள்ளம் உருகித் துடிப்பவரார்
காக்கவே நோயாளி யண்டையிலே - இரு
கண்ணிமை கொட்டா திருப்பவரார்? 3

சிந்திய கண்ணீர் துடைப்பவரார் - பயம்
சிந்தை யகன்றிடச் செய்பவரார்
முந்து கவலை பறந்திடவே - ஒரு
முத்த மளிக்க வருபவரார்? 4

உள்ளந் தளர்வுறும் நேரத்திலே - உயிர்
ஊட்டும் உரைகள் உரைப்பவரார்
அள்ளி யெடுத்து மடியிருத்தி - மக்கள்
அன்பைப் பெருக்கி வளர்ப்பவரார்? 5

நீதி நெறியில்லா வம்பருமே - நல்ல
நேர்வழி வந்திடச் செய்பவரார்
ஓதிய மானம் இழந்தவரை - உயர்
உத்தம ராக்க முயல்பவரார்? 6

ஆவி பிரியும்அவ் வேளையிலே - பக்கத்(து)
அன்போ டகலா திருப்பவரார்
பாவி யமனும் வருத்திடாமல் - ஈசன்
பாதம் நினைந்திடச் செய்பவரார்? 7

ஏங்கிப் புருஷனைத் தேடியழும் - அந்த
ஏழைக் கிதஞ்சொல்லி வாழ்பவரார்
தாங்கிய தந்தை யிழந்தவரைத் - தினம்
சந்தோஷ மூட்டி வளர்ப்பவரார்? 8

சின்னஞ் சிறிய வயதினிலே - ஈசன்
சேவடிக் கன்பெழச் செய்பவரார்
உன்னும் இளமைப் பருவமெலாம் - களிப்(பு)
உள்ளம் பெருகிடச் செய்பவரார்? 9

மண்ணக வாழ்வினை விட்டெழுந்து - மனம்
மாசிலா மாணிக்க மாயொளிர்ந்து
விண்ணக வாழ்வை விரும்பிடவே - நிதம்
வேண்டிய போதனை செய்பவரார்? 10

அன்பினுக் காகவே வாழ்பவரார் - அன்பில்
ஆவியும் போக்கத் துணிபவரார்
இன்ப உரைகள் தருபவரார் - வீட்டை
இன்னகை யாலொளி செய்பவரார்? 11

இப்பெரு நற்கரு மங்களெலாம் - உமக்(கு)
ஈசன் அளித்த உரிமைகளாம்
மெய்ப்பணி வேறும் உலகிலுண்டோ - இன்னும்
வேண்டிப் பெறுவரம் ஒன்றுளதோ? 12

மங்கைய ராகப் பிறந்ததனால் - மனம்
வாடித் தளர்ந்து வருந்துவதேன்
தங்கு புவியில் வளர்ந்திடும் கற்பகத்
தாருவாய் நிற்பதும் நீரலவோ? 13

செம்மையிற் பெற்ற குணங்களெல்லாம் - நீங்கள்
செய்வினை யாலே திருத்துவீரேல்
இம்மைக் கடன்கள் முடித்திடவே - முத்தி
எய்திச் சுகமா யிருப்பீரே. 14

74. தீண்டாதார் விண்ணப்பம்

'ஆண்டிப் பண்டாரம்' மெட்டு

விண்ணப்பஞ் செய்தோம் - விடையை
வேண்டிக் கொள்கின் றோம்

கண்ணப்பன் பூசைகொளும்
கடவுள் திருக்கோயிலிலே
நண்ணக்கூடாதோ நாங்கள்
நடையில்வர லாகாதோ ? 1

என்பிணையுந் தோலிணையும்
ஏந்துகின்ற சிவபெருமான்
அன்பபிரமக் காலயத்தில்
அருள்செய்ய மாட்டாரோ ? 2

சிலந்திக்கும் வரமளித்த
சிவபெருமான் திருவடியை
நலம்பெறவே கண்டுநாங்கள்
நமஸ்கரித்தல் ஆகாதோ ? 3

---

3. சிலந்திக்கு வரமளித்தது திருவானைக்காவில் ; சிலந்தி கோச்செங்கட்சோழராகப் பிறந்தது.

பெற்றனெனும் சாம்பானுக்குப்
பேறளித்த பெருமானை
வற்றாத அன்பொடுயாம்
வணங்குதலும் வழுவாமோ ? 4

நந்தனுக்குப் பதமளித்த
நடராசன் எங்களுக்கும்
சொந்தமெனக் கூறுவதில்
சொல்லிழுக்கும் உண்டோஐயா ? 5

நந்தனுக்குப் பதமளித்த
நடராசன் கோயிலிலே
வந்தனைகள் செய்துநாங்கள்
வழிபடுதல் முறையலவோ ? 6

பண்ணமையப் பாடிவந்த
பறைச்சிக்கும் பரிசளித்த
கண்ணபிரான் திருவடியாம்
கண்டுதொழ லாகாதோ ? 7

பார்ப்பார்கள் தோள்சுமந்து
பாணரைமுன் திருக்கோயில்
சேர்த்தார்கள் என்றகதை
தெரியாதார் உண்டோஐயா ? 8

---

4. உமாபதிசிவாசாரியார் தில்லையிலே பெற்றான் சாம்பானுக்கு முத்தி கொடுத்தார். 7. திருமால் பறைச்சிக்குத் திருக்குறுங்குடியிலே அருள் செய்தார். 8. திருப்பாணாழ்வார் வரலாறு.

கள்ளுடனே ஆடுகோழி
கலந்துண்ணும் காளிதேவி
உள்ளிருக்கும் கோயிலிலே
உரிமைஎமக் கிலேயோஐயா ? 9

கள்ளுடனே ஆடுகோழி
கலந்துண்ணும் காளிதேவி
பள்ளரெமைக் கண்டவுடன்
பயந்தோடிப் போவாளோ ? 10

காப்பாற்றி நமையாளும்
கடவுளரும் மக்களுள்ளே
பார்ப்பார்கள் பறையரென்ற
பகுப்பேதும் வைத்ததுண்டோ ? 11

கோவிலிலே தீட்டேறிக்
குடிபுகுமோ குளிப்பவரின்
பாவமெல்லாம் கங்கையிலே
படிந்திடுமோ கூறுமையா. 12

தேவிருக்கும் கோயிலிலே
சென்றுநமஸ் காரம்செய்து
பாவமெலாம் போக்கிஎம்மைப்
பாரிடமும் தாங்காதோ ? 13

பூவாரம் அணிந்தபிரான்
பொன்னடிக்கீழ் நின்றெளியேம்
தேவாரம் பாடில்அவர்
செவிக்கின்பம் ஆகாதோ ? 14

பாவிகளை ஈடேற்றிப்
பதமளிக்கும் பரமசிவம்
கோவிலிலே எமைக்கண்டால்
குடிமுழுகிப் போய்விடுமோ? 15

காணுதற்குக் கண்ணளித்த
கடவுளடி கண்டுதொழ
வேணுமென்று மனிதருக்கும்
விருப்பமெழல் அதிசயமோ? 16

அண்டமெல்லாம் காக்குமீசன்
ஆலயத்தில் மக்களெம்மைக்
கண்டகண்ணைக் கழுவுவரோ
கருணைசெய்ய மாட்டாரோ? 17

தருமஉரு வாமீசன்
தமியரையும் கண்டவுடன்
கருணைவிழி அடைப்பாரோ
கனல்விழியைத் திறப்பாரோ? 18

குற்றமிலா எமைக்கண்டு
கோயிலையும் அடைக்கலாமோ
பெற்றவரைக் காணவரும்
பிள்ளைகளைத் தடுப்பாருண்டோ? 19

ஆண்டவனைக் கண்டுதொழ
ஆசைஎமக் கெழுந்திடாதோ
நீண்டமரஞ் செடியோநாங்கள்
நெடும்பாறை தானோஐயா? 20

பத்தியொடு கோயில்சென்று
பணிந்துபதம் பெறுவோமேல்
முத்தியிடம் போதாமல்
முழுமோசம் வந்திடுமோ? 21

வனத்திலொரு மரமாக
வளர்ந்தோமிலை மானிடரின்
இனத்தினிலே பிறந்தஇடர்
* இனிப்போதும் போதுமையா. 22

தாகமென்று வருபவர்க்குத்
தண்ணீரை அளியாமல்
ஆகமங்கள் ஓதிநிற்றல்
அழகாமோ அறமாமோ? 23

ஆலயத்திற் சென்றுதொழ
ஆணையிடும் ஔவைமொழி
ஞாலமிசை எங்களுக்கும்
நன்மைதராப் புன்மொழியோ? 24

ஆவுரித்துத் தின்பரேனும்
அரனடிக்கீழ் அன்பரெனில்
தேவரவர் என்றுரைக்கும்
திருமொழியும் வெறுமொழியோ? 25

சாதியினால் குறைவில்லை
தாழ்ந்தவரும் பத்தியினால்
வேதியரிற் பெரியரென
விளம்புமொழி வீண்மொழியோ? 26

25. திருமொழி : அப்பர் தேவாரம்.

சண்டாளர் ஆனாலும்
சக்கரத்தான் அடியவரேல்
கொண்டாடத் தக்கோரெனக்
கூறுவதும் பொய்மொழியோ ? 27

சாவியிட்டுப் பூட்டுமிட்டுச்
சந்நிதியில் காவலிட்டுத்
தேவிருக்கும் கோயிலைநீர்
சிறைச்சாலை ஆக்கலாமோ ? 28

கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும்
களிப்பருளும் களிப்பினைநீர்
பொல்லாதார் பொருளெனவே
பூட்டிவைப்ப தழகாமோ ? 29

நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும்
நலமளிக்கும் நலத்தினைநீர்
கல்லாலே கோட்டைகட்டிக்
கடுங்காவல் செய்யலாமோ ? 30

காணார்க்கும் கண்டவர்க்கும்
கண்ணளிக்கும் கண்ணுதலை
வீணாக மூடிவைத்து
விளங்காமற் செய்யலாமோ ? 31

எல்லார்க்கும் வரமளிக்கும்
எம்பெருமான் ஆலயங்கள்
வல்லார்க்குச் சொந்தமென
வழக்காடல் முறையோஐயா ? 32

---

27. கூறுவது : அஷ்டப் பிரபந்தம்.

சாத்திரங்கள் கண்டறியோம்
சரித்திரங்கள் படித்தறியோம்
சூத்திரங்கள் செய்யாமல்
துணைசெய்ய வேண்டுமையா. 33

பதவியில்லை பணமில்லை
படிப்பேதும் இல்லைஎமக்(கு)
உதவிசெய்ய உங்களுக்கும்
உள்ளமிரங் காதோஐயா. 34

வையகத்தில் ஏழைகளும்
மானிடராய்ப் பிறந்துவிட்டோம்
உய்யவழி தேடுகின்றோம்
உதவிசெய்ய வேண்டுமையா. 35

வேண்டாத வாதமின்னும்
விளைப்பீரோ அடிகளையும்
தீண்டாமைப் பேய்க்குயிரைத்
தியாகமிடச் செய்வீரோ ? 36

நாடாளக் குடியரசு
நாடுபவர் ஆலயத்தில்
நீடாகத் தனிஅரசு
நிலைநாட்டத் துணியலாமோ ? 37

---

36. அடிகள் - காந்தியடிகள்.

75. தீண்டாதார் நிலைமைக்காக மேல்வகுப்பினர் வருந்துதல்

[" நினைப்பதெப் போது நெஞ்சே - ஈசன் பதத்தை
நினைப்பதெப் போது நெஞ்சே "

என்ற பாட்டின் மெட்டு.]

இந்தப் பிறப்பு வேண்டாம் - இதுவொழிய
எந்தப் பிறப்பும் வரட்டும்.

1. நொந்த புண்ணிலே எரி
பந்தம் இடுவது போல்
சந்ததம் ஹரிஜன
நிந்தனை செய்திடும் (இந்த)

2. ஜாதி வெறியினால் வி
ரோதிக ளாகி மக்கள்
வீதி வருவதும் அ
நீதி யென உரைக்கும் (இந்த)

3. வழியில் விழுபவரைத்
தழுவி யெடாது படு
குழியி லுருட்டிப் பெரும்
பழியை நிதமுந் தேடும் (இந்த)

4. உண்ணீர் விருப்பி வீட்டை
நண்ணி ஒருவன் நின்று
கண்ணீர் விடினும் செம்பில்
தண்ணீர் அளித்திடாத (இந்த)

5. மூங்கிக் குளிக்கக் குளம்
தங்கி யிருக்க இடம்
எங்கு மிலா தெளியர்
பங்கப் படும் புவியில் (இந்த)

6. ஈச னடி பணிய
ஆசை வளர்ந்து வரும்
நேசர் தமைத் தடையும்
நீச நில மிதனில் (இந்த)

7. இட்ட சகோதரரை
எட்ட விலக்கி நிதம்
கட்ட மிகப் படுத்தும்
துட்ட உலகுதனில் (இந்த)

8. சண்டிக் குதிரை மேலே
நொண்டித் துரை சவாரி
கொண்டது போலும் வாழ்வு
கண்டது போதுமையா (இந்த)

---

76. தீண்டாமைப் பேய்

ஆனந்தக் களிப்பு

தீண்டாமைப் பேய் அறிவீரோ - அதன்
சேட்டைகள் முற்றுந் தெரிந்திடுவீரோ ?

பண்டுபண் டேயுள்ள பேயாம் - இந்தப்
பாரத நாட்டைப்பாழ் ஆக்கிய பேயாம்
சண்டைகள் மூட்டிடும் பேயாம் - அது
சாத்திரி மார்பூசை கொண்டிடும் பேயாம். 1

பட்டப் பகல்வரும் பேயாம் - ஒரு
பக்கமே பார்க்கப் பழகிய பேயாம்
முட்டிக் குனிந்திடும் பேயாம் - அது
முன்னேற்றம் கண்டு முடமாகும் பேயாம். 2

கண்ணிலே காணும்பேய் ஐயா - இரு
காலும் நிலத்தில் பதியும்பேய் ஐயா
நிர்ணய மில்லாப்பேய் ஐயா - நடு
நீதி நெறிகாணு நீசப்பேய் ஐயா. 3

கோவிலின் வாசற் படியில் - நிதம்
கும்மாளி கொட்டிக் குதித்தாடி நிற்கும்
வாவிக் கரையிலும் நிற்கும் - அங்கு
வந்த மனிதரை ஓட்டித் துரத்தும். 4

பிள்ளைமார் வீட்டிலும் தங்கும் - உயர்
பிராமணர் வீதியில் எங்குமே சுற்றித்
துள்ளி விளையாடி நிற்கும் - அவர்
சோமன் புடவைகள் சுற்றிக் கிடக்கும். 5

மண்கலத் துள்ளே யிருக்கும் - அதில்
வைத்த பண்டத்தில் மறைந்தும் இருக்கும்
வெண்கலம் வெள்ளிப்பொன் கண்டால் - உடன்
வெட்கம் அடைந்து வெளியேறிப் போகும். 6

வேதக் கடலைக் கலக்கும் - அதில்
வேண்டும் விதிவலை வீசிப் பிடிக்கும்
சாதிப் பிள்ளைவை யுண்டாக்கும் - எங்கும்
சண்டாளர் சண்டாளர் என்றே முழக்கும். 7

வஞ்சம் பொறாமைகள் எல்லாம் - அதை
வட்டமாய்ச் சுற்றி வரும்பரி வாரம்
நெஞ்சம் நடுங்குதே ஐயா - அதன்
நிட்டூரம் சொல்லி முடியாதே ஐயா. 8

கூடி யிருக்க வொட்டாது - நண்பர்
கொண்டு தருவதை உண்ண வொட்டாது
தேடி வருவோரை அன்பாய் - வீட்டுத்
திண்ணையில் உட்கார வைக்க வொட்டாது. 9

தாகித்து வந்தவ ருக்குச் - செம்பில்
தண்ணீர் அளித்திடச் சம்மதி யாது
சோகித்து வீழ்வோரைக் கண்டால் - தலை
தூக்கி வியர்வை துடைக்க வொட்டாது. 10

கண்ணுதல் ஆலயம் சென்றால் - அங்கு
கையிற் பிரசாதம் போட வொட்டாது
எண்ணி வரையளந் திட்டே - அதற்(கு)
இப்புறம் அப்புறம் நில்லென் றதட்டும். 11

---

11. மலையாளத்திலுள்ள ஆலயங்களில் இன்றும் காணப் படும் வழக்கம்.

கப்பலில் ஏறிட அஞ்சும் - சில
காப்பிக் கடைஎட்டிப் பார்க்கவும் நாணும்
செப்பும் புகைவண்டி யுள்ளே - அது
சீற்றம் அடங்கி ஒடுங்கிக் கிடக்கும். 12

கண்ணான காந்தி மகானும் - இதைக்
கண்டு நடுங்கிக் கடவுளை வேண்டி
உண்ணா திருந்தனர் என்றால் - இதன்
ஊக்கம் சிறிதும் உரைத்திடப் போமே. 13

முன்னம் பெரியோர் இதனை - வெட்டி
மூடிப் புதைத்தும் உயிர்வலி கொண்டு
பின்னும் முளைத்ததே ஐயா - இது
பேய்களும் அஞ்சும் பெரியபேய் ஐயா. 15

பொல்லாத பேயிதை நம்பி - இன்னும்
பொங்கலிட் டாடுதல் புத்தியோ ஐயா
நல்லாக வேண்டுமே யானால் - இதை
நாட்டைவிட் டோட்டித் துரத்துவோம் ஐயா.

இப்பெரும் பேய்இனி மேலும் - நம(து)
இந்திய நாட்டில் இருந்திட லாமோ
கப்பலில் ஏற்றுவோம் ஐயா - நடுக்
காயல் கடல்கண்டு தள்ளுவோம் ஐயா. 16

---

16. காயல் - ஏரி

77. பிச்சைக்காரர் கும்மாளம்

ஆல மரத்தின் நிழலிதுவே - நல்ல
ஆயிரங் காலெழு மண்டபமாம்
சாலவே தங்கு பறவையெலாம் - அதிற்
சங்கீதம் பாடிடும் பாடகராம். 1

ஊர்களி லுள்ள உழவர்களே - நமக்(கு)
ஓயா துழைத்திடும் ஊழியராம்
சாருமிவ் வீடுகள் யாவையுமே - உண்ணச்
சாதம் சமைத்திடுஞ் சாலைகளாம். 2

பாரிற் பரந்த பொடிமணலுக் - கெந்தப்
பஞ்சணை மெத்தையி டாகுமடா
காரும் பசானும் கரிந்திடினும் - ஒரு
காரிய மில்லை அறிவாயடா. 3

பட்டப் பகலை இரவென் றுழைத்திடும்
பாழான சாத்திரம் ஏதுக்கடா
கட்டிப் புளுகுங் கதைகளைக் கேட்டிந்தக்
காதுபுண் ணானதும் கொஞ்சமோடா. 4

கொக்கோ குருவியோ காக்கையோடா - நாமும்
கோழியோ ஆந்தையோ கூகையோடா
மக்கள் இனத்திற்சே ராதவரோ - உண்ண
வாயும் வயிறும் இலாதவரோ. 5

---

3. கார், பசான் - நெல் வகைகள்,

சண்டிக் குதிரைமேல் நொண்டித்துரை - செயும்
சவ்வாரி போலுமிவ் வாழ்வதனில்
உண்ட துடுத்ததை யன்றிநாம் வேறெதும்
உண்மையாய்க் கண்டதும் உண்டோஅடா. 6

கோர்ட்டிலே ஜட்ஜி இருப்பதுவும் - வக்கீல்
கொட்டி முழக்கிநின் றுடுவதும்
கூட்டிலே கள்ளன் நடுங்குவதும் - இந்தக்
கும்பி செயுஞ்செயல் அல்லவோடா. 7

உண்டு வயிறு நிறைந்துவிட்டால் - உடன்
உள்ளக் கவலை ஒழிந்ததடா
மண்டை யுடைத்து வழக்குகள்பேசி - நாம்
வாணுளை வீணுளாய்ப் போக்கோமடா. 8

மஞ்சள் சிவப்புத் துணியணிவோம் - பஞ்ச
வர்ணக் கிளிகளைப் போல்நடப்போம்
வஞ்சனை சூதுகள் செய்யமாட்டோம் - கோர்ட்டு
வாசலை எட்டி மிதிக்கமாட்டோம். 9

ஆதி சிவனுமோர் ஆண்டியடா - அவர்க்(கு)
அன்பான பிள்ளைகள் நாமேயடா
ஓதுமெய்ஞ் ஞானியர் யாவருமே - நமக்(கு)
உற்ற உறவினர் ஆவாரடா. 10

லட்சமும் கோடியும் வேண்டாமடா - அதை
ரட்சிக்க நம்மாலே யாகுமோடா
அட்சய பாத்திரம் உண்டேயடா - நமக்(கு)
ஆரே நிகரிவ் வுலகிலடா. 11

78. சர்வாதிகாரி

தேடித் தேடி இரைகிடை யாதொரு
சிங்க வேறு முழங்கும் முழக்கினில்
பாடும் இன்னிசை கேட்டிட லாமதன்
பார்வை தன்னில் இரக்கமும் பார்க்கலாம்
வாட வாயில் வயிற்றில் அடித்தெமை
வானின் மீன்களை எண்ணிட வைத்தவன்
நீடு வஞ்சகன் செய்த கொடுமைஇந்
நெஞ்சில் ஆறுதல் காண்ப தரிதரோ. 1

உண்ணச் சோறும் உடையும் அளித்தனம்
உதிரம் விட்டவன் போர்களை வென்றனம்
எண்ணிலாப் பல நாடுக ளுக்கெலாம்
இறைவ னாக்கி முடியையுஞ் சூட்டினோம்
பண்ணு தற்கரி தான பலபல
பணிகள் செய்தவன் சீர்த்தி வளர்த்தனம்
நண்ணும் நன்றி இலாதவன் இன்றொரு
நச்சு வாய்அர வாகிவிட் டானையோ. 2

பஞ்சத் தாண்டியாய் வந்த அப் பாதகன்
பாரில் நம்முளம் நையப் படுத்தினால்
கெஞ்சிக் கெஞ்சித் திரிந்த அடியவன்
கேலியாய் நம்மை நாய்களென் றெள்ளினால்
தஞ்சம் நீரென் றடைந்தவன் மாறிநம்
தலையி லேறி மிதிக்கத் தொடங்கினால்
அஞ்சி அஞ்சி அடங்கிக் கிடப்பதோ
ஆண்மை மிக்கவ ராக எழுவீரே. 3

79. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்

ஒரு பண்டிதன் பாடுவது

சாத்தி ரங்கள் சரிதங்கள் மன்னவர்
கோத்தி ரங்கள் குலங்கள் இலக்கண
சூத்தி ரங்கள் தொகுத்து விரித்துநான்
ஆத்தி ரத்தொடு கற்ற தளவுண்டோ. 1

மண்ணி னுள்ளவும் வானகத் துள்ளவும்
எண்ணி எண்ணி எழுதிய நூலெலாம்
நுண்ணி தாக நுழைந்து தெரிந்தவை
கண்ணி யம்பெறு காலமெக் காலமோ. 2

பட்டம் பெற்றனன் பண்டிதர் தம்மிடம்
மட்டி லாத மதிப்புரை வாங்கினன்
துட்டி லாது சுழன்று கறங்குமிக்
கட்டம் நீங்கு வழியினுங் கண்டிலேன். 3

வீடு விற்றும் விளைநிலம் விற்றும்மா(டு)
ஆடு விற்றும் அணிமணி தாம்விற்றும்
பாடு பட்டுப் படித்த படிப்பெலாம்
வாடும் என்பசி மாற்றிய தில்லையே. 4

ஆயும் மேலதி காரிகள் வாழுமக்
கோயில் தோறுங்கை கூப்பித் தொழுதனன்
ஓயும் நெஞ்சுக் குறுதிசொல் வாரிலை
ஏயும் என்விதிக் கென்செய்கு வேனையோ. 5

நெஞ்சின் நூலை நினைப்பது விட்டினிப்
பஞ்சின் நூலிற் பழகத் துணிகுவன்
கெஞ்சு வாழ்க்கையும் கேடும் ஒழியுமே
விஞ்சு செல்வமும் மேன்மையும் தங்குமே. 6

தேசியம்

80. தேசக் கொடி - க

[மெட்டு : 'தெருவில் வாரானோ' என்னும் முத்துத் தாண்டவர் பதம்.]

பல்லவி

கொடி யிதுவேயாம் - வெற்றிதரு
கொடி யிதுவேயாம்.

அனுபல்லவி

படியி லிமய மலையின் முடியில்
பறந்து நிதமும் சிறந்து விளங்கும் (கொடி)

சரணங்கள்

1. சத்தியம் காக்குங் கொடி - சுதந்திர
சக்தியுண் டாக்குங் கொடி
சித்தந் தெளிந்திடவே - ஊழியங்கள்
செய்திடத் தூண்டுங் கொடி
உத்தம வீரரும்
பத்தினிப் பெண்களும்
தத்தம் உயிரென
நித்தமும் போற்றிடும் (கொடி)

2. நீதெலா மோட்டுங் கொடி - பாரத
தேவி பாராட்டுங் கொடி
ஓதிய ராட்டினமே - கதியெனும்
உண்மை உணர்த்துங் கொடி
சாதிமத பேதம்
ஏதுமிலா நடு
நீதியை நாட்டிலெவ்
வீதியும் நாட்டிடும (கொடி)

3. பட்டினி போக்குங் கொடி - நமக்குநற்
பாக்கியம் சேர்க்குங் கொடி
இட்டமாய் யாவருமே - இணங்கி
இருந்திடச் செய்யுங் கொடி
ஓட்டுக் குடிசையில்
ஓங்கிய மேடையில்
எட்டுத் திசையினில்
எங்கும் எழுந்திடும் (கொடி)

---

81. தேசக் கொடி - உ

தேசக்கொடியின் சிறப்பைச் சிறிதேஇங்(கு)
ஆசைப் பெருக்கால் அறைகின்றேன் - மாசிலா
வீரரைப் பெற்று விரிந்த புகழ்பெற்ற
பாரதத் தாயைப் பணிந்து.

—

பாரில் உயர்ந்தமலை இமயமலை - அன்னை
பாரத தேவி பாராட்டுமலை
சீரில் உயர்ந்திடுநம் தேசக்கொடி - அதன்
சிகரம் அணிந்நின்று பறக்குதுபார். 1

வீரர் துணிந்தேறி நட்டகொடி - இது
வெற்றி விருதா யெடுத்தகொடி
யாரும் இறைஞ்சி வணங்குங்கொடி - நமக்(கு)
என்றும் சுதந்தரம் ஈட்டுங்கொடி. 2

கங்கையினும் புனித மானகொடி - கோடிக்
கதரின் இனியமணம் கமழுங்கொடி
மங்கையர் நோன்பிருந்து நெய்தகொடி - அவர்
வாழ்வு தழையவந்த மங்கலக்கொடி. 3

மின்னல் இடிக்கும்அஞ்சா துயருங்கொடி - விண்
வீரர் திலகர்தொழும் விருதுக்கொடி [ணில்
தன்னை மிதித்தெறிந்த சூரர்களெல்லாம் - இன்று
தாழ்ந்து தலைவணங்கக் காணுங்கொடி. 4

சத்தியம் தவறாது காக்குங்கொடி - சாதிச்
சமயச் சழக்குகளைப் போக்குங்கொடி
உத்தம வீரர்களும் பத்தினிகளும் - தத்தம்
உயிருக் குயிராகப் போற்றுங்கொடி. 5

கலியுகக் கண்ணன் கருணாகரன் - அந்தக்
காந்தி மகான்வாழ்த்தி யெடுத்தகொடி
புலியொடு பசுவுஞ்சென் றோர்துறையில் - மனம்
பொருந்திநீர் அருந்திடச் செய்யுங்கொடி. 6

காணாப் புதுமைகளைக் காட்டுங்கொடி-தொண்டர்
கனவையும் நனவாக மாற்றுங்கொடி [டின்
வாணாளின் இன்பமெலாம் வழங்குங்கொடி - நாட்
வளத்தை வளர்க்கவந்த மந்திரக்கொடி. 7

பட்ட மரந்தழையப் பண்ணுங்கொடி-பொல்லாப்
பகைவரை நண்பராய்க் கூட்டுங்கொடி
துட்டர் துடுக்குகளை அடக்குங்கொடி - தீய
சோம்பலை ஓட்டித் துரத்துங்கொடி. 8

கிழவரைக் குமரராய்த் தேற்றுங்கொடி - எந்தக்
கேட்டிலும் நன்மையே நாடுங்கொடி
அழுதவாய் சிரித்திடப் பார்க்குங்கொடி - ஏழை
அடிமையை ஆண்டானு யாக்குங்கொடி. 9

செய்யாத் தவங்கள்சிறைச் சாலையிற்செய்தோர்க் -
சிறந்த வரமளிக்கும் தெய்விகக்கொடி [கின்று
ஐயோஎன் றடிபட்டு விழுந்தவர்தம் - நோய்
அகற்றுசஞ் சீவினியாய் அமைந்தகொடி. 10

ஏழை அழுதகண்ணீர் துடைக்குங்கொடி - அவன்
இதயம் குளிர இன்பம் பொழியுங்கொடி
ஊழையும் உப்பக்கம் காணுங்கொடி - நித்தம்
உழைத்துமுன் னேறநம்மை ஊக்குங்கொடி.

ராட்டின மல்லாது வேறுபடை - இந்த
நாட்டினுக் கில்லையென்று நாட்டுங்கொடி
ஈட்டிவாள் குந்தங்கள் பீரங்கிகள் - இருந்
திருந்து துருவேறச் செய்யுங்கொடி. 12

ஊக்கத்தை உள்ளத்தில் ஊட்டுங்கொடி - தேச
ஊழியம் செய்திடத் தூண்டுங்கொடி
ஆக்கமெலாந் தேடிச் சேர்க்குங்கொடி - நம்மை
ஆண்சிங்க மாகவே ஆக்குங்கொடி. 13

நாடு நமதாகக் கண்டகொடி - அதை
நாமே அரசாள வைத்தகொடி
வீடு நமதென்று வீரம்பேசி - இன்று
வெற்றி முரசறையச் செய்தகொடி. 14

ஓட்டுக் குடிசையின்மீ தாடுங்கொடி - உயர்ந்(து)
ஓங்கிய மேடையின்மீ தேறுங்கொடி
சட்ட சபைகளிலே தழையுங்கொடி - அங்கே
தங்கும் பெரியோர்மேல் படருங்கொடி. 15

மானம் உருவாக வந்தகொடி - இதை
மாசுறச் செய்வது பாவம்பாவம்
ஊனில் உயிருள்ள காலமெல்லாம் - மிக
ஊக்கமாய் நின்றுநாம் காத்திடுவோம். 16

வேறு

காரிருளும் நீங்குகவே
காந்திமதி நிலவுகவே
பாரிலறம் பெருகுகவே
பயிர்களெல்லாம் செழித்திடவே. 17

82. காங்கிரஸ் கப்பல்

இமய மலைமுதல் குமரிவரை - வாழும்
யாவரும் யாத்திரை செய்யுங்கப்பல்
சமயக்கடல் சாதிக் கடல்களெல்லாம் - சற்றும்
சாய்ந்து சரியாது நீந்துங்கப்பல். 1

பொறுமையாம் நங்கூரந் தாங்குங்கப்பல் - தேசப்
பொதுநலம் சுக்காணய் ஓங்குங்கப்பல்
வறுமை யறநீக்கி வெல்லுங்கப்பல் - நல்ல
வாய்மையாம் பாய்கட்டிச் செல்லுங்கப்பல். 2

ஆண்டுகள் ஐம்பது கண்டகப்பல் - புயல்
ஆயிரத் துக்கீடு நின்றகப்பல்
வேண்டும் வளந்தேடிச் சேர்க்குங்கப்பல் - என்றும்
வெற்றித் திசைநேரே நோக்குங்கப்பல். 3

வீரர் திலகர்கள் செய்தகப்பல் - நெஞ்சில்
விளைந்த வயிரத்தால் ஆனகப்பல்
பாரத மாதா பாராட்டுங்கப்பல் - இன்று
பாபுரா ஜேந்திரர் ஓட்டுங்கப்பல். 4

தீமைக் கடலெல்லாம் தாண்டவேண்டும் - எல்லாத்
தெய்வங்களும் கூடிக் காக்கவேண்டும்
க்ஷேமத் துறைசென்று சேரவேண்டும் - அங்கே
செயக்கொடி கட்டித் திகழவேண்டும். 5

83. கதர் விற்பனை

பாவியென் கதையினைக் கேளுமையா - அந்தப்
பாஞ்சாலி கதையுமீ தொக்குமோஐயா
ஆவியைப் பிடித்துநான் அலைவதெல்லாம் - என்றன்
அருமைக் குழந்தைகளுக் காகவேஐயா. 1

கூடப் பிறந்தவரும் மாண்டுபோனார் - என்னைக்
கொண்ட கணவரும்போய்க் காடுமறைந்தார்
தேடி அவரளித்த பொருளுமில்லை - ஒரு
செம்பா லடித்தகாசென் கையிலுமில்லை. 2

வாடி முகம்சடைத்த மக்களுமுண்டு - தீரா
வயிற்றுப் பசியுமுண்டு நானுமுண்டு
வீடுங் குடியிருக்க இல்லைஐயா - என்றன்
விதியின் கொடுமைகளும் கொஞ்சமோஐயா. 3

பருத்தி விளைக்குச் சென்று பஞ்சுவாங்கினேன் - அந்தப்
பஞ்சை அரைத்துநல்ல நூலும்நூற்றேன்
ஒருத்தி துணையுமின்றி ஆடையும்நெய்தேன் - அதை
ஊரூராய்க் கொண்டுகொண்டு விற்கவும்வந்தேன். 4

நல்ல சரக்குச்சீமைச் சரக்கென்றுநீர் - இந்த
நாட்டுச் சரக்கைப் பழிக்கலாமோ
மெல்லிய பூவாடை நெய்துதருவோம் - உங்கள்
மேலான ஆதரவே வேண்டுமையா. 5

எங்களையோர் மில்லெனவே எண்ணலாமோ-அந்த
இரும்புக் கசதியுண்டோ களைப்புமுண்டோ
பொங்கு மனக்கவலை ஏதுமுண்டோ - வீட்டுப்
பொறுப்புகள் சற்றுமுண்டோ கூறுமையா. 6

நெல்லையள்ளிக் குத்துவேனே நெய்திடுவேனே-நான்
நெருப்பினை மூட்டுவேனே கொட்டை நூற்பேனே
மில்லினுக்கு வாயுமுண்டோ வயிறுமுண்டோ - அதை
விட்டுவில காதமக்கள் கூடவேயுண்டோ. 7

பஞ்சினையான் பன்னுவேனே பணிசெய்வேனே-இந்தப்
பசலை அழாதபடி பால்கொடுப்பேனே
நெஞ்சிரக்கமுள்ளவரே கொஞ்சம்பொறுத்தால்-இன்னும்
நேரியநல் லாடைநெய்து கொண்டுவாரோமோ. 8

அஞ்சு வயதுமகள் கோலமிட்டால் - அதை
அழகில்லை என்றழிக்கும் தாயருமுண்டோ
பஞ்சு படுவதிலும் பெரும்பாடு - நாங்கள்
படுவதும் நீங்களறியாததோஐயா. 9

காசுமியர் சால்வைநெய்த கையுமில்லையோ - உயர்
காசியிலே நெய்தபட்டின் காலமும் போச்சோ
மாசிலாத டாக்காவின் மஸ்லினுடை - இன்னும்
வாவென்றால் வாராதோ வளர்ந்திடாதோ. 10

அன்னிய நாடுகளுக் காடையனுப்பி - மானம்
அழியாமல் காத்ததுங்கள் முன்னோரல்லவோ
இந்நிலை மறந்துநீங்கள் இந்தநாளில் - உங்கள்
இடுப்புத் துணிக்கலைவ திழிவல்லவோ. 11

சாயமிட்ட சேலைகளை நெய்துதாரோமோ - நல்ல
சரிகையில் வேலைசெய்து கொண்டுவாரோமோ
நேயமொடு ஆதரித்தால் போதுமையா - இந்த
நீணிலத்தில் வெற்றியோடு நிற்போமையா. 12

கைகால் களைக்கநெய்த கதராடை - இரு
கண்கள் சடையநெய்த கதராடை
ஐயாநீர் வாங்கியிதை அணிவீரோ - எங்கள்
அரும்பசிக் கன்னமேதும் அளிப்பீரோ. 13

குறுக்கு முறியநெய்த கதராடை - கும்பிக்
கொதிப்பை அடக்கிநெய்த கதராடை
மறுத்துநீர் தள்ளாமல் கொள்ளுவீரோ - எங்கள்
வயிற்றில் எரிதணியச் செய்குவீரோ. 14

தேசமெல்லாம் புகழ்ந்திடும் ஆடைஐயா - மேலைச்
சீமையையும் நடுக்கிடும் ஆடைஐயா
காசுபணம் இல்லாத ஏழைகளுக்காய் - அந்தக்
காந்திமகான் போற்றுங்காம தேனுஐயா. 15

வேறுவேறுபுண்ணியங்கள்செய்யவேண்டுமோ-கதர்
வேட்டிவாங்கி யணிவது போதாதோஐயா
நூறுபேருக் கன்னம்நிதம் அளித்தபலன் - இந்த
நூலாடை கட்டுபவர்க் குண்டேஐயா. 16

---

84. வட்டமேசை மகாநாடு

[குறத்தி குறி : 'ஆண்டிப் பண்டாரம்' மெட்டு.]

குறத்திப் பெண்ணே நீ - எனக்கோர்
குறியுரைப்பாயோ ?

வட்டமேசை மகாநாடு
மங்களமாய் முடிந்திடுமோ
திட்டமாகச் சுதந்திரத்தின்
தீர்மானம் பழுத்திடுமோ ? 1

கற்றவர்கள் பெரியோர்கள்
கப்பலேறிச் சென்றவர்கள்
வெற்றிகொண்டு வருவாரோ
வெறுங்கையாய்த் திரும்புவரோ ? 2

இந்துமக்கள் மகம்மதியர்
இணங்கிமனம் பொருந்துவரோ
பந்தமறக் கோட்டைக்குள்ளே
படைகள்வெட்டி நிற்பாரோ ? 3

ஒட்டிவரும் இந்துமுஸ்லிம்
ஒற்றுமையும் உறுதியாமோ
மொட்டைத்தலை குடுமியோடு
முடிக்கமுயன் றதுவாமோ ? 4

---

3. 'கோட்டைக்குள் படைவெட்டு' என்பது ஒரு பழமொழி.

மன்னவர்கள் இசைவாக
வருவரோ மாறிஅவர்
தந்நயமே கருதிநம்மைத்
தனிவழியே விடுவாரோ ? 5

நீதான அடிமைநிலை
தீர்ந்திடவே நம்மவர்கள்
வாதாடிச் செயிப்பாரோ
வாய்பேசா திருப்பாரோ ? 6

சர்ச்சிலிடும் கர்ச்சனையில்
தளர்ந்துமனம் சடைவாரோ
மெச்சிடவே இந்தியரும்
வீரமொழி பகர்வாரோ ? 7

உபசார விருந்துகளால்
ஊக்கமெலாம் உடைந்திடுமோ
அபசாரம் இந்தியர்கள்
அணுகாமல் காப்பாரோ ? 8

புஞ்சிரிப்பில் கைகுலுக்கில்
புத்திமிக மயங்கிடுமோ
நெஞ்சிருப்பை நம்மவரும்
நிறைவேற்றி வருவாரோ ? 9

இரைந்தழுது பட்டதெல்லாம்
இந்தியர்தம் உள்ளத்தில்
கரைந்திடுமோ இந்நாளில்
கனலாகி மூண்டெழுமோ ? 10

மாதரசி சரோசினியார்
வாக்குநயம் பலித்திடுமோ
மூதறிஞர் மாளவியா
முயன்றதவம் முற்றிடுமோ ? 11

சீக்கிரமாய் காந்திமகான்
செயக்கொடியும் கட்டுவரோ
ஊக்கமுடன் இந்தியரும்
உளம்மகிழ்ந்து வாழ்வாரோ ? 12

குறத்திப் பெண்ணேநீ - எனக்கோர்
குறியுரைப்பாயோ ?

85. உமையொருபாகக் குருக்கள்

[குருக்களிடம் சிவதீக்ஷை பெற்றபோது பாடியது.]

வேறு மொருதுணையான் வேண்டுவனோ வேணுவனந்
தேறுமுமை யோர்பாகத் தேசிகனே - கூறுமெனக்(கு)
எய்யாப் பிறவி இருளகல நீயளித்த
பொய்யா விளக்கிருக்கும் போது.

---

86. யார் பெரியர்-கவிராயரா உரைகாரரா?

கண்ணைக் கெடுப்பர் கவிராயர் அக்கண்ணை
எண்ணி உரைகாரர் ஈவாரே - மண்ணுலகில்
ஆக்கு பவரோ அழிப்பவரோ மேலாவார்
நோக்கிநீ உண்மை நுவல்.

'கண்' ஆகிய ஏழாம் வேற்றுமை உருபு தொக்கி வருதலும் விரிதலும்.

---

87. வாழ்த்து

பாலைவனம் சோலைவன மாக வேண்டும்
பசுங்கிளிகள் அங்கிருந்து பாட வேண்டும்
சாலைகளிற் பலதொழிலும் பெருக வேண்டும்
சபைகளிலே தமிழெழுந்து முழங்க வேண்டும்
சீலஉடை கதருடையாய்த் திகழ வேண்டும்
தேசபக்தி செழித்தோங்கி வளர வேண்டும்
வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒழிய வேண்டும்
வெற்றியின்மேல் வெற்றிஎமக் கெய்த வேண்டும். 1

கஞ்சாவை நஞ்சாகக் கருதவேண்டும்
கள்ளொழுகுங் கடைவாயை மூட வேண்டும்
அஞ்சாத வீரரெங்கும் தோன்ற வேண்டும்
அகிம்சா தருமமவர் பேண வேண்டும்
என்சாதி உயர்சாதி இழிந்த சாதி
என்றுசொல நாவுமெழா திருக்க வேண்டும்
நெஞ்சாரும் நினைப்பெல்லாம் நிகழ்த்தி நின்றேன்
நின்மலனே இரங்கிநீ அருள்செய் வாயே. 2

பருவமழை பொய்யாது பெய்ய வேண்டும்
பயிர்களெலாம் செழித்தோங்கி வளர வேண்டும்
தருமநெறி தவறாது தழைக்க வேண்டும்
சாதிமதச் சண்டையெலாம் ஒழிய வேண்டும்
திருமகளும் கலைமகளும் சிறக்க வேண்டும்
தேசாபி மானமெங்கும் திகழ வேண்டும்
கருமமெலாம் நற்கரும மாக வேண்டும்
காந்திமதி நின்னடிகள் வாழ்த்தி னேனே. 3